

ČTVRTEK, 25 BŘEZNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno ve 9:10)

2. Prohlášení předsedy

Předseda. – Dámy a pánové, zastihla nás dnes smutná zpráva o zastřelení francouzského policisty Jeana-Serge Nérina organizací ETA. To nám ukazuje, že problém terorismu v Evropě není doposud vyřešen. Rád bych jménem Evropského parlamentu i jménem svým projevil soustrast rodině zavražděného policisty. Doufám, že španělská a francouzská policie zatkne nejen samotné vrahy, ale také ty, kdo tyto vraždy nařídili.

Je zde ještě jedna znepokojivá zpráva: zatčení třiceti účastníků demonstrace pořádané skupinou Dámy v bílém na Kubě. Dámy v bílém jsou matky a manželky uvězněných opozičních aktivistů. V roce 2005 udělil Evropský parlament Dámám v bílém Sacharovovu cenu. Dnes se připojujeme k těmto statečným ženám a myslíme na jejich složitou situaci.

3. Výroční zpráva ECB za rok 2008 - Zpráva o výročním prohlášení o eurozóně a veřejných financích v roce 2009 (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jednání je společná rozprava o těchto zprávách:

- Zpráva pana Scicluna o výroční zprávě ECB za rok 2008 (2009/2090(INI)) (A7-0010/2010) jménem Hospodářského a měnového výboru, a

- Zpráva pana Giegolda o zprávě o výročním prohlášení o eurozóně a veřejných financích v roce 2009 [KOM(2009)0527 – 2009/2203(INI)] (A7-0031/2010) jménem Hospodářského a měnového výboru.

Edward Scicluna, zpravodaj. – Pane předsedo, poslední dva roky byly jistě pro ECB v její úloze strážce finanční a cenové stability těmi nejnáročnějšími roky od jejího založení. Moje zpráva o výroční zprávě ECB za rok 2008 byla vypracována v tomto kontextu.

Zpráva se zaměřuje na pokračující reakci ECB na krizi, návrhy v rámci strategie pro překonání krize, narůstající nerovnováhu v rámci eurozóny, reformu finanční architektury EU a záležitosti související s řízením a odpovědností tohoto orgánu. Doufám, že se nám podařilo nalézt rovnováhu.

Finanční a hospodářská krize způsobila nejhorší globální hospodářský pokles od třicátých let dvacátého století. Po relativně příznivém období hospodářského růstu ve většině Evropy hospodářství většina členských států prošla zátěžovou zkouškou, kterou nepředstavoval simulovaný model – byla skutečná a stejně skutečné byly její dopady. Výsledkem byl hospodářský růst ve výši pouhých 0,7 % v roce 2008, po němž následoval 4% pokles v roce 2009. V letech 2010 a 2011 členské státy v celé EU očekávají velmi pomalý a nevyvážený návrat k růstu.

V řadě členských států narůstají schodky rozpočtů a dluhy. Hospodářská prognóza Komise z podzimu 2009 předpokládá průměrný schodek v rozpočtu v zemích eurozóny ve výši 6,4 % a průměrný vládní dluh ve výši 78,2 %, což jsou čísla, u nichž se v roce 2010 očekává nárůst. Bude trvat léta, než se tyto výsledky, způsobené finanční a hospodářskou krizí, vrátí na úroveň před krizí.

Domnívám se, že ECB reagovala na krizi poměrně dobře. Hlavní funkcí ECB je zachování cenové stability. I když inflace výrazně překročila maximální hranici, kterou si ECB sama stanovila, od doby, kdy míra inflace dosáhla v červnu a v červenci 2008 úrovně 4 %, klesla. ECB rovněž pravidelně snižuje úrokové sazby, které byly nejvyšší v červnu 2008, kdy sazba činila 4,25 %, až na stávající hodnotu 1 % v květnu 2009 ve snaze znovu oživit úvěrový sektor a uvést evropské hospodářství do pohybu.

Další úlohou ECB během krize bylo posílit likviditu prostřednictvím nestandardních opatření. Bez této podpory finančního života by nepochybně mnohé finanční instituce s úsporami a penzemi řady evropských občanů zkrachovaly.

Samozřejmě je možné namítnout, že snížení úrokové sazby ze strany ECB nebylo tak rázné, jako přijal Federální rezervní systém USA nebo Bank of England.

I když rozsáhlé finanční dotace ECB zachránily řadu finančních institucí před zhroutilím, ve skutečnosti nepřenesly banky v mnoha případech tyto likvidní prostředky na zákazníky, a to zejména na úkor malých a středních podniků, na kterých spočívá úkol hospodářského oživení. Namísto toho řada bank využila těchto likvidních prostředků k posílení vlastních pozic. Umožnilo jim to i vyplácení bonusů, což u veřejnosti vyvolalo oprávněný odpor.

Nemohu se vyhnout stručné zmínce o politikách, které jsou zapotřebí v reakci na stávající rozdíly v daňové oblasti, což je téma spojené s řadou nedorozumění a vyžadující včasná a rozhodná opatření. Přenechám však toto téma svým kolegům.

Stejně jako předchozí zpravodajové jsem přesvědčen, že dialog mezi tímto Parlamentem a ECB je konstruktivní a že se vyvíjí správným směrem. Jsou to základy, na kterých je třeba v budoucnu stavět. Jsem přesvědčen, že Parlament by měl být úžeji zapojen do jmenování členů výkonné rady ECB, včetně příštího prezidenta ECB – jako precedens může sloužit postup, který byl nedávno uplatněn při jmenování nového viceprezidenta tohoto orgánu.

ECB se zodpovídá evropským občanům prostřednictvím Evropského parlamentu. Tuto zodpovědnost je třeba posílit. Krize je především dokladem skutečnosti, že trhy bez regulace nejsou vždy schopny samy dosáhnout nápravy a jsou ohroženy systémovými riziky. Z tohoto důvodu je důležité podpořit a dokončit komplexní reformy finanční architektury EU a zejména zřízení Evropského výboru pro systémová rizika, orgánu, jehož úkolem je provádět sledování, vydávat včasná varování v případě vzniku systémových rizik nestability ve finančním ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Sven Giegold, zpravodaj. – (DE) Pane předsedo, zpráva o výročním prohlášení za rok 2009 pro eurozónu a veřejné finance byla vypracována v období, kdy eurozóna čelila obrovským výzvám, a toto období ještě neskončilo.

Hospodářská situace je pro občany Evropy a pro nás pro všechny zdrojem značného znepokojení. V této situaci přijal Hospodářský a měnový výbor zprávu v ovzduší spolupráce a to velkou většinou. V tomto kontextu bych zprávu rád představil. Na jedné straně je zřejmé, a to jak z příslušných návrhů Komise, tak z doporučení, která předkládá Parlament a Hospodářský a měnový výbor na plenárním zasedání, že hospodářskou situaci je třeba stabilizovat. Na druhé straně krize, která dospěla do určité úrovně stability, neboť údaje o růstu se poněkud upravily, vstupuje do druhé fáze, která je doprovázena rozsáhlými schodky veřejných rozpočtů. To je cena, kterou musíme zaplatit, pokud se chceme z této krize vymanit. Poselství zprávy v tomto ohledu je velmi zřetelné. Musíme se co nejdříve vrátit na cestu, kterou vytyčuje pakt stability a růstu. Nemůžeme zanechat svým dětem a vnukům tak ohromný dluh.

Zpráva však také jednoznačně stanoví, že pravidla Paktu stability a růstu nestačí. Nebyla přijata odpovídající opatření na zlepšení koordinace v rámci eurozóny a je také zapotřebí vyřešit nerovnováhu v rámci eurozóny a zvýšit koordinaci v oblasti rozpočtové a daňové politiky.

Ti, kteří mají za tyto oblasti v eurozóně odpovědnost, nyní čelí ohromné výzvě nalézt odpovědné řešení těchto problémů. To znamená, že žádná země nemůže už nadále trvat na individuálních výsadách na pozadí provinciální politiky. Komise především, stejně jako země eurozóny, má v této situaci ohromnou odpovědnost za zavedení potřebných opatření. Rád bych stručně shrnul naše návrhy v tomto ohledu.

Za prvé, potřebujeme účinné nástroje koordinace hospodářství. Za druhé, je třeba ukončit strukturální závislost eurozóny na omezených zdrojích. Nemůžeme si dovolit upadnout zpět do recese, kdykoli dojde znovu ke zvýšení cen a ropy a dalších surovin, k němuž se už schyluje. Za třetí je nezbytné, aby byly po skončení této krize finanční trhy účinně regulovány. V současnosti jsme však svědky toho, že jednotlivé členské státy brání tomu, aby byly citlivé návrhy ze strany centrálních orgánů, jako například kontrolních orgánů, vůbec předkládány. Za čtvrté je nepřijatelné, aby se v krizi takového rozsahu naše pozornost – v rozporu s hodnotami Evropské unie – nesoústředila na sociální soudržnost. Namísto toho jednotlivé členské státy hodlají podle očekávání uplatňovat nesmyslné úrokové sazby v zájmu pokrytí svých dluhů.

Z tohoto důvodu vyzýváme ve zprávě k vydání eurobondů nebo k přijetí podobných opatření s cílem pomoci slabším členským státům formou solidarity. A co je nejdůležitější: potřebné změny daňové politiky nesmějí poškodit kupní sílu obyvatelstva. Nejjednodušším řešením, které by nám umožnilo dosáhnout v této oblasti pokroku, je účinná spolupráce v oblasti daní.

Komise musí také urychleně vypracovat návrhy na společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob. Zpráva rovněž vyzývá, aby jednotlivé země zavedly režim předkládání zpráv o příjmu právnických osob. Žádáme vás, abyste předložili podobný návrh. Spolupráce v daňové oblasti musí obecně převládnout nad soutěžením, a to zejména s ohledem na úsilí pana Montiho a na znovuoživení mezinárodního trhu. Musíme předložit účinné návrhy, abychom z této krize nevyšli ještě zadluženější než předtím. Rozsáhlá spolupráce mezi členskými státy nám pomůže, abychom nezanechali dluhy svým dětem a místo toho vytvořili eurozónu, jejíž jednotlivé země navzájem spolupracují a nenechávají se ničit konkurencí.

Jean-Claude Trichet, *prezident Evropské centrální banky*. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, jsem rád, že mohu být mezi vámi u příležitosti zprávy o výsledcích výroční zprávy Evropské centrální banky za rok 2008.

V důsledku loňských voleb do Evropského parlamentu byla tato letošní rozprava dlouho odkládána. To mi však umožní diskutovat na konci rozpravy o současné situaci.

ECB. – (FR) Pane předsedo, jak víte, Evropská centrální banka je příznivcem velmi úzkých vztahů s Evropským parlamentem, které ve skutečnosti přesahují povinnosti stanovené smlouvou. Za léta spolupráce jsme navázali plodný dialog, což dle mého soudu dokládají i vynikající zprávy, které jsme právě slyšeli od pana Scicluna a pana Giegolda.

Ve svém dnešním projevu krátce shrnu dosavadní hospodářský vývoj a opatření v oblasti měnové politiky ze strany Evropské centrální banky. Dále se vyjádřím k několika bodům obsaženým v návrhu usnesení a pronesu několik slov k současné situaci.

prezident Evropské centrální banky Nejprve k hospodářskému vývoji a peněžní politice v posledních letech. V roce 2009 – jak to velmi výmluvně uvedl pan Scicluna – Evropská centrální banka provozovala svoji činnost v prostředí, které budou historici hospodářství v budoucnu patrně označovat za nejobtížnější období pro vyspělá hospodářství od druhé světové války.

Po výrazném prohloubení finanční krize na podzim roku 2008 začal rok 2009 pokračujícím rozsáhlým synchronizovaným úpadkem hospodářské činnosti na celém světě. Až přibližně do dubna loňského roku hospodářská činnost každým měsícem klesala. Z hlediska zachování důvěry byla v tomto období nezbytná – což umožňovala zejména ECB – schopnost přijmout potřebná rozhodnutí okamžitě při zachování věrnosti hlavnímu cíli, kterým je udržení cenové stability ve střednědobém výhledu.

Jsmo přesvědčeni, že naše nestandardní opatření v oblasti peněžní politiky, která se souhrnně nazývají zvýšená podpora úvěrového trhu, byla pro hospodářství eurozóny přínosem. Podpořila fungování měnových trhů, přispěla ke zlepšení finanční situace a umožnila lepší tok úvěrů do reálného hospodářství, než jakého by bylo dosaženo pouze snížením úrokové sazby. Celkově banky přenesly výrazné snížení klíčových úrokových sazeb ECB na domácnosti a podniky.

Hlavní zásadou je, že pokud se situace vrátí k normálnímu stavu, vytváří ponechání těchto opatření po delší dobu, než je nezbytné, riziko, že se nežádoucím způsobem změní chování účastníků finančních trhů, a my si nepřejeme vytvářet závislost.

Z tohoto důvodu jsme v prosinci 2009 začali postupně rušit některá naše mimořádná opatření v oblasti likvidních prostředků, a to s ohledem na zlepšenou situaci na finančních trzích. Zejména jsme omezili počet, frekvenci a splatnost dlouhodobějších operací refinancování. Zároveň jsme se zavázali udržovat plně vstřícnou podporu likvidity bankovního systému eurozóny do konce října tohoto roku.

Řídící výbor je toho názoru, že stávající přístup měnové politiky je dostatečný a že pokračující ukotvení inflačních očekávání je ve střednědobém výhledu dobrou zprávou pro cenovou stabilitu.

Dovolte mi nyní věnovat pozornost otázkám, které byly uvedeny v usnesení a o nichž se zmiňuje zpráva.

Pokud jde o otázku odpovědnosti a transparentnosti, oceňujeme pravidelný dialog s Evropským parlamentem i konstruktivní atmosféru, v níž tato výměna názorů probíhá.

Vítám proto opakovanou podporu ze strany Hospodářského a měnového výboru našemu čtvrtletnímu měnovému dialogu. Domnívám se, jak opět velmi výmluvně uvedl pan zpravodaj, že máme odpovědnost vůči občanům Evropy, to znamená vůči Evropskému parlamentu.

Domníváme se, že ECB je jednou z nejtransparentnějších centrálních bank na světě. Naše praxe pořádat každý měsíc tiskové konference bezprostředně po zasedání řídicího výboru ohledně měnové politiky je průkopnickou iniciativou, kterou doposud naše hlavní sesterské orgány nepřijaly. V souhrnném úvodním prohlášení, které ihned zveřejňujeme, vysvětlujeme politická rozhodnutí a jejich odůvodnění.

Jak víte, během krize jsme prohloubili naše úsilí v oblasti komunikace a tím jsme pomohli změnit reakce finančního trhu, vytvořit důvěru a položit základy obnovy.

Rovněž jste žádali o stanovisko ECB ke zřízení clearingové instituce pro nástroje, jako jsou např. swapy úvěrového selhání (credit default swaps = CDS), v rámci eurozóny. Rád bych uvedl, že mohutnost trhů CDS, na kterých převládá měna euro, má přímý význam pro Eurosystem z hlediska kontroly měnové a finanční stability v eurozóně.

Zúčtování ústředních protistran je velmi významné nejen z hlediska zajištění transparentnosti, ale rovněž pro diverzifikaci a sdílení a rizik či omezení pobídek k přijímání nadměrných rizik. Některé finanční nástroje, které byly přijaty pro zajištění kurzu, by neměly být zneužívány ke spekulacím. Regulační orgány by měly mít možnost provádět účinná šetření potenciálního nevhodného chování, a podle mne jsme v tomto ohledu s Parlamentem zajedno.

Dovolte mi stručnou poznámku ohledně výhledu HMU v těchto obtížných časech. Dochází k hospodářskému oživení, to však neznamená, že krize je už zažehnána. Například víme, že rychlost postupu oživení bude nerovnoměrná a že nemůžeme vyloučit překážky.

Stále také čelíme řadě úkolů ohledně reformy našeho finančního systému. Finance musejí v našich hospodářstvích sehrávat konstruktivní úlohu a nikoliv úlohu destruktivní. Rozhodující zkouškou toho, zda je jejich úloha konstruktivní, je skutečnost, jestli finance slouží reálnému hospodářství. Pokud máme tuto úlohu zajistit, musíme v budoucnu fungování finančních systémů výrazně zlepšit.

Doposud se značná část pozornosti upírala na bankovní sektor. Účinné reformy se musí rovněž důkladně zaměřit na nebankovní finanční instituce a na tvorbu a fungování finančních trhů. Musíme vytvořit mechanismy a pobídky s cílem zajistit, aby se finance nevymkly kontrole takovým destruktivním způsobem jako před krizí.

Musíme zvládat systémové problémy, které způsobily obyvatelům Evropy hospodářské těžkosti. Součástí přiměřené reakce na tuto výzvu je zřízení Evropského výboru pro systémová rizika, jehož právními předpisy se v současnosti zabývá Evropský parlament.

Existují další výzvy, kterým evropské hospodářství čelí a které souvisejí s veřejnými financemi, jak už zmínil pan zpravodaj, a s dobrým stavem státních financí.

V Evropské hospodářské a měnové unii jsou odpovědnosti jednoznačně rozděleny. Pokud jde o rozdělení odpovědností, mohou všichni počítat s odhodláním ECB zachovat ve střednědobém výhledu v eurozóně jako celku cenovou stabilitu.

Na základě posledních prognóz tohoto roku bude na konci letošního roku – 12 let po zavedení eura – roční průměr inflace činit 1,95 %. To je v souladu s naší definicí cenové stability: méně než 2 %, i když se blížíme ke 2 %.

Závazek ECB, strategie ECB a dosažené výsledky jsou soudržné. Bezproblémové fungování hospodářské a měnové unie Evropy nespočívá pouze na měnové unii, ale rovněž na hospodářské unii. Tvůrci politik na vnitrostátní úrovni musí zachovat zdraví veřejných financí a zajistit konkurenceschopnost svých hospodářství.

Za stávající situace, kdy Evropa bude muset přijmout zásadní rozhodnutí, je důležitější než kdy dříve, abychom si uvědomili, že pokud chceme prosperující unii, budou všichni muset přijmout rozhodná opatření. Evropská měnová unie je dle mého soudu mnohem více než měnová dohoda. Je to unie společného údeľu.

(Řečník doplnil ve francouzštině a němčině: „Sdíľíme společný údeľ.“)

Tento úděl je pro náš společný prospěch a je to vize našich zakladatelů. Měnová unie není jen otázkou výhodnosti. Je to součást dlouhodobého procesu postupné integrace obyvatel Evropy, která začala po druhé světové válce.

Jsem přesvědčen, že často zlehčujeme význam úspěchů, kterých Evropa dosáhla. Často velmi snadno kritizujeme naše orgány a procesy. Obecně však fungují dobře, a to i v těchto velmi těžkých dobách. Věřím, že evropské orgány a procesy byly během finanční krize účinné.

Na této straně Atlantiku jsme se vyhnuli dramatickému vývoji, který mohl způsobit nové prohloubení krize, která začala v září 2008 ve Spojených státech. V tomto rámci oceňuji odhodlání členských států eurozóny, které projevíly na posledním zasedání Rady, přijmout v případě potřeby rozhodná a koordinovaná opatření na zachování finanční stability a eurozóny.

Rád bych využil své přítomnosti v Evropském parlamentu a vysvětlil, co jsem už uvedl v pondělí v rámci slyšení před Hospodářským a měnovým výborem. Jedná se o záměr řídicího výboru ECB zachovat minimální práh úvěru v rámci záruk na úrovni investic (BBB-) po roce 2010. Současně s tím přijmeme od ledna 2011 odstupňovaný plán škrtů, který bude pokračovat v odpovídající ochraně Eurosystému. Podrobnější technické údaje poskytnu v rámci zprávy o rozhodnutích řídicího výboru na našem příštím zasedání dne 8. dubna.

Závěrem: zavedení jednotné měny před více než deseti lety představuje podle mého názoru doposud největší úspěch v dějinách evropského sjednocení – procesu, který zajišťuje mír a prosperitu v Evropě.

Světová finanční krize s sebou přinesla nové výzvy, kterým jsme v Evropě čelili. Naše měnová unie a naše úzké vazby v rámci vnitřního trhu s hospodářstvími všech členských států EU zabránily tomu, aby se finanční krize spojila s měnovou krizí, jak tomu bylo na počátku devadesátých let minulého století.

Dnešní Evropu čekají další zásadní rozhodnutí. Naším společným úkolem je pokračovat v zajišťování míru a prosperity s cílem učinit z naší unie ještě lepší a přitažlivější místo pro život a práci.

Z tohoto důvodu musíme posílit dohled, jak také reportéři uvedli, a upevnit spolupráci. Musíme rovněž obnovit ducha společného cíle, společného ideálu, kterým byli vedeni naši zakladatelé. Jejich úsilí bylo vizionářské a vše, čeho jsme svědky v dnešním světě, potvrzuje jejich prozíravost.

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedo, rád bych poděkoval za příležitost zúčastnit se rozpravy o výročním prohlášení o eurozóně za rok 2009. Při přípravě tohoto výročního prohlášení jsme věděli, že některá vybraná témata budou aktuální. V poslední době se však některá z nich stala až příliš aktuální.

Dovolte mi, abych poblahopřál oběma zpravodajům, Edwardu Sciclunovi a Svenu Giegoldovi, k jejich vynikající zprávám. Jelikož chci respektovat nezávislost Evropské centrální banky, zaměřím se na Giegoldovu zprávu, která představuje významný příspěvek k současné rozpravě o koordinaci a řízení hospodářství v rámci eurozóny.

Podle mého názoru je široká podpora, které se dostalo Giegoldově zprávě v Hospodářském a měnovém výboru dokladem významu a vyváženosti jeho přístupu a otázek. Plně souhlasím s panem Trichetem, že euro není pouze technická měnová dohoda, ale základní politický projekt Evropské unie, který je třeba v tomto evropském duchu hájit a rozvíjet, a to zejména dnes a zítra, kdy se v tomto rozhodujícím okamžiku schází Evropská rada.

Od roku 1999 představovala eurozóna většinou oblast hospodářské stability. Euro ochránilo naše občany před hospodářskými výkyvy. Avšak na konci roku 2008 postihla eurozónu globální finanční krize. Navzdory politikám na hospodářské oživení a silným daňovým pobídkám zůstávají finanční trhy nadále nestabilní a míra nejistoty je značně vysoká. Nedávné události na trhu byly pro finanční stabilitu a řízení hospodářství v eurozóně vážnou zkouškou, zejména pokud jde o Řecko.

Rád bych uvedl, že Řecko je na nejlepší cestě ke splnění 4% cíle snížení schodku v letošním roce poté, co začátkem tohoto měsíce řecký parlament přijal odvážná a dalekosáhlá opatření, která jsou už v platnosti. Tento okamžik se může stát skutečně zlomovým bodem řecké fiskální historie a hospodářského rozvoje.

Avšak ani Řecko, ani eurozóna nejsou ještě z nejhoršího venku a stále přetrvávají obavy v otázce finanční stability eurozóny. Komise proto rozhodně vyzývá členské státy eurozóny, aby přijaly politická rozhodnutí o mechanismech, jejichž cílem bude zajistit finanční stabilitu eurozóny jako celku, mechanismech, které by mohly být v případě potřeby aktivovány v souladu se smlouvou a doložkou o pomoci, aniž by tento mechanismus obsahoval jakoukoli samočinnost.

Za Komisi vás mohu ujistit, že jsme připraveni k zavedení takového evropského rámce koordinované a podmíněné pomoci, který by mohl být použit v případě potřeby a v případě, že o to dotyčná strana požádá. Spolupracujeme úzce a intenzivně se všemi členskými státy eurozóny a s ECB, abychom tento týden našli řešení v rámci Evropské rady.

Avšak kromě okamžitého zvládnutí krize se musíme zaměřit na to, jak můžeme zabránit tomu, aby se v budoucnu podobná situace opakovala, abychom tak už nikdy neměli podobné případy, jako je současný případ Řecka. Řecká krize prokázala potřebu silnějšího hospodářského řízení. Tuto potřebu již nacházíme v Lisabonské smlouvě, která rovněž tvoří právní základ. V současnosti proto připravujeme návrhy na realizaci článku 136 Lisabonské smlouvy a Komise v příštích týdnech předloží návrh s cílem větší koordinace hospodářské politiky a silnější kontroly zemí.

Stejně jako vy, pane Giegold, v odstavci 28 litujeme nedostatečného odhodlání vlád k posílení koordinace v eurozóně. Proto je zapotřebí přijmout integrovaný a průkopnický přístup zaměřený na politická opatření a jednoznačnou akceschopnou dohodu. Především musíme zabránit neudržitelným schodkům veřejných rozpočtů, a proto musíme být schopni lépe monitorovat střednědobé rozpočtové politiky členských států eurozóny. Musíme být schopni vydávat rozsáhlejší a důraznější doporučení členským státům ohledně přijetí nápravných opatření. V této záležitosti spoléhám také na vaši podporu.

Můžeme také podpořit lepší využívání stávajících nástrojů. Rada může přijmout doporučení určené členskému státu, jehož hospodářské politiky by mohly ohrožovat řádné fungování hospodářské a měnové unie. Této možnosti bylo v minulosti snad příliš málo využíváno. Podle článku 21 nové Lisabonské smlouvy může Komise vydávat podobná včasná varování určená přímo členskému státu. Pokud chceme členským státům pomoci při řešení vznikajících hospodářských problémů v počáteční fázi, musíme této možnosti využívat.

Jelikož už přesahuji stanovený čas, rád bych věnoval závěrečný komentář makroekonomické nerovnováze. To je druhý základní prvek posíleného řízení hospodářství. V této souvislosti obecně sdílím názor zpravodaje.

A závěrem bych rád poznamenal, že finanční krize bolestně prokázala, že trvalý hospodářský růst minulých desetiletí není samozřejmostí. Dnes máme možná nejhorší za sebou. V současnosti procházíme hospodářským oživením, je však stále křehké a není dosud soběstačné. Nezaměstnanost se dodnes nezlepšila. Totéž platí o posílení veřejných financí, které je předpokladem udržitelného růstu. Bez ohledu na význam daňových pobídek pro hospodářské oživení dva roky krize zničily 20 let upevňování veřejných financí.

Tato mračna budou zastiňovat hospodářskou krajinu nadcházejících let. Musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom dokázali vyjasnit oblohu a nastolit opět růst. Toto není doba pro běžnou práci. Je to doba postupných změn s cílem podpory udržitelného růstu a tvorby pracovních míst.

Sophie Auconie, *jménem skupiny PPE*. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych úvodem poblahopřala zpravodaji, panu Giegoldovi, který odvedl velmi kvalitní práci a dokázal, že je schopen naslouchat zpravodajům z ostatních skupin.

Tato zpráva, odpověď Evropského parlamentu na výroční prohlášení Evropské komise o eurozóně a veřejných financích, je plná rozborů a návrhů. Samozřejmě je do značné míry poznamenána velkou událostí roku 2009, hospodářskou a finanční krizí, která je bezpochyby nejvážnější krizí, které Evropská unie od svého vzniku čelí.

Tato krize pro mne byla poučením ve dvou ohledech. Na jedné straně se ukázalo, jak užitečná je hospodářská a měnová unie. Stabilní společná měna – euro – sehrála úlohu skutečného měnového štítu. Příslušnost k eurozóně umožnila nejedné zemi vyhnout se znehodnocení své vnitrostátní měny, které by ještě zhoršilo dopady krize. Eurozóna se stala přitažlivější, jak to dokládá příklad Islandu.

Navíc aktivní a pružná měnová politika Evropské centrální banky, která posílila finanční injekce likvidních prostředků do úvěrových ústavů, sehrála významnou úlohu při záchraně evropských bank.

Často se říká, že Evropa byla vybudována na krizích, a tato krize ukázala, že hospodářský aspekt Evropy je účinný a zároveň nezbytný: to je to první poučení.

Z něj vyvozují druhé poučení, a tím je, že bychom měli posílit evropské řízení hospodářství. Jedinou opravdovou evropskou hospodářskou politikou je v současnosti měnová politika. Je tu omezená koordinace rozpočtových politik. Avšak eurozóna, která – jak také uvádí tato zpráva – má za cíl sjednotit všechny členské státy Evropské unie, musí zavést účinné řízení ve všech hlediscích hospodářské politiky.

Je třeba začít u makroekonomického a finančního monitoringu, o což se v Evropském parlamentu usilovně snažíme. Tento monitoring musí být prováděn v rámci Paktu stability a růstu a musí představovat skutečný nástroj koordinace v oblasti daní. V této době krize vedl značný pokles tržeb daňové pobídky přijaté v rámci plánu na oživení hospodářství a hospodářské stabilizátory ke zhoršení rozpočtové rovnováhy členských států.

Hlavním závazkem zůstává snížení dluhů veřejných rozpočtů, neboť ty se týkají budoucnosti našich dětí. Buďme přísní, buďme ale rovněž tvůrčí. Uvažujme o nové evropské politice v oblasti daní, uvažujme o eurobondech a uvažujme o evropském řízení hospodářství.

Liem Hoang Ngoc, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, zpráva pana Giegolda má zvláštní význam pro současnou makroekonomickou rozpravu. Tato zpráva je tím významnější, že její autor je německý poslanec Evropského parlamentu, který chtěl upozornit evropské občany na negativní dopady, které by měla německá strategie snižování nákladů na pracovní sílu v rámci systému jednotné měny pro země eurozóny.

Německá vláda se ve skutečnosti snaží zavléct země eurozóny a celou Evropskou unii do stavu všeobecné deflace se všemi ničivými makroekonomickými důsledky. Zvláště v situaci, kdy nejsou k dispozici soudržné strukturální fondy a dostatečné rozpočtové zdroje a kdy není možná devalvace, jsou členské státy se svými deficitními účty odsouzeny ke snižování mezd a omezování svých systémů sociálního zabezpečení.

Výsledkem je v první řadě pokles vnitřní poptávky, který od druhého čtvrtletí roku 2008 vedl k poklesu růstu a to ještě před začátkem krize likvidity. Za druhé, sledujeme nárůst zadlužení domácností s nízkými příjmy a omezenými prostředky, jejichž kupní síla už neroste. Jejich zadluženost při pořizování bydlení podporuje deregulovaná finanční mašinérie ve Španělsku, ve Spojeném království a v Irsku s ničivými následky, jakých jsme byli svědky během krize vyvolané „sub-prime“ hypotékami.

Dámy a pánové, když poslouchám rozpravy ve výborech, zda se mi, že značný počet poslanců Evropského parlamentu zapomněl na poučení z této krize. Tato krize ještě zdaleka není zažehnána. Stávající oživení je tím chatrnější, že v Evropě pokračuje devalvace mezd, a Komise, ale také předseda euroskupiny a prezident Evropské centrální banky – kterého jsme slyšeli v pondělí – vyzývají členské státy, aby předčasné přijaly výstupní politiky, které jsou srovnatelné se skutečně úspěšnými opatřeními.

Hrozí, že tyto politiky zarazí růst – který jen stěží dospěl do kladných hodnot – v zárodku, i když míra využití kapacity zůstává nízká. Tyto politiky nesníží schodky rozpočtů v Řecku, ve Španělsku a jinde, protože se ani nenaplní očekávané příjmy z daní. Tyto politiky způsobí zhoršení nezaměstnanosti a posílí sociální napětí.

Giegoldova zpráva si zaslouží uznání za to, že upozornila na některé z těchto makroekonomických nerovností. Bohužel závěrečná verze upravená skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu odmítá odsoudit devalvací mezd. Celkově však může být rozprava, kterou otevřel pan Giegold, prospěšná v době, kdy neoliberální dogma, které krize zpochybnila, nabývá opět na síle v Parlamentu, v Radě i v Komisi.

Ramon Tremosa i Balcells, jménem skupiny ALDE. – (ES) Pane předsedo, úvodem bych rád poblahopřál zpravodajům, panu Sciclunovi – který má značné vědomosti o centrálních bankách – a panu Giegoldovi. Vedli jsme společně řadu diskusí a nakonec jsme se shodli na množství kompromisních pozměňovacích návrhů.

Rád bych dnes hovořil o euru. Chci vám připomenout, že jsem v politice nováčkem: před devíti měsíci jsem přednášel makroekonomiku na univerzitě v Barceloně. Na podzim roku 2008 jsem z pracovních důvodů pobýval se svou rodinou v Londýně a byl jsem přímým svědkem náhlého poklesu libry o 30 % během několika týdnů. Mí angličtí kolegové se zničehonic stali chudšími a libra se dodnes nevzpamatovala. Vzhledem k tomu, jaký pokles zaznamenala libra, nechci si ani představit, jakou hodnotu by měla peseta, pokud bychom ji měli nadále ve svých peněženkách.

Tyto dva roky otřesné globální hospodářské krize prokázaly, že euro pevně udrželo naši stabilitu. Je to ve skutečnosti jediná významná západní měna, která neučinila své uživatele chudšími.

Euro se stalo bezpečným přístavem proti ohromným vlnám globálních finančních bouří, abych použil výmluvný obraz britského finančníka Davida Marshe. Tento po léta přesvědčený euroskeptik vydal před dvanácti měsíci knihu, v níž chválí euro, uznává jeho úspěch a považuje je za budoucí světovou měnu.

Euro není v současnosti v krizi: je to fiskální krize některých členských států, která způsobuje jednotné měně problémy. Euro představuje zářný příklad měnové unie, který studují a obdivují hospodářské elity Číny, Indie, Brazílie a Ruska. Euro nepředstavuje riziko pro středomořská hospodářství. Euro je pro tato hospodářství příležitostí, která jim dává možnost stát se trvalou součástí osvědčených, reformovaných a pokročilých postupů zemí střední Evropy.

Zpráva, kterou dnes projednáváme, obsahuje ostrou kritiku praxe státních zásahů do čínské měny. Tato umělá devalvace přispěla k vytvoření ohromné světové nerovnováhy, která je jednou z příčin krize.

Jako eurozóna nesmíme postihovat země, které nejvíc vyvážejí. Historie finančních krizí ukazují, že jakmile je dosaženo finančního zdraví, je hospodářská obnova spojená s vývozem.

Je pravda, že Německo musí obnovit spotřebu a vyvinout větší úsilí jako hybná síla hospodářského růstu Evropy. Za žádných okolností však nesmí být oslabena jeho vývozní kapacita. Jsem liberální poslanec z Katalánska a můj region – který je zdrojem 28 % španělského vývozu – má velmi vysoký poměr vývozu k hrubému domácímu produktu: téměř 30 %. Ti, kteří mají nejlepší výsledky, nesmí být postihováni.

Na závěr: euro má v současnosti na celém světě značnou vážnost, musí však učinit víc proto, aby bylo transparentní. Pane Trichete, doslovné záznamy rozprav Evropské centrální banky by měly být zveřejněny, jako se to dělá ve Spojených státech, v Japonsku a ve Švédsku.

Philippe Lamberts, *jménem skupiny Verts/ALE*. – Pane předsedo, protože si přeji, aby mi pan komisař Rehn rozuměl jasně a zřetelně, budu mluvit anglicky.

Rád bych vyšel ze současného stavu a zaměřil se na budoucnost. Jaká je naše současná situace? Máme ohromné a neudržitelné schodky veřejných rozpočtů a Zelení tento druh schodku nepodporují.

Za druhé nemůžeme pomíjet skutečnost, že už v současnosti máme ohromné a prohlubující se sociální nerovnosti. 16 % Evropanů pod hranicí chudoby není malé číslo; 40 % nezaměstnaných mladých Španělů ve věku do dvaceti pěti let není malé číslo a tak bych mohl pokračovat.

Dále čelíme problémům změny klimatu a nedostatku zdrojů, což znamená, že potřebujeme investice do infrastruktury, do vzdělání, do výzkumu a inovací a tak dále.

Jsme přesvědčeni, že bychom skutečně měli zařadit jinou rychlost.

Herman Van Rompuy po únorovém summitu řekl, že koordinace makroekonomických politik musí být výrazným způsobem prohloubena a zlepšena. Nepochybně. Co to znamená? To samozřejmě znamená, že v oblasti rozpočtových výdajů musí být více vzájemného hodnocení, více kontrol ex ante. 4 % svého HDP Řecko vydává na armádu. Mají letectvo o velikosti Luftwaffe. K čemu? Je to malá země a vyzbrojují se „jako ďas“.

Pokud však budeme kontrolovat pouze výdaje, nikam se nedostaneme. Musíme se zaměřit – a to velmi důkladně – na koordinaci výtěžků z daní, protože naší povinností je znovu nastolit rovnováhu v příjmech z daní tak, abychom přenesli zatížení příjmů z práce na jiné formy příjmu, včetně kapitálových příjmů. Musíme zajistit účinný příspěvek ze strany právnických osob – účinný, nikoli jen na papíře – a to znamená zprávy CCCTB od každé jednotlivé země atd.

Musíme zavést daně z finančních transakcí; musíme zavést uhlíkové daně – a to jednak s cílem změny chování a jednak kvůli zisku z příjmů. Toho však nedosáhneme pouze tím, že požádáme země, aby koordinovaly své politiky. Potřebujeme větší integraci. Pokud to neučiníme, naše vlády nebudou schopné spojit potřebu vyvážených rozpočtů se sociálními potřebami a potřebami investic.

Jsem přesvědčen, že Evropa se nyní nachází na rozhodující křižovatce. Musíme volit mezi vyšší mírou integrace, nikoli pouze koordinace, nebo úpadkem. Poučení, které plyne z Kodaně, není jen to, že jsme propásli příležitost na uzavření dohody o klimatu. Ukázalo se, že pokud Evropa nepostupuje společně, ztrácí vliv. Trávíme příliš mnoho času koordinací a příliš málo času společným postupem. To je tedy náš příspěvek do rozpravy.

Kay Swinburne, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedo, jako poslankyně pocházející z členského státu mimo eurozónu si nejsem jistá, zda bude mít můj názor v této rozpravě u kolegů velkou váhu. Mnozí v současnosti prohlašují, že problém eurozóny je problémem, který by měli řešit poslanci ze zemí eurozóny.

Euro však není izolované. Euro je přítomné na světových trzích a dotýká se jej světová finanční a hospodářská krize stejně jako ostatních měn mimo země eurozóny. Způsob, jakým jsme nakládali se státními financemi v dobách hospodářského růstu, určuje, jak jsme schopni v současnosti reagovat a obnovit oživení. Jak už mnozí uvedli, existuje důvod, proč má Německo zcela odlišný vládní schodek než Řecko. I když je spojuje společná měna, přístup k úsporám a výdajům se zásadně liší. Spojení v rámci měnové unie nevytvořilo úplnou jednotu mezi odlišnými kulturami a tradicemi fiskální politiky.

Spojené království má také co říci k rozdílům ve fiskální politice. Máme rovněž přebujelý veřejný sektor, utráceli jsme a rozhazovali v dobách hospodářského růstu, půjčovali jsme si stále víc a vytvořili dluhy, které jsme nedokázali ani připustit, když to vypadalo, že dobré časy už se nikdy nevrátí, a vytvořili jsme kulturu, kde jeden údajně vážený ekonom ze Spojeného království před týdnem vystoupil před jedním z našich výborů a prohlásil, že vlády mohou peníze vyčarovat.

Peníze na financování veřejného sektoru nelze vykouzlit. Pocházejí z příjmů z daní ze soukromého sektoru. Německo si to uvědomuje. Jeho politiky v posledních pěti letech se zaměřovaly na to, aby vládní výdaje a pobídky pomáhaly povzbudit soukromý sektor. Proto je v současnosti pozice Německa v úsilí o obnovu dobrá. Veřejný sektor už ostatně svůj úkol v krizi splnil. Pomohl finančně bankám a posílil úsilí tam, kde to soukromý sektor nedokázal. Nyní je řada na soukromém sektoru, aby znovu naplnil kufry.

Nevýhody úsporných opatření, která připraví poctivě pracující zaměstnance veřejného sektoru o pracovní místa, je třeba proměnit ve výhodu pro začínající společnosti, využít ducha podnikavosti a omezit počáteční náklady pro podniky, aby pomohly vytvořit ziskový soukromý sektor, který potřebujeme, pokud se naše země mají dostat z problémů, v nichž se v současnosti nacházíme. Všechny tyto země, které v posledních několika letech uplatňovaly neudržitelné hospodářské politiky – včetně mé vlastní země –, si musí uvědomit, že změna je potřebná a nevyhnutelná.

Jürgen Klute, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych využil této příležitosti a soustředil se ještě jednou na situaci v Řecku, protože jsem přesvědčen, že krize v Řecku nám umožňuje vhled do stavu politiky v eurozóně. Nejprve bych však komentoval žádost německé kancléřky, paní Merkelové, aby bylo – bude-li to třeba – Řecko vyloučeno z eurozóny.

Moje skupina, skupina Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, je přesvědčena, že je to návrh zcela absurdní. Na jedné straně mluvíme o společenství se společným údělem. Pokud to myslíme vážně, pak nemůžeme na druhé straně požadovat, aby byl jeden členský stát vyloučen hned během první velké nebo průměrně velké krize, která nastane. To je nesmysl! A co je nejdůležitější, bylo by to připuštění chyby, které by se rovnalo podlézání finančnímu odvětví.

Finanční odvětví se nestydatě nechalo vykoupit z krize daňovými poplatníky a nyní se po nás chce, abychom totéž odepřeli Řecku. Bylo by obtížné vysvětlovat důchodcům a dělníkům v Řecku a v dalších dotčených zemích – podle sdělovacích prostředků se má pozornost napříště zaměřit na Portugalsko –, proč mají teď platit poté, co svými daněmi podpořili banky. Vydat se touto cestou je totéž, jako nasměrovat celý projekt EU do zdi.

Navzdory vši oprávněné kritice Řecka – a řečí poslanci si jistě uvědomují, že v jejich zemi je třeba mnohé zlepšit – nenese za tuto krizi v žádném případě výhradní odpovědnost Řecko. Rád bych zdůraznil, že většina rozhodnutí o finanční politice eurozóny byla přenechána Evropské centrální bance. Euro není schopné dát odpověď na rozdílnou úroveň produktivity jednotlivých hospodářství. Velcí vývozci, jako například Německo, tlačí řeckou hospodářskou politiku na kolena. To je rovněž příklad krize hospodářské politiky a politiky v oblasti hospodářské soutěže EU.

Z tohoto důvodu požadujeme odstranění zákazu finanční pomoci pro členské státy EU. Členské státy eurozóny by měly uvolnit euro úvěry, Evropská centrální banka by měla skoupit dluhy stejně tak, jako to učinila federální služba v USA, swapy úvěrového selhání by měly být zakázány. To jsou naše požadavky.

(Předsedající řečníka přerušil)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SCHMITT

místopředseda

Nikolaos Salavrakos, jménem skupiny EFD. – (EL) Pane předsedající, 25. březen je výročí zrození Evropy i Řecka. 25. března 1957 vznikla podpisem Římských smluv Evropská unie. 25. března 1821 se zrodilo Řecko.

Dnes v den svého výročí prochází Evropa i Řecko zkouškou: Evropa v oblasti soudržnosti a Řecko v oblasti hospodářské. Každý v této sněmovně ví, že z 15 zemí eurozóny má 6 zemí vysoké veřejné dluhy a finanční schodky. Každý v této sněmovně ví, že všech 30 zemí, které tvoří OECD, má dluhy přesahující 100 % jejich HDP a o 30 % vyšší než v roce 2008. Dokonce i Spojené státy americké se v této obrovské hospodářské krizi, kterou prožíváme, snaží řešit své problémy především tištěním peněz.

Rovněž víme, že Řecko přijalo přísná úsporná opatření v takové míře, že to vysiluje jeho občany. Mnozí řeknou, že si to Řecko zaslouží a že by mělo platit za své chyby. Ano, někteří lidé musí být povoláni k zodpovědnosti. Nesmíme však zapomínat, že Řecko dováží z ostatních evropských zemí – především z Německa – zboží v hodnotě o 15 miliard EUR vyšší, než je hodnota zboží, které vyváží.

Rád bych proto požádal vůdce Evropské unie, aby měli na paměti, že reakce na spekulace má vliv na geopolitickou situaci v širším politickém smyslu.

Předsedající. – Děkuji vám. Váš čas vypršel. Rád bych vás zdvořile požádal, abyste při projevu dodržovali vyměřený čas.

Werner Langen (PPE). – (DE) Pane předsedající, rád bych vznesl námitku. Poslanci by chtěli o těchto zprávách později hlasovat, a pokud nebudeme dodržovat vyměřený čas, dostaneme se do vážných problémů.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, pane Trichete, nejprve bych vám rád poblahopřál k tomu, čeho jste v posledních letech dosáhl. Zároveň si však musíte být vědom toho, že stovkám milionů lidí se v současnosti tají dech, protože mají obavy o euro, a něco takového si stávající generace neuměla představit.

V první řadě se obávám toho, co nastane při příštím půlročním a ročním refinancování a zda se vám podaří odstranit z tohoto balíku výjimečná opatření v oblasti likvidity. Pouze lidé s masochistickými sklony v oblasti finanční politiky by vám v této oblasti mohli přát neúspěch. Dalším důvodem k obavám je inflace, v této oblasti však dochází k pokroku. Jakožto Rakušan bych se rád ohradil proti výpadům vůči Německu, k nimž zde dochází. Každý by si měl uvědomit, že Německo bylo v minulosti z velké části zdrojem stability. Nemělo by být nyní trestáno za to, že v řadě oblastí dosáhlo lepších výsledků než jiné země. Není možné projevat solidaritu lidem, kteří jsou zodpovědní za špatné hospodaření, plýtvání a nadměrné administrativní výdaje.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Pane předsedající, jakožto stínový zpravodaj skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů pro výroční zprávu Evropské centrální banky za rok 2008 jsem velmi spokojen se zprávou, kterou máme před sebou. Jsem přesvědčen, že díky úzké a účinné spolupráci se zpravodajem panem Sciclunou a zejména s panem Tremosou ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu se nám podařilo vytvořit velmi vyvážený komentář k výroční zprávě ECB za rok 2008. Pan Trichet a pan Rehn mají na věc stejný názor.

Domnívám se, že ECB stála v roce 2008, který byl prvním rokem krize, před zvlášť obtížnými úkoly. Vzhledem k těmto výzvám jednala ECB dle mého soudu účinně a především velmi obezřetně. Sciclunova zpráva tento přístup odráží. ECB se však nenachází v jednoduché situaci a to se pravděpodobně nezmění ani v blízké budoucnosti. Na jedné straně je překonání krize v nedohlednu a na straně druhé představují plánovaná regulační opatření pro ECB nové výzvy a problémy. Je důležité, aby ECB v následujících měsících a letech pokračovala v zajišťování stability eurozóny. ECB musí držet správný kurs jako tanker na otevřeném moři.

Na druhé straně – jak jsem už uvedl v naší předposlední rozpravě o měnové politice, pane Trichete – nezávislost Evropské centrální banky musí být zachována a to zejména s ohledem na její budoucí začlenění do Evropského výboru pro systémová rizika. To je nesmírně důležité, protože vy jako prezident a další členové Evropské centrální banky se budete v této oblasti hodně angažovat. To by mělo být jedno z důležitých kritérií pro budoucí posouzení dalších opatření přijatých centrální bankou. Je nezbytné, abychom měli tuto skutečnost na paměti, až budeme v příštích několika letech posuzovat další zprávy.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Pane předsedající, pane Trichete, pane komisaři, dámy a pánové, král je nahý! Závažnost situace byla přesně popsána. Nyní bychom se měli soustředit na uzdravení a prvním krokem tohoto uzdravení může být pouze evropské hospodářské řízení, bez něhož nebudou hospodářské systémy růst a dluh se stane ještě méně udržitelným.

Řecko se musí dostat podpory a pomoci a potenciální dominový efekt v těch evropských zemích, jejichž hospodářství se vyznačuje nedostatečnou mírou konkurenceschopnosti a vyšší mírou zadluženosti, je třeba odvrátit. Skutečné evropské řízení musí zaručovat tři cíle: 1) politiku růstu, 2) finanční nástroje vhodné pro udržení tohoto růstu a 3) politiku na zvládání naléhavých situací.

Dnes dopoledne jsem slyšel řadu řečníků vychvalovat přednosti eura. Výborně, s tím samozřejmě souhlasím, proč však nevnímat euro jako měnu, která nás nejen chrání před inflací, ale prostřednictvím řádného a zajištěného dluhu nám rovněž zajistí větší likviditu potřebnou k zahájení velkého evropského investičního programu vydáním eurobondů? Pokud jde o zvládání naléhavých situací, souhlasím s myšlenkou zřízení Evropského měnového fondu, které by bylo citlivým řešením.

Dámy a pánové, rád bych závěrem řekl, a chci to říct zcela jasně, že v této fázi nemá smysl vyčkávat, otálet a čekat, až tato dlouhá noc skočí. Nepotřebujeme Evropu, která se chová jako don Abbondio. Pokud Evropa neprojeví odvalu nyní, kdy tedy?

Sharon Bowles (ALDE). – Pane předsedající, měli jsme ve výboru náročný týden s prezidentem ECB, prezidentem euroskupiny a kandidátem na viceprezidenta ECB. Všichni se shodujeme v tom, že jedním z klíčových požadavků je přísnější dozor nad členskými státy spolu s přesnějšími statistikami, které by umožnily dřívější zásah.

Úsilí v tomto smyslu již započalo, včetně posílení kontrolních pravomocí pro úřad Eurostat, a výbor se už nemůže dočkat, až bude moci pomáhat prostřednictvím svých posílených pravomocí.

Existují však ukazatele i mimo Pakt stability a růstu, které je rovněž třeba brát v úvahu. Jednou z možností je větší koordinace v daňové oblasti související s makroekonomickou stabilitou. To bylo samozřejmě vyzkoušeno. Vzpomeňte na spory v roce 2001 ohledně varování Ecofinu Irsku v době fiskálního přebytku. Takže poučení známe: uplatňovat fiskální disciplínu v dobách přebytku je obtížnější než kontrolovat schodek. A pokud to nedokážeme, výsledkem bude krize stejně jako na finančních trzích.

Pokud jde o nerovnováhu mezi členskými státy, měla by se naše pozornost zaměřovat na ztrátu konkurenceschopnosti, kterou často doprovází otálení v oblasti jednotného trhu a neschopnost provést strukturální reformy, včetně reformy důchodové. Ani to nemusí být nutně příčinou schodku.

A na závěr, jak uvedl pan Scicluna, ustanovení na podporu likvidity Evropské centrální banky představovala v době krize prospěšný nástroj, který však nebyl přenesen do reálné ekonomiky. Často byly tyto prostředky pouze investovány do aktiv s větším zúročením. Odvážil bych se tvrdit, že některé z těchto prostředků byly dokonce zpětně odkoupeny ECB. V některých čtvrtletích si tyto činnosti bezpochyby vysloužily i bonus. A proto říkám: měli bychom skutečně naslouchat prosbám těchto bank o nové lhůty pro kapitálovou přiměřenost?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Pane předsedající, rád bych úvodem řekl, že se jedná o důležitou zprávu nacházející cenný kompromis v napjaté situaci, která vládne v Evropském parlamentu. Vymezuje prvky sociální soudržnosti, které se v podobných rozpravách v Evropském parlamentu neobjevují. Byli bychom také rádi, kdyby to byl signál důležité změny v politice Evropské unie jako celku.

Jedná se samozřejmě o rok 2009, zatímco v roce 2010 dochází k významným událostem, které se samozřejmě týkají mé země, Řecka. Mohli bychom dojít k závěru, že kromě měnové unie bychom potřebovali také hospodářskou a politickou unii, jak už mnozí uvedli. Euro by mělo být v zájmu sociální soudržnosti spojeno s ukazatelem minimálního sociálního zabezpečení.

Vyplývá to z řady informací, které zde byly řečeny o Řecku, z nichž mnohé jsou nepřesné. Musím zde například zdůraznit skutečnost, že produktivita v Řecku nebyla o mnoho nižší, než je průměr zemí EU-27. To vyplývá ze statistik agentury Eurostat: v roce 2007 a 2008 byla produktivita přibližně 90 %.

Nárůst rozpočtového schodku a schodku veřejných financí v Řecku v posledních dvou nebo třech letech byl důsledkem propadu příjmů, snížení příjmů ze zahraničí, jako například z turismu a lodní dopravy, způsobené krizí, a nárůstu veřejných výdajů. Samozřejmě, že dochází k plýtvání, ale do veřejného sektoru jsou přijímáni pracovníci na různá místa.

To vše se samozřejmě musí změnit, musíme rovněž požadovat zavedení ukazatele sociální ochrany a nespokojit se s obecnými výzvami, abychom nedělali nic, co by se dotklo nízkých příjmů. Je třeba omezit výdaje a obranu, stejně jako vše, co v posledních dvou letech vykazovalo růst, a zejména je třeba zaměřit se na příjmy, které také výrazně poklesly. Příjem velké části obyvatelstva, které se nachází na pokraji chudoby, se nesmí snížit.

Existují samozřejmě problémy, jimiž se rovněž zabývá dnes probíhající summit zde v Bruselu. Giegoldova zpráva se však musí stát rovněž signálem celkové změny a přístupu a začlenění těchto stanovisek do Paktu

stability. Především bychom však neměli pomáhat nepřijatelné politice Evropského měnového fondu, který – kromě jiného – trpí nedostatkem životaschopnosti.

(Potlesk)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedající, pan Rehn a pan Trichet měli v podstatě pravdu, když mluvili o současné situaci. Pozice Řecka v eurozóně je značně nestabilní, a pokud mohu odhadovat, odpověď záleží na Mezinárodním měnovém fondu (MMF). Ta správná organizace, která může v těchto dnech pomoci Řecku z krize, je MMF. Pokud ten nepomůže, budeme muset být rozhodní a rozetnout gordický uzel. Země, které nedodržují pravidla eurozóny, musí ze hry ven.

Pane předsedající, pokusme se v této situaci najít poučení. Když Řecko přijímalo euro, bylo nepředvídatelné jako orákulum v Delfách. Údaje, které předložilo, byly nejasné a nespolehlivé. Není správné, že řecká vláda trvá na tom, aby ostatní státy eurozóny zajišťovaly řešení této situace, protože údajně nesou částečnou odpovědnost za současnou krizi v Řecku. To je převrácení skutečnosti naruby. Pokud někdo předkládá nespolehlivé údaje, nemůže nikoho obviňovat. Dovolte mi proto, abych položil panu Trichetovi a panu Rehnovi konkrétní otázku: věděli jste, že údaje, které Řecko předkládalo v době přijímání eura, byly nepřesné a neúplné? Pokud ne, neměli jste to snad vědět? Doufám, že mi na tuto otázku budete schopni dát přímou odpověď.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, rád bych úvodem popřál svým krajanům všechno nejlepší k 25. březnu.

Kapitalistická krize vyústila ve stupňující se úpadek životní úrovně pracujících. Zároveň dala příležitost kapitálu vystupňovat uplatňování politik namířených proti pracujícím. V rámci státního terorismu zahájila plutokracie skutečnou válku proti základním mzdám a sociálním právům ve snaze zvýšit zisky kapitálu.

Základním pilířem protilidové politiky, kterou uplatňuje Evropská unie a vlády členských států, je ECB. Je to krutá politika uplatňovaná na základě jediného měřítka, a tím je zisk kapitálu. Výzvy, které vysílá od svého založení, ke snížení mezd a k urychlení kapitalistické restrukturalizace našly úrodnou půdu v kapitalistické krizi.

ECB od počátku vystupuje jako buržoazní pomocník plutokracie a přesouvá břemeno krize na bedra pracujících. Napumpovala do bank a monopolních skupin 1 bilion EUR. Dnes však chce po pracujících, aby uhradili škody a vrátili tyto peníze.

Proto je třeba posílit boj proti imperialismu, boj za vystoupení z Evropské unie, boj za moc lidu a lidové hospodářství, boj za socialismus.

Godfrey Bloom (EFD). – Pane předsedající, když slyším o úspěších eura, zdá se mi, jako bych žil v nějakém paralelním vesmíru. Myslím, že bychom se měli vrátit na zem, nezdá se vám?

Nezaměstnanost: nezaměstnanost mezi mladými lidmi na iberském poloostrově a v mnoha dalších zemích eurozóny je chronická. Už řadu let dosahuje 30–40 %. To nemá s krizí nic společného. Je to naprostá katastrofa. HDP na hlavu v USA výrazně převyšuje HDP Evropské unie. HDP v zemích asijsko-tichomořského regionu výrazně převyšuje HDP Evropské unie.

Nikoli, euro vůbec není úspěšné. Už nyní padá. A hrouť se nám před očima. Jen se zamysleme nad některými základními hospodářskými ukazateli. Není zde žádný věřitel pro případ nouze, a proto máme tuto řeckou krizi a rohem číhá krize portugalská. Nemáme žádného věřitele. Z hlediska správy měny je to nepřijatelné, ať už se nacházíme v optimální měnové zóně či nikoli.

Neexistuje koordinovaná fiskální politika, a euro je proto odsouzeno k pádu, kterého jsme už nyní svědky.

Dovolte mi, abych vám všem připomněl ještě jednu věc. Existují dva druhy lidí: tvůrci bohatství, lidé, kteří pracují v soukromém sektoru a vytvářejí bohatství, a pak ti druzí, kteří toto bohatství utrácí, a to jsou politici a byrokrati a je nás velmi mnoho – až příliš mnoho. Jsme opice sedící na hřbetu hospodářství, a dokud tyto měnové zóny nezačnou omezovat výdaje na veřejný sektor, bude situace stále horší a horší a horší.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Hlavní příčinou této krize je mafie. Uvedu několik příkladů ze své vlastní země, Rumunska. Věřte mi, jako spisovatel a historik, který řídí vlastní deník a týdeník, vím velmi dobře, o čem mluvím.

Od roku 1990 bylo podvodně privatizováno přibližně 6 000 společností v hodnotě 700 miliard EUR. Doposud bylo vyplaceno pouze 7 miliard EUR – to je 1 % této částky. V řadě případů k privatizaci ani nedošlo, byla pouze převedena aktiva z vlastnictví rumunského státu do vlastnictví jiných států, jinak řečeno došlo ke znárodnění. To už není tržní hospodářství, ale hospodářství džungle.

Stejná situace se opakuje v řadě balkánských zemí, kde místní mafie spojila síly se zahraniční mafii a společně vytvořily kartel organizovaného zločinu. Stejně jako před 100 lety leží balkánský poloostrov na sudu se střelným prachem. Požár sociálních protestů se může rychle rozšířit z Řecka do ostatních zemí regionu.

Zatímco ve dvacátém století jsme hovořili o vývozu revoluce, ve 21. století můžeme hovořit o vývozu korupce. Hlad je jedním z nejsilnějších volebních činitelů v dějinách. Na místo boje proti korupci – která je jen abstraktním pojmem – musíme zaměřit pozornost na boj proti těm, kteří jsou zkorumpováni.

Nálada mezi obyvatelstvem je stále chmurnější, a pokud nedokážeme zabránit podvodům v našich zemích, vznešený projekt Evropské unie se sesype jako hrad z písku.

Jedna naděje na záchranu však existuje: na této dějinné křižovatce je zapotřebí radikálních řešení. Mafie nemá být pod kontrolou, ale pod zemí.

Werner Langen (PPE). – (DE) Pane předsedající, rád bych vřele poděkoval prezidentu Evropské centrální banky Jean-Claude Trichetovi za úspěšnou práci v posledních šesti letech. Rád bych samozřejmě poděkoval zpravodajům za předložení zprávy, která získala většinovou podporu. Pane Rehne, rád bych vám připomněl, že před vámi leží obrovský úkol. Doufám, že Komise bude mít konečně odvalu zaměřit se na nedostatky Paktu stability a růstu v novém návrhu. Model hospodářského řízení pod vedením ministrů financí není v tomto případě řešením, protože ministři financí v minulosti selhali. Potřebujeme automatizovanější systém. Nepotřebujeme hospodářské řízení pod vedením ministrů financí. Namísto toho potřebujeme samočinný systém, který bude reagovat v případě porušení, s podporou a pod vedením ECB a Komise. To by mohl být výsledek nadcházejícího summitu.

Rád bych připojil dvě poznámky k tomu, co uvedl pan Trichet na adresu eurozóny. Vítám skutečnost, že jste upozornil na potřebu naší konkurenceschopnosti ve světě. Nejde jen o konkurenci jedné země eurozóny vůči druhé, ale abychom dokázali obstát vůči USA a Asii.

Za druhé, EU se do značné míry podařilo udržet vyvážené rozpočty díky zemím, které mají přebytek. Pokud by tomu tak nebylo, musela by ECB zavést mnohem přísnější politiky.

Za třetí, neznáme z dějin hospodářství žádný příklad země s ubývajícím počtem obyvatel, která by dokázala dlouhodobě vytvářet růst na vnitřním trhu. Země musí své zboží vyvážet.

Pokud jde o Německo, jeho začátky v hospodářské a měnové unii nebyly příliš valné, podařilo se mu však úroveň vyrovnat a nyní je pro řadu dalších zemí příkladem. To nestačí. Zatím jsme neudělali dost pro upevnění rozpočtu. Nesmíme podceňovat úsilí, které je s tím spojené. Kdo přišel na myšlenku, že by měly být trestány země, které jsou do značné míry úspěšné, a vylučovat ty, které neplní své povinnosti? To není skutečná evropská politika. Rád bych proto popřál Komisi odvalu a upřímně poděkoval ECB.

(Potlesk)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pane předsedající, dovoluji mi, abych úvodem poblahopřála oběma zpravodajům k vynikající práci, kterou odvedli ve zvláště obtížné situaci.

Brzy má začít práce jednoho z nejdůležitějších summitů a stále se vedou diskuse o takzvaném řeckém problému, a zda a do jaké míry bychom měli přijmout evropský mechanismus, který by v případě potřeby fungoval jako ukazatel ochrany hospodářství potřebný pro stabilitu eurozóny jako celku.

Hlavní odpovědnost za tento stav nese bezpochyby Řecko a Řecko ji také plně přijímá. Existují však také jiné – kolektivní – odpovědnosti. Společná měna má řadu výhod, má také vážné nedostatky. 11 let existence HMU odmítáme vidět a připustit rozdíl v konkurenceschopnosti a značný nepoměr a nerovnosti mezi hospodářstvími eurozóny, které jsou překážkou životaschopnosti či stability eurozóny.

Spekulativní útoky, které se doposud zaměřují hlavně na Řecko – které však měly za následek nedávné snížení úvěrového ratingu pro Portugalsko a které se už zaměřují i na další země, jako například na Itálii a na Španělsko, a nikdo neví, jaké to bude mít následky –, jsou toho jasným dokladem.

Pokud chceme prokázat, že se s touto situací umíme vyrovnat, měli bychom ihned přijmout nový model posílené hospodářské spolupráce a hospodářského řízení, který, pane Langene, bude respektovat pravidla Paktu stability a růstu, zároveň však bude spíše než pouze finanční koordinací v úzkém slova smyslu hospodářskou koordinací doplněnou o další kritéria a bude usilovat o dosažení cílů strategie EU pro zaměstnanost a udržitelný rozvoj.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, pane komisaři, pane Trichete, euro má za sebou deset let existence a prošlo do značné míry zkouškami, i když stávající turbulence nejsou ještě překonány. Jsem si jistý, že ještě dnes budeme svědky prvních důležitých kroků ze strany Evropy na cestě k řešení, ať už s pomocí Mezinárodního měnového fondu nebo bez ní. Máme společný úděl, jak správně uvedl pan Trichet. Pokud by se tento záměr nezdařil, čekaly by nás ovšem hrozné vyhlídky.

ECB se stala baštou v době finančních bouří. Stojí za opakování, že euro je úspěšné v době finanční krize a představuje pro Evropu – včetně zemí mimo eurozónu – oporu jistoty.

Euro zajišťuje stabilitu a podmínky pro vytvoření milionů nových pracovních míst a na to nesmíme v této době, kdy všichni hovoří o krizi, zapomínat. Problémy Řecka a problémy ostatních zemí eurozóny nelze svalovat na euro. Lehkomyslné navyšování veřejných výdajů způsobí problémy bez ohledu na měnu, kterou používáte. Na druhé straně, hospodářská krize by byla podstatně horší, pokud bychom neměli spolupráci, která s eurem souvisí. Čelili bychom spekulacím a konkurenční devalvaci více než 20 národních měn.

Řada z nás to zažila a já sám jsem byl členem švédské finanční komise s úrokovou sazbou ve výši 500 %. Krize v Řecku přirozeně ukazuje, že je třeba zpřísnit dohodu o udržení rozpočtových schodků na nízké úrovni. Schodek je nadále enormně vysoký. Potřebujeme lepší dohled a koordinaci hospodářské politiky na úrovni EU, jinými slovy finanční koordinaci hodnou svého jména.

Závěrem bych rád řekl několik slov o spekulacích. Někdy, když jsou země vystaveny spekulacím, jako tomu bylo v případě řady zemí v devadesátých letech minulého století, máme ve skutečnosti příležitost upravit opatření, která přijímáme. Pokud jsme se dostali do složité situace, například vinou George Sorose, věděli jsme, co máme očekávat, a proto jsme přijali nezbytná opatření. To by měli zvážit ti z vás, kteří pocházejí ze zemí, jež mají dnes problémy.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, rád bych se vyhnul militantnímu jazyku, který použil můj předchůdce. Válečný slovník neodpovídá stylu bankovníctví. Jsem zástupce skupiny tohoto Parlamentu, ve které pravděpodobně jako v jediné tvoří většinu poslanci pocházející ze zemí mimo eurozónu. Pouze dva z eurozóny pocházejí. Moje hledisko bude proto odlišné.

Projev pana Tricheta by se dal shrnout číslem 36, protože právě tolik poslanců Evropského parlamentu jeho projevu naslouchalo. Znamená to, že jsme líní? Ne – to znamená, že poslanci Evropského parlamentu ve skutečnosti nevěří, že Evropská centrální banka může být řešením či nápravou krize nebo že může být záchranným pásem. Pan Rehn nazval eurozónu něčím jako hodnotou samo v sobě a potom hovořil o krizi v Řecku. V tom je určitý rozpor. Řecko v současnosti prochází krizí, protože vstoupilo do oázy stability příliš brzy.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, souhlasím se svými kolegy poslanci, kteří uvedli, že krize ještě není překonána. Hospodářská situace v řadě zemí je jednoznačně negativní. Nezaměstnanost ve většině zemí roste. Opatření na řešení rozpočtových schodků krizi zhoršují.

Pane Trichete a pane Rehne – a hovořím institucionálně – copak jste o nadcházející krizi nevěděli? Existovaly náznaky. A když krize vypukla, skrývali jste se za názor, že si každý musí své problémy řešit sám. A nyní ustavičně opakujete slova „monitorování schodků“ a „úspory v Paktu stability“.

Podle mého názoru není problém Evropské unie a Řecka otázkou zdravých financí. Víte, že vrácení půjček uvrhne Řecko do rukou spekulantů a zároveň odhalí institucionální a politické nedostatky HMU.

A vzhledem k tomu vám říkám, že to, co potřebujeme, je změna Paktu stability. Pokud budeme trvat na uplatňování Paktu stability, zejména v době hospodářského poklesu, zhoršíme a prohloubíme regionální a sociální nerovnosti, zvýšíme nezaměstnanost a zlikvidujeme vyhlídky na nový růst.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pane předsedající, situace, ve které se Řecko a země eurozóny po zásluze ocitly, je politováníhodná. Finanční pomoc Řecku by měl v první řadě poskytnout Mezinárodní měnový fond (MMF). MMF sám uvedl, že je v jeho silách Řecku pomoci. Vytvoření Evropského měnového fondu (EMF) je motivováno politickými cíli, zejména tím, aby si Evropa zachovala tvář, pokud Řecko požádá o

pomoc MMF. Nesnažme se bezhlavě zakládat nový orgán jako opatření proti nedodržování stávajících pravidel. Potřeba a vhodnost vytvoření EMF jsou pochybné. Postihy stanovené v rámci Paktu stability a růstu je třeba uplatňovat aktivněji v zájmu zajištění dodržování pravidel. Nyní je řada na Radě. Je třeba definovat oblast působnosti Eurostatu, aby mohl pečlivě zkoumat údaje o rozpočtech členských států eurozóny, a sledovat tak dodržování Paktu stability a růstu.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, zpráva má jedinou vážnou chybu: nejmenuje ty, kteří jsou za chyby zodpovědní. A přitom nedokážeme ukončit hospodářskou krizi, dokud nebudou odhaleni ti, kteří jsou za ni zodpovědní. Řekněme si konečně, jaká je skutečnost: krizi nezpůsobili lidé, kteří žijí ze svých platů a mezd, ale banky, nadnárodní společnosti a pojišťovací společnosti, které vysávají evropskou společnost.

Pokud se dnes některá nadnárodní společnost rozhodne usadit v Maďarsku, je postup následující: od místní samosprávy dostane bezplatně pozemky, získá slevu na daních a příspěvcích, zaměstná pracovníky za minimální mzdy a neumožní jim ani vytvořit odbory. Toto jsou podmínky, které vyvolaly krizi mezi Evropany, kteří hledají práci. Požadujeme, aby se nadnárodní společnosti, banky a pojišťovny podílely na řešení a ukončení hospodářské krize přijaly za tento úkol zodpovědnost.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pane předsedající, krize, s níž v současnosti zápasíme, je nejhorší za posledních 80 let a – co je důležitější – od počátku projektu Společenství.

Krize, kterou vyvolala hypoteční krize v Severní Americe, po níž následoval krach společnosti Lehman Brothers, je nyní ve své třetí fázi, kdy v roce 2009 došlo v Evropě k 4% poklesu HDP, zanechala více než 23 milionů nezaměstnaných a způsobila prudké zhoršení stavu veřejných financí s dluhem více než 80 % HDP.

Evropská centrální banka sehrála rozhodující úlohu při zachování likvidity systému, používala nekonvenční mechanismy k vyvážení úvěrových omezení a úzce spolupracovala s hlavními měnovými orgány.

Nyní, když se očekává mírné oživení a kdy nejsou žádné inflační tlaky, musí nadále přispívat k obnovení dobrého jména a nesmí zbrzdit hospodářské oživení předčasným nebo paušálním zrušením výjimečných opatření.

Krize nám ukázala, že měnové a hospodářské pilíře – základy měnové politiky – je třeba posílit. S cílem zajistit stabilitu cen a hospodářství jako celku je třeba věnovat pozornost vývoji cen a základních finančních aktiv a dluhů domácností.

Dvacet členských států má v současnosti nadměrné schodky. Skutečný význam veřejných financí – nevyhnutelný úkol, který je třeba provést koordinovaně a inteligentně – spočívá v obnovení poptávky, podpoře investic a upřednostnění reforem, které umožní oživení hospodářství, zvýšení potenciálu udržitelného růstu a tvorbu pracovních míst. Pomoci by v tomto případě mohla větší hospodářská unie.

Globální nerovnováhu je třeba napravit. Evropská unie je jedním z nejvyváženějších regionů. Pokud nebude posílena její konkurenceschopnost a nebude docíleno větší mezinárodní měnové spolupráce, může být tato rovnováha ohrožena. Pokud posílíme vnitřní hospodářskou spolupráci v oblasti konkurenceschopnosti a vyváženosti výdajů s cílem napravit nerovnosti a rozdíly v rámci eurozóny, můžeme tím pouze posílit naši schopnost obstát ve světové hospodářské soutěži.

Úsilí a odvaha Řecka si zasluhuje jednoznačnou a rozhodnou podporu. Je to otázka společného zájmu a nejistota poškozuje všechny Evropany. Zásady subsidiarity a solidarity jsou dvě strany jedné mince: evropské měny. Jak pan Trichet řekl anglicky, francouzsky a německy, euro je více než jen měna: je to náš společný úděl.

Zopakoval jsem tento výrok ve španělštině, což je jeden ze světových jazyků Evropské unie. Na závěr chci totéž říct řecky, což je jazyk, který nejlépe vyjadřuje naše univerzální poslání: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Pane předsedající, hospodářská krize měla negativní dopad na členské státy v celé Evropské unii. Míra nezaměstnanosti zásadně vzrostla v celé Evropské unii a nejvíce jsou postiženi mladí lidé. V důsledku této krize chybějí v řadě členských států veřejné fondy. Irská vláda ve snaze řešit tento problém přijala v letech 2008 a 2009 rozhodná opatření.

– Před zavedením kontrol se schodek Irska blížil 14 % HDP. Vládní opatření pomohla stabilizovat schodek v roce 2010 na úrovni 11,6 % HDP. Krokům vlády se dostalo uznání na mezinárodních trzích. Od posledního

rozpočtu v prosinci loňského roku se cena irských půjček – v poměru k měřítkům – stabilizovala. Pokud vím, na zasedání Hospodářského a měnového výboru tento týden prezident centrální banky vyjádřil uznání a pochvalu opatřením irské vlády. V řadě ohledů Irsko předčí v oblasti fiskální politiky mnohé jiné země. Země jako Spojené království a USA, jejichž schodek překračuje v obou případech 10 %, budou muset projít zásadními změnami, pokud mají obnovit udržitelnost svých veřejných financí.

Mohu závěrem říct, že Irsko je nadále dobrým místem pro podnikání, protože irské hospodářství spočívá na pevných základech a udržíme si 12,5%...

(Předsedající řečníka přerušil)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Pane předsedající, šířící se krize v eurozóně je dokladem nebezpečí, kterému jsou vystaveny hospodářské projekty, jež nejsou podloženy hospodářskými výpočty, ale vychází z ideologických předpokladů, zejména když sjednocení zahrnuje hospodářskou integraci různých členských států s různými hospodářskými podmínkami.

Měli bychom si položit otázku, zda měly některé státy vstoupit do eurozóny tak brzy, jak to učinily. Od určitého okamžiku se projekt eura stal ani ne tak hospodářským projektem jako projektem politickým, zaměřeným na urychlení evropské integrace. Tento spěch bude dnes stát evropské daňové poplatníky řady zemí mnoho prostředků. Bylo by dobré, pokud bychom se z toho dokázali do budoucna poučit. Euro není odpovědí na strukturální problémy jednotlivých hospodářství, ani na nadměrný dluh nebo nedostatek finanční disciplíny. Jsou to členské státy, které jsou odpovědné za stav svých financí, a tyto problémy by měly být řešeny v zemích, kde vznikly.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, četla jsem zprávy s určitým překvapením a projevy, které jsem zde dnes dopoledne vyslechla, mé přesvědčení ještě posílily.

Až na několik výjimek je to nadále otázka rozpočtových škrtů, zvládnutí inflace a Paktu stability a růstu, i když 20 z 27 zemí už nesplňuje všechna kritéria.

Je pravda, že mnozí požadují hospodářské řízení. Chceme však politickou Evropu, která zajišťuje kontrolu jak hospodářských, tak sociálních politik a která dokáže zasahovat i v oblasti politik měnových.

Řecká krize nám říká: je to Německo, které má kontrolu a které stanoví své požadavky. Ve Spojených státech centrální banka provedla přímý zásah s cílem financovat státní rozpočet nákupem státních obligací. V Evropě se Evropská centrální banka uchyluje k pomoci bankám, ale pokud jde o Řecko anebo obecně o země skupiny PIGS, jsou to stále titíž, kdo musí platit: zaměstnanci, státní úředníci a důchodci, bez ohledu na to, že jejich země se rovněž staly obětí finančních spekulací.

Nepotřebujeme drobné reformy, ale jinou Evropu, hospodářskou a sociální Evropu, ze které bude mít prospěch většina, nikoli jen několik málo jednotlivců.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Zpráva o výročním hospodaření eurozóny za rok 2009 a veřejných financích podrobně analyzuje hospodaření Evropské unie během světové finanční a hospodářské krize.

Pokles hospodářské výkonnosti v jednotlivých zemích Evropské unie vedl k výraznějšímu zvyšování nezaměstnanosti a nárůstu zadluženosti evropských zemí. Míra dopadu krize na jednotlivé země byla různá a rovněž opatření, kterými se jednotlivé země bránily důsledkům krize, se navzájem lišila. Navzdory snaze orgánů Evropské unie přijímat koordinované a solidární opatření se v některých zemích ukázalo, že populistické vládnutí bez náležité odpovědnosti za stav veřejných financí vede do záhuby.

I proto se Evropská unie jako celek v porovnání s ostatními hlavními hospodářskými centry, jako jsou Spojené státy, Čína, Japonsko či Indie, hůře vyrovnává s dopady krize. Ukázalo se, že evropské hospodářské prostředí je jako celek sice různorodé, značně regulované, ale v porovnání s konkurenčními hospodářstvími velmi těžkopádné. Proto se musíme v následujícím období věnovat úsilí o upevnění veřejných financí eurozóny snažit o restrukturalizaci a výrazné zjednodušení pravidel vnitřního prostředí. Je třeba si uvědomit, že pouze výrobní sféra vytváří prostředky, ze kterých žije celá společnost.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a pánové, v roce 2008 čelila Evropská centrální banka nebyvalým výzvám, protože v září 2008 postihla Evropu světová hospodářská krize. Finanční krize se přeměnila na krizi reálné ekonomiky, protože následkem nedůvěry byly zmrazeny kapitálové trhy a finanční instituce přestaly poskytovat úvěry jak sobě navzájem, tak i podnikům. ECB na tyto finanční události reagovala rychle a dle

mého soudu přiměřeně, když však hodnotíme opatření na zmírnění dopadů krize, nemůžeme přehlédnout jeden ostudný fakt, totiž diskriminaci vůči zemím, které nejsou součástí eurozóny.

Jsem přesvědčena, že ECB jednala v rozporu s duchem Evropské unie, když v říjnu 2008 v době vrcholící krize nestanovila rovné podmínky pro čerpání finančních nástrojů na podporu likvidity. ECB směnila peníze s národními bankami Švédska a Dánska s cílem zajistit odpovídající likviditu bankovních systémů těchto dvou zemí. Naproti tomu s centrálními bankami Maďarska a Polska byla ochotná ke stejnému kroku jen výměnou za bankovní záruky.

Tento krok ze strany ECB bohužel přispěl k nárůstu nejistoty na trzích a ještě zhoršil situaci těchto zemí. Nyní, když připravujeme nový finanční systém, bychom měli přijmout opatření s cílem zabránit do budoucna podobným případům nerovného přístupu. Nemůžeme tedy zavádět nařízení, která nejednají s určitými částmi Evropské unie tak příznivě jako s jinými. Tuto myšlenku hodlám ještě rozvinout, až budu hovořit o vytvoření Evropského výboru pro systémová rizika, na kterém v současnosti všichni pracujeme. ECB bude v této záležitosti sehrávat významnou úlohu. Předsedou výboru bude prezident Evropské centrální banky a bude třeba zajistit, aby země v rámci eurozóny – stejně jako země mimo eurozónu, jako například středoevropské a východoevropské státy – měly v této nové organizaci rovné volební právo.

Existuje nebezpečí, že pokud nepozvedneme hlas proti diskriminaci, které jsme už byli svědky během této krize, stane se nerovnost v nových orgánech finančního dohledu běžnou praxí a tomu bychom měli za každou cenu zabránit. Ideál znovusjednocení nesmí být oslaben někdejší politickou nejednotou založenou na hospodářských rozdílech.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Není překvapivé, že výjimečná opatření, která musela Evropská centrální banka přijmout v době krize, tvoří hlavní část její výroční zprávy.

V této souvislosti považuji za vhodné, aby Evropská centrální banka nadále zvyšovala opatření na podporu likvidity pro banky eurozóny. Nesmíme však zapomínat, že krize tvrdě postihla i členské státy mimo eurozónu a že i zde je potřebný zásah Evropské centrální banky ve formě opatření na posílení likvidity.

Navíc většinu členských států Evropské unie postihuje nárůst rozpočtových schodků, vládního dluhu a nezaměstnanosti mezi mladými lidmi do 25 let. Pakt stability a růstu prochází krizí identity a ztrácí důvěryhodnost, a proto není možné účinně prosazovat jeho zásady.

Domnívám se, že potřebujeme méně automatizované a uniformní uplatňování Paktu stability a přístup, který zohledňuje okolnosti každého členského státu a který bude klást více důrazu na dlouhodobou udržitelnost veřejných financí a méně na vládní dluh.

Hlavním cílem Paktu stability je prevence. Má zajistit vícestranný dohled monitorující vývoj rozpočtů s použitím systému včasného varování. Z tohoto důvodu – v souladu s duchem zprávy pana Scicluna – považuji za naprosto nezbytné vytvořit Evropský výbor systémových rizik, který bude plnit úkol rychlého varování proti systémovým rizikům nebo nerovnováze, kterou budou ohroženy finanční trhy.

Současná finanční krize a její nedávné všeobecné prohloubení musí vést k rychlému výkladu mechanismů vzájemné podpory, které jsou k dispozici na úrovni EU, a zároveň i k posílení nástrojů koordinace mezi členskými státy na podporu společného hospodářského řízení. Jedním z hlavních poučení z této krize je potřeba větší fiskální odpovědnosti a v širším smyslu i postupy hospodářského monitoringu s cílem zajištění rozpočtové rovnováhy.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Děkuji vám, pane předsedající a páni komisaři, loni v prosinci ve Štrasburku pan Almunia, který byl tehdy komisařem pro hospodářské a měnové záležitosti, prohlásil, že pokud nedorazí k nějakým zásadním změnám, dostane Estonsko příští léto pozvánku do eurozóny s účinkem od roku 2011. K zásadním změnám došlo, nikoli však pouze v Estonsku, ale v celé eurozóně. Estonsko je prakticky jediným členským státem EU, který v současnosti splňuje maastrichtská kritéria. Jaký signál vyšleme, pokud nebude Estonsko v souladu s těmito pravidly do eurozóny přijato? Podle mého názoru by si finanční svět tento krok vykládal jako známku toho, že zneklidnění eurozóny je tak hluboké, že není schopna přijmout malou a fiskálně zodpovědnou zemi. Jinými slovy bylo by to totéž, jako vyvěsit na dveře klubu eurozóny nápis: „Klub je uzavřen z důvodu rozsáhlé přestavby.“ A jaký signál by to představovalo pro nové členské státy, jako je moje země, Lotyšsko, která plní program MMF, má pevný kurs vůči euru a ve snaze zavést euro devalvuje vlastní hospodářství dvouciferným poklesem HDP a výjimečně vysokou nezaměstnaností? Mohli bychom si pak říci, proč se máme ze všech sil snažit splácet své soukromé dluhy při tak vysokém směnném kursu

naší národní měny, když tyto dluhy vznikaly ve formě půjček od bank EU v eurech například ve vztahu k nemovitostem? Děkuji vám.

David Casa (PPE). – Pane předsedající, rok 2008 byl nesmírně důležitým rokem pro evropské hospodářství a vlastně pro hospodářství celého světa. Tento rok charakterizovala značná míra nejistoty ohledně rozsahu krize, která se teprve zhoršovala.

Značná míra nejistoty rovněž vládla ohledně doby, kterou budou evropská hospodářství potřebovat na to, aby se z krize zotavila, stejně jako ohledně nástrojů, potřebných pro toto zotavení.

Pro ECB, která musela čelit řadě výzev, to nebyl snadný rok. V roce 2008 zaujala ECB společně s dalšími významnými centrálními bankami koordinovaný přístup s cílem zajistit bankovnímu systému dostatek krátkodobých likvidních prostředků a tento přístup ECB se ukázal jako velmi úspěšný.

S ohledem na tuto skutečnost musím podpořit závěry, k nimž dospěl můj kolega ohledně výkonnosti ECB. Souhlasím s tím, že rok 2008 byl výzvou a že odpovědné subjekty se této výzvy chopily. Rovněž sdílím některé obavy zpravodaje, pokud jde o nedostatečný přenos snížení úrokových sazeb z bank na spotřebitele, a domnívám se, že touto otázkou bychom se měli dále zabývat, vezměte to prosím na vědomí, pane Trichete.

Celkově se však domnívám, že se jedná o velmi vyváženou zprávu, která je výsledkem skvěle odvedené práce mého maltského kolegy pana Edwarda Scicluna.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pane předsedající, kvůli jiným povinnostem mezi námi dnes opět jako obvykle není předseda Juncker. To je mi ovšem líto.

Máme před sebou dvě velmi dobré zprávy, které nám umožňují hlubší vhled do naší rozpravy v této tak zásadní chvíli pro eurozónu.

Zpráva pana Scicluna nám umožňuje položit základy řady prvků rozpravy, zejména prvků souvisejících s podmínkami jmenování vašeho nástupce, pane Trichete. Měnový dialog je významný nejen z hlediska demokracie, ale také s ohledem na vlastní fungování a chod Evropské centrální banky.

Zpráva našeho přítele pana Giegolda pokládá otázky týkající se vás, pane Rehne, spadající do vaší odpovědnosti a nikoli do odpovědnosti Evropské centrální banky.

Riziko, kterému čelíme v oblasti fungování eurozóny, je demontáž našeho sociálního modelu. Když vás předchůdce, pan Almunio, předkládal hodnocení desetiletého fungování eurozóny, byl jeden z činitelů do očí bijící, a sice zvětšující se rozdíly mezi členskými státy eurozóny. Tak tomu je a právě tuto skutečnost autoři smlouvy a autoři Paktu stability a růstu podcenili. Tuto skutečnost musíme vzít v úvahu.

Tuto skutečnost musíme zohlednit ze dvou důvodů. Za prvé, musíme pochopit, že, i když je udržitelnost veřejných financí jedním z klíčových prvků, není dostačující. Vzhledem ke svým vnitrostátním pravomocem členské státy přirozeně netíhnou k sankcím, a proto není jejich koordinace – jejich spolupráce dobrou spoluprací. Právě tohoto ducha musíme objevit. Ten je tím všelékem, který potřebujeme.

Druhým pilířem, který nesmíme přehlédnout a pominout, je otázka daňové harmonizace. Jak víte, odsuzuji skutečnost, že z tohoto hlediska strategie pro rok 2020 ani nezmiňuje úsilí o pokrok při harmonizaci daňového základu zdanění právnických osob, což je oblast, ve které musíme jednoznačně a rozhodně pokročit.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pane předsedající, v důsledku finanční krize se veřejné dluhy rychle zhoršují, i když v některých zemích se už začínají uzavírat kohoutky určené pro uzdravení. Poté, co jsme museli řešit akutní hospodářskou krizi, se musíme důkladně zaměřit i na dlouhodobé a vážné nerovnosti ve veřejných financích.

Měli jsme Pakt stability a růstu, problém však spočívá ve skutečnosti, že členské státy jej nedodržovaly, a proto musíme v současnosti řešit akutní schodky ve veřejných financích. Pozornost se věnuje nepravdivým statistickým údajům v případě Řecka, jádro problému je však špatné řízení hospodářské politiky.

V situaci pomalého hospodářského růstu, stárnutí obyvatelstva a nezaměstnanosti, která se zlepšuje jen velmi pomalu, stojíme jako politici před velmi obtížnými rozhodnutími.

Klíčovými ukazateli ve snaze o nápravu jsou udržitelnost veřejných financí a schodků. Udržitelný schodek je výrazem toho, o kolik by se měla zvýšit úroková sazba nebo snížit míra výdajů veřejných financí, aby

spočívala na dlouhodobě udržitelných základech. Pokud máme dosáhnout rovnováhy, musíme uznat, že narůstající dluhy prohloubí rozdíly mezi úrokovými sazbami a růstem hrubého národního produktu, přičemž díky stárnoucímu obyvatelstvu se v nadcházejících letech významně zvýší náklady na důchody a péči. V zájmu zvýšení příjmů veřejných financí je naprosto nezbytné zajistit růst a zaměstnanost, zvýšit produktivitu veřejných služeb a provést strukturální opatření zaručující například udržitelnost důchodových systémů.

Pro vyváženost veřejných financí bude z dlouhodobého hlediska důležitý nárůst porodnosti a preventivní zdravotní péče. Během hospodářské krize jsme volali po lepší koordinaci veřejných financí a já bych se ráda zeptala pana komisaře Rehna, jakým způsobem toho hodlá docílit. Jsem však přesvědčena, že tato hospodářská krize se nesmí stát záminkou proto, jak podloudně uvalit hospodářství členských států pod kontrolu. Musíme pouze zachovávat přísnou rozpočtovou disciplínu veřejných financí.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Pane předsedající, rád bych upozornil na tři důležité body ve zprávách, o kterých diskutujeme.

Za prvé, rozprava o veřejných financích by se neměla omezovat jen na otázku související s úspornými opatřeními. Musíme se rovněž zaměřit na to, jakým způsobem můžeme podnítit růst, a na boj s nezaměstnaností. V řadě zemí jsou škrtý ve veřejných výdajích potřebné. Zároveň je však důležité zvýšit příjmy prostřednictvím pozitivního růstu, to je zajistit, aby více lidí mělo práci a mohli platit daně.

Za druhé, oceňuji skutečnost, že se pan Scicluna ve své zprávě zabývá otázkou lepší transparentnosti ve finančním sektoru. V této souvislosti je třeba ještě mnoho udělat. Transparentnost není pouze skvělým způsobem, jak předcházet škodlivému rizikovému chování finančních trhů. Posílená transparentnost je rovněž nezbytná, pokud má být zajištěn účinný dohled a pokud mají mít finanční instituce důvěru veřejnosti, a to je nesmírně důležité.

V čele těchto snah by měla stát ECB a měla by přijmout okamžitá opatření, která učiní její činnost transparentnější. Na úvod by bylo dobré, kdyby se začaly zveřejňovat zápisy ze zasedání rady ECB. Otevřenost by měla být rovněž jednou z hlavních zásad při zřizování Evropského výboru pro systémová rizika. Pokud mají mít doporučení výboru pro systémová rizika nějaký vliv, měla by být zveřejňována.

Za třetí, jsem rád, že pan Giegold ve své zprávě zdůrazňuje význam jednoznačné perspektivy v oblasti životního prostředí a klimatu, a to i v této době krize. Nesmíme připustit, aby finanční krize zpomalila přechod na ekologické hospodářství. Namísto toho bychom měli podporovat hospodářské oživení prostřednictvím investic do obnovitelných zdrojů energie, dopravních systému šetrných vůči životnímu prostředí a do rozvoje ekologických technologií. Pouze prostřednictvím těchto investic můžeme zajistit růst, který bude z dlouhodobého hlediska udržitelný.

Frank Engel (PPE). – (FR) Pane předsedající, rok 2009 byl bezpochyby nejobtížnějším rokem pro euro od jeho zavedení, byl ale také rokem nejprospěšnějším. Bez eura by v situaci krize Evropská unie upadla do konkurenčního boje devalvací. Měnová nestabilita v roce 2009 mohla oslabit politickou soudržnost Evropské unie.

Díky euru jsme byli ušetřeni pokračující nerovnováhy směnných kursů a měnových politik. Ale na jak dlouho? Dnes doufáme v lepší řízení a voláme po lepším řízení evropské měny – po řízení, které bude restriktivnější, viditelnější a pohotovější.

Pokusy některých zemí převzít nazpět kontrolu nad základními pravidly eura ve skutečnosti nijak nepřispívají ke vzniku řádného evropského hospodářského a měnového řízení. Pouze solidarita může omezit onen druh spekulativních aktivit, kterých je Řecko dnes obětí a které mohou kdykoli postihnout další země eurozóny.

V citově napjatém kontextu trhů se státními dluhy je solidarita provázána pevností. Politické kličkování posledních týdnů nepoškodilo pouze Řecko – vážně otřáslo důvěrou v euro. Odmítnutí pomoci ohroženým zemím podryvá měnovou stabilitu celé eurozóny.

Dejme konečně euru nástroje, které potřebuje, a to nejen pro případ naléhavých situací. Potřebujeme koordinovaný evropský trh s obligacemi, abychom se vyhnuli komplikacím ve formě nadměrného počtu státních dluhů, které bude třeba splácet ve stejnou dobu. Potřebujeme zastoupení mimo eurozónu na všech úrovních, ve všech orgánech včetně mezinárodních finančních institucí. Proč není předseda skupiny Eurogroup zastoupen ve skupině G-20?

Přijmeme rovněž skutečnost, že noví členové chtějí vstoupit do eurozóny co nejrychleji. Musíme je přivítat s nadšením, a nikoli hnědopišsky. Snaha o vyloučení členů eurozóny je totéž jako upustit od ambice vybudovat

silnou Evropu ve světě. Rozšíření eurozóny musí doprovázet realizace nástrojů potřebných pro vytvoření skutečné hospodářské unie: koordinace rozpočtových politik a harmonizace hospodářských a fiskálních politik. To je cena za trvalý úspěch eura.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, krize je choroba, která obvykle nekončí pouze uzdravením, ale rovněž posiluje a vytváří obranné mechanismy. Může také vést k tomu, co nazýváme komplikacemi a rovněž i k trvalému poškození některých částí těla. Zamysleme se nad tím, jak tato nemoc, kterou nazýváme krizí, vznikla.

Nemoc většinou vzniká v důsledku toho, že své tělo tím či oním způsobem zanedbáváme, nebo je vnějšího původu. Příčinou krize byly činnosti, které jsou v rozporu se zásadami trhu – spekulativní činnosti. Pokud neprobíhá odpovídající dohled a monitoring vývoje procesů, zejména v situacích, které nejsou pro trh typické, trh sám není schopen tyto činitele odmítnout, vytvářet protitlak nebo je omezovat. Doposud byl monitoring a dohled nad finančními trhy prováděn především ze strany státních a vnitrostátních orgánů. Globalizace vedla k vytvoření světových finančních institucí a globálního finančního trhu. Nebyly však vytvořeny příslušné světové, regionální a v našem případě evropské instituce pro dohled a monitoring nad těmito trhy.

Trh se neřídí pouze hodnotami, ale především potřebou dosáhnout zisk za každou cenu. Krize nezačala v roce 2008 pádem finančních trhů, ale v roce 2007 krizí na trzích s potravinami stejně jako podceněním energetického trhu kontrolovaného politickými nástroji. Situace v Evropské unii je důsledkem hříchu porušování všeobecně platných a přijímaných zásad Paktu stability a růstu.

Je škoda, že varování Komise byla příliš mírná. Některým členským státům prošlo více, protože se přece nenechají od nějaké Komise nebo někoho jiného poučovat. Některé členské státy se chovaly jako děti a skrývaly své přečiny. Takové chování nemůže tvořit základ Společenství nebo naší integrace. Je důležité, abychom připustili chyby, k nimž došlo, abychom o nich řekli svým občanům, abychom se za ně omluvili a požádali o pochopení a spolupráci, než se z této krize dostaneme.

Musíme přijmout opatření, aby náklady krize neenesli ti nejslabší a nejchudší. Solidarita v Evropské unii nás zavazuje, abychom rovněž podpořili země, které krize postihla nejvíce. Oživení nepříjde zvenku, pokud se orgán nebo stát nedá do boje.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, pane Trichete, rád bych vám poděkoval nejen za vše, co jste vykonal v posledních letech, ale rovněž za váš přístup během posledních týdnů. Jednal jste kvalifikovaně, nezávisle a zásadově. Vy a vaši spolupracovníci jste byli uklidňující silou v neklidných dobách.

Pane Rehne, v posledních několika dnech jste pronesl některá velmi povzbudivá prohlášení. Měli bychom udělat vše, co je v našich silách, abychom pokračovali v cestě, kterou jste nastolil.

Euro je stabilizující silou i v dobách krize. Je třeba skoncovat s mýtem, že euro a Pakt stability a růstu jsou příčinami problémů, kterými prochází Řecko a další země. Minulý týden řekl řecký předseda vlády v této sněmovně zcela jednoznačně, že euro není na vině. Naopak euro je součástí řešení. Bez eura nebude žádná reforma. Bez eura nebude odpovídající opora cílů, které si sami můžeme stanovit. Jestliže mají postižené země pocit, že je euro chrání, a nikoli, že je činí slabší, neoslabujme je sami.

Rád bych dodal, že Řecko nežádá o peníze, což je dojem, který vytváří denní tisk. Bylo by dobré, kdyby se řada členů Rady přestala, když o tomto tématu hovoří, soustředit na oblíbené názory domácí politické scény a snažila se spolu s námi nalézt společné evropské řešení. Řecko nemůže dostat dotace, chce však podporu pro realizaci svých reforem a záchranných plánů. Prezident Evropské centrální banky pan Trichet rovněž v tříštupňovém plánu uvedl, čeho je možné dosáhnout, a kdy mohou být tato opatření přijata. Nikdo neřekl, že se nedá dělat nic.

Máme měnovou unii, nemáme však hospodářskou unii. K vytvoření hospodářské unie potřebujeme politickou vůli členských států a nikoli doporučení. Hospodářská unie zahrnuje koordinaci rozpočtové politiky, harmonizaci daní a koordinaci v oblasti vzdělání a hospodářské a sociální politiky. K tomu vyzýváme členské státy a očekáváme jejich nasazení. Toto je cesta, po které se musíme vydat v zájmu eura.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Pane předsedající, loňský rok byl pro eurozónu nesmírně bouřlivý. Začal vstupem Slovenska do euro skupiny a skončil rozsáhlými hospodářskými a finančními problémy v Řecku. V této době také svět procházel svou největší hospodářskou krizí za poslední léta.

V současnosti probíhá rozprava o tom, jak se vypořádat s novými výzvami, jakým směrem by se světové hospodářství mělo ubírat a jaké by měly být politiky Evropské unie. Usnesení, kterým se v této chvíli zabýváme, je součástí této rozpravy. Ráda bych upozornila na jedno její hledisko.

Dámy a pánové, hospodářská krize, problémy v Řecku a rovněž stávající rozprava o pomoci pro Řecko ukazují, že rozdělení na novou a starou Evropu je stále skutečností. Minulý pátek předseda Evropské komise José Manuel Barroso představil myšlenku vytvoření mechanismu podpory pro země eurozóny, které se potýkají s finančními problémy. Podle předsedy Komise by měly zásady a podmínky, kterými se bude řídit použití tohoto nástroje, stanovit výhradně členové eurozóny.

Ráda bych využila této rozpravy a vyjádřila rozhodnou podporu stanovisku komisaře pro finanční plánování a rozpočet, panu Lewandowskému, a polskému ministru financí, profesoru Rostowskému. Ráda bych připojila svůj hlas k jejich požadavku a rovněž ke stanovisku řady kolegů poslanců, že všechny členské státy, včetně členských států mimo eurozónu, by se už nyní měly aktivně podílet na opatřeních na posílení eurozóny a vytvoření nástroje pomoci pro jeho členy. Polsko, které je jednou ze zemí mimo eurozónu, přijme společnou měnu zanedlouho, a už nyní bychom rádi přijali odpovědnost za budoucí podobu euro skupiny. Nevyčleňujeme proto nové členské státy z této důležité rozpravy. Měli jsme kdysi slogan o dvourychlostní Evropě. Neděleme nyní Evropu na Evropu v eurozóně a Evropu mimo eurozónu, protože máme jednu Unii.

Závěrem bych z celého srdce rád podpořila všechny části usnesení, které vyzývají Evropskou centrální banku, Evropskou komisi a členské státy euro skupiny, aby podpořily proces rozšíření eurozóny – rozšíření na základě stávajících kritérií. Ráda bych poděkovala prezidentu Evropské centrální banky panu Trichetovi za dobře odvedenou práci, zejména v tomto roce, který byl pro Evropu tak náročný.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Jsem vděčný panu komisaři, prezidentovi ECB a zpravodaji za otevřený a vysoce profesionální přístup k tomuto problému, který nás všechny hluboce zneklidňuje. Znepokojivé je, že navzdory všem našim snahám téměř ve všech členských státech Evropské unie narůstá míra nezaměstnanosti a míra státní zadluženosti. Ani moje země, Slovensko, není výjimkou. Nezaměstnanost vzrostla nad úroveň 13 %. Slovensko bylo posledním státem, který 1. ledna 2009 vstoupil do eurozóny, což mělo pozitivní dopady na hospodářskou, stejně jako politickou a sociální oblast. Převážná většina obyvatelstva považuje přijetí eura stále za pozitivní krok. Domníváme se proto, že je důležité zachovat sílu a prestiž eura. Parlament musí pomoci Komisi a ECB v jejich úsilí předejít neúspěchu těchto snah. V první řadě integraci evropského hospodářství pozvednout na vyšší a udržitelnou úroveň. To je však strategická otázka, kterou nelze provést bez odhodlané podpory Rady.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Ukončení složité hospodářské a finanční krize nebylo tak účinné, jak jsme doufali. Když krize začala, programy členských států na podporu bank nebyly koordinovány společnými podmínkami stanovenými na evropské úrovni a některé banky použily na pokrytí svých ztrát dodatečné prostředky vyčleněné Evropskou centrální bankou. Ani podpora hospodářské činnosti, zejména malých a středních podniků, nebyla koordinována. Dopad těchto opatření je zřejmý: když malé a střední podniky nedostaly včas půjčky od bank, hromadně krachovaly. Pro země eurozóny bylo jednodušší překonat obtíže, protože Evropská centrální banka zajistila poskytování likvidních prostředků. Pokud věříme v evropskou solidaritu, pokud působíme na jednom otevřeném trhu se stejnými podmínkami hospodářské soutěže a pokud je naším hlavním cílem dostat se z této složité situace co nejrychleji, jsem přesvědčen, že Evropská centrální banka měla zajistit a musí zajistit poskytování likvidních prostředků členským státům, které nejsou součástí eurozóny, které však tato krize zvláště těžce zasáhla.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedajícím, zpravodaj pan Scicluna řekl, že ECB se snažila zvětšit likvidní prostředky, že však banky tyto likvidní prostředky nepředvedly na své zákaznicky. To platí jak v eurozóně, tak mimo ni.

Má strana je ráda, že Spojené království není součástí eurozóny. Státní měna musí odrážet podmínky a potřeby vlastního hospodářství a nikoli průměrné potřeby 27 různých hospodářství. Zachování vlastní měny je však pouze jednou částí odpovědi. Hlavním problémem je, že vytváření a rozdělování úvěrů je v rukou soukromých společností – komerčních bank – a to platí jak mimo eurozónu, tak v eurozóně.

Funkce vytváření úvěrů – vlastně tvorby peněz – musí být soukromým společnostem odebrána. Pravomoc ke zvláštním výdajům a v případě potřeby k rozdělování existujícího nebo budoucího růstu nebo k financování projektů velkých infrastruktur musí vytvářet vlády a vlády musí pouštět prostředky do oběhu a nikoli, aby je banky do oběhu půjčovaly.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Během této krize jsme byli svědky toho, že výkyvy způsobené úrokovými sazbami a směnnými kursy vůči jednotné měně, která se stala štítem eurozóny, rostly.

Jednotná měna neposkytla řešení na veškerou vnější či vnitřní nerovnováhu, k níž došlo. Avšak přínos, který představovalo zpřístupnění likvidních prostředků Evropské centrální banky vnitrostátním finančním institucím a odstranění rizika výkyvů směnného kursu, zvýšil zájem členských států mimo eurozónu o jednotnou měnu.

Úsilí těchto států o zlepšení hospodářství a finančních politik v zájmu přijetí jednotné měny je třeba uvítat. Žádám Komisi a Evropskou centrální banku, aby dále podporovala co nejrychlejší rozšíření eurozóny, a poskytla tak těmto zemím větší ochranu proti dopadům hospodářské a finanční krize.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane Trichete, ráda bych vám poděkovala za tu část zprávy, ve které varujete před nadměrnými škrtky v oblasti mezd s cílem snížit schodky, protože nízké příjmy mají za následek pokles hospodářského růstu. Chtěla bych vám za tento odstavec poděkovat, protože jsem přesvědčena, že se tím nejen zpomalí hospodářský růst a sníží konkurenceschopnost Evropy, ale rovněž se tím omezí příležitosti pro evropské občany plně se účastnit života společnosti.

Je nezbytné, abychom připravovali naše rozpočty v souladu s pokyny, je však právě tak důležité, aby měly členské státy určitý prostor pro rozhodování v daném hospodářském a sociálním kontextu. Pokud už nebude Evropa poskytovat žádné investice do vzdělání, zdravotnictví a výzkumu, bude to Evropa nestabilní, která nedokáže konkurovat zbytku světa. Tyto skupiny, které nejsou odpovědné za krizi, nesmějí nyní nést náklady. Pokud nebudeme investovat do lidí, nemá Evropa budoucnost. Z tohoto důvodu žádám, abychom v budoucnu kladli důraz na sociální hlediska.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, současná hospodářská a finanční krize, která je rovněž krizí strukturální, nás přiměla přijmout dlouhodobá omezení a zavést umírněné rozpočty. Globalizace nutí eurozónu, aby sehrála účinnou úlohu v oblasti finanční politiky. To se však nesmí dít na úkor běžných občanů a ráda bych všem připomněla, že je zapotřebí postupovat umírněně a zodpovědně.

Jean-Claude Trichet, *prezident Evropské centrální banky.* – (FR) Pane předsedající, musím říct, že vystupuji před Parlamentem už šest a půl roku a toto je poprvé, kdy jsem zaznamenal tolik projevů, tolik analýz, tolik názorů a tolik návrhů.

Jsem ohromen bohatstvím toho, co jsme právě slyšeli, a jsem ohromen rovněž rozmanitostí názorů, které byly vyjádřeny.

Pokud mohu, pokusím se v hlavních bodech shrnout reakce na tyto komentáře, které byly všechny zajímavé a důležité a kterým Evropská centrální banka samozřejmě připisuje nejvyšší důležitost.

ECB. prezident Evropské centrální banky Za prvé bych chtěl říct, že zde padlo mnoho slov o výzvách, kterým ECB čelila, a uznání, že ECB dokázala reagovat včas za velmi složitých okolností. Dovolte mi říct, že se domnívám, že moji kolegové a já jsme se snažili za těchto výjimečných okolností – nejhorších od druhé světové války a byly by pravděpodobně nejhorší od první světové války, pokud bychom nejednali okamžitě – udělat vše, co bylo v našich silách.

Výzvam čelili všichni; řada z vás uvedla, že i ostatní centrální banky v Evropě a ve zbytku světa čelily výzvám. Všichni jsme měli nesmírnou odpovědnost a plně souhlasím s tím, že nemůžeme říct, že těžké časy jsou za námi. Těžké časy ještě nepominuly. Ještě se nevracíme k běžnému chodu. Musíme zůstat velmi bdělí.

Berou rovněž na vědomí poselství o růstu a pracovních místech, které je silným signálem ze strany Parlamentu. Plně se s ním ztotožňuji. Jsme přesvědčeni, že pokud zajistíme stabilitu, pokud budeme důvěryhodní při zajišťování stability ve střednědobém a dlouhodobém výhledu, přispějeme tím k udržitelnému růstu a tvorbě udržitelných pracovních míst. Víte však, že naším poselstvím jsou strukturální reformy – strukturální reformy s cílem posílení růstového potenciálu v Evropě a kapacity pro vytváření pracovních míst v Evropě mají zcela zásadní význam.

Jednoznačné poselství z vaší strany, které v ECB plně sdílíme – a nechci zde odpovídat za pana komisaře – řízení EU-27, řízení 16 členů eurozóny je zásadní. Vyzýváme k nejvyšší míře odpovědnosti ze strany zemí – ať už členů EU-27 nebo EU 16 –, vyzýváme k výkonu zodpovědnosti, k výkonu vzájemného dohledu. Rozhodně potřebujeme úplné zavedení Paktu stability a růstu. Dohled nad fiskálními politikami tvoří jádro HMU a musíme dodat rovněž dohled nad strukturálními reformami a nad realizací strukturálních reforem a dohled nad vývojem nákladové konkurenceschopnosti jednotlivých hospodářství, zejména členů eurozóny.

Nechci se hlouběji zabývat Řeckem a jednotlivými problémy. Měl jsem už příležitost odpovědět na řadu otázek v Hospodářském a měnovém výboru a před Parlamentem. Dovolte mi pouze říci, že Řecko má jeden vzorový příklad – a tímto příkladem je Irsko. Irsko mělo jeden nesmírně náročný problém – jak už zde uvedl jeden poslanec Evropského parlamentu – a Irsko se tohoto problému zhostilo předem a to se vši vážností a s nesmírným odhodláním, profesionalitou a velmi kompetentně, jak všichni uznávají. To bych rád zdůraznil. Vzhledem k tomu opakuji, že podle stanoviska ECB k novým opatřením řecké vlády jsou tato opatření přesvědčivá a – za sebe bych dodal – také odvážná.

Jednu poznámku k dlouhodobé situaci v rámci eurozóny: během příštích 10 nebo 20 let vytvoříme cenovou stabilitu v souladu s definicí, kterou máme od zavedení eura. Můžete nám věřit. Dokážeme to zajistit. To není jen teorie. To jsou fakta – taková jsou čísla.

ECB. – (FR) A musím zdůraznit jednu věc: všichni členové eurozóny vědí, že ve střednědobém a dlouhodobém výhledu bude průměrná inflace eurozóny méně než 2 % nebo se bude blížit 2 %. Jednotlivé země z toho musí vyvodit důsledky. Příslušnost k eurozóně jim přináší prospěch. Nesmí vnímat samy sebe ve vnitrostátním kontextu, z hlediska vnitrostátní inflace, protože tím bychom se odchýlili od toho, co zaručujeme, protože to se po nás žádá, protože tím se držíme svých kompetencí a protože to je náš příspěvek k prosperitě a stabilitě Evropy.

Pane předsedající, dovoluji mi na závěr, pokud smím, vyjádřit se několika slovy k otázce transparentnosti. Jak často říkám poslancům Evropského parlamentu, jsme nejtransparentnější na světě, pokud jde o okamžité zveřejňování našich studií – úvodních prohlášení. Jsme nejtransparentnější na světě, protože po každém zasedání řídicího výboru okamžitě následuje tisková konference.

prezident Evropské centrální banky Jedinou oblastí, na které se toto rozhodnutí nevztahuje – a máme k tomu dobrý důvod –, je, že neuvádíme jména těch, kteří hlasovali o té či oné věci, protože se domníváme, že nejsme souborem jednotlivců. Jsme sbor. Řídicí výbor je určitý celek. Je to řídicí výbor, na kterém záleží.

Jak jsem již uvedl, nezahájili jsme ještě běžnou činnost a rozhodně nás čeká velmi důkladná reforma finančních trhů, abychom zajistili, že v budoucnu nezpůsobíme další krizi, jakou jsme museli řešit nyní.

Má poslední poznámka se týká Polska a Maďarska: jedna poslankyně Evropského parlamentu zmínila Polsko a Maďarsko a uvedla, že přístup ECB k těmto zemím nebyl odpovídající. Domnívám se, že paní poslankyně Evropského parlamentu není dobře informována; poradil bych jí, aby se obrátila na vnitrostátní centrální banky těchto dvou zemí, které jí předloží doklady o velmi úzké oboustranně výhodné spolupráci ECB s těmito centrální bankami.

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedající, úvodem bych rád poděkoval poslancům za velmi vážnou a věcnou rozpravu. Poslouchal jsem vaše názory pečlivě. Dospěl jsem k závěru, že v této sněmovně je široká podpora účinného posílení hospodářského řízení eurozóny a Evropské unie jako celku.

Podle mého názoru byla dnešní rozprava velmi cennou a hodnotnou předzvěstí dnešního a zítřejšího zasedání Evropské rady. Rovněž vítám příležitost k pokračování rozpravy o hospodářském řízení v rámci Hospodářského a měnového výboru pokud možno co nejdříve po Velikonocích. Rád bych s vámi tuto oblast konzultoval a brzy předložil konkrétní návrhy.

K posílení řízení hospodářství jsou nezbytně potřebná dvojí opatření. Základ musí především tvořit skutečně důvěryhodný a kvalitnější preventivní fiskální a rozpočtový dohled, který bude silnější a přísnější, který bude pokrývat i střednědobé rozpočtové politiky a bude používat i doporučení a případně i varování členským státům.

Druhý stavební kámen tvoří účinnější preventivní a systematictější a přísnější dohled nad makroekonomickou nerovnováhou a nad rozdíly v konkurenceschopnosti mezi členskými státy eurozóny a Evropské unie. V této souvislosti budou rovněž uplatňována závazná politická doporučení. To je zapotřebí, pokud mám předjetí prohlubování nerovnováhy. Je nepochybně zřejmé, že nejvážnější a nejnaléhavější potřeba je v zemích s vysokými schodky a slabou konkurenceschopností – nejen v Řecku, ale samozřejmě především v Řecku.

Je stejně tak evidentní, že to nemůže znamenat – a neznamená –, že by někdo chtěl oslabovat výkon vývozu zemí, které jsou v současnosti v přebytku. Jinými slovy, cílem není, aby Bayern Mnichov hrál hůře než Olympique Lyon, ale aby se zlepšila jak vývozní konkurenceschopnost tam, kde je to potřeba, tak domácí poptávka tam, kde je to potřeba a kde je to možné, a tak učinit jak z Bayernu Mnichov i z Olympique Lyon lepší hráče v rámci evropského týmu posílením útočné i obranné strategie.

To je význam eurozóny a v konečném rozboru i celé Evropské unie.

Edward Scicluna, zpravodaj. – Pane předsedající, úvodem několik bodů. Rád bych při této příležitosti poděkoval ECB za spolupráci a vstřícnost, s jakou její pracovníci reagovali na jednotlivé dotazy. Za druhé, bych rád poděkoval kolegům stínovým zpravodajům za jejich společnou týmovou práci při schvalování pozměňovacích návrhů k této zprávě, což umožnilo dosažení širší shody.

Jsme svědky toho, že nedávný hospodářský pokles se ukazuje být výzvou. Napětí v eurozóně však není ničím novým a je známé. Víme, že zatím netvoříme optimální měnovou zónu. To je však důvod, proč musíme být inovativní. Musíme se řídit citlivými hospodářskými zásadami a politikami. Tyto politiky musejí být samozřejmě formulovány v souladu se zásadami evropské sociální soudržnosti.

Někteří pozorovatelé prohlašují, že ECB nemůže pomoci Řecku, protože to zakazuje doložka o nepřebírání závazků v článku 103 Smlouvy o EU. Avšak převzít závazek je jedna věc a poskytnout dočasnou finanční pomoc je věc zcela odlišná.

Jak víme, máme před sebou řadu možností. Některé můžeme uskutečnit v krátkodobém výhledu, jiné ve střednědobém. Jak zdůraznili kolegové přede mnou, jako Evropané si všichni eura ceníme a všichni mu přejeme úspěch. Tento úspěch můžeme zajistit, a proto všichni – Parlament, Komise, Rada a Evropská centrální banka – spojme svá srdce a nalezneme úspěšnou cestu vpřed.

A konečně musíme také obnovit důvěru veřejnosti ve finanční instituce prostřednictvím opatření, která budou zahrnovat větší transparentnost, lepší řízení rizik a odpovídající regulaci. Musíme zajistit, aby krize takového rozsahu už v budoucnu nenastala.

Sven Giegold, zpravodaj. – Pane předsedající, k rozpravě, která právě proběhla, mám tři krátké komentáře.

Za prvé, když sleduji jednotlivá stanoviska v této sněmovně, docházím k závěru, že nemáme stejný názor na otázku nerovnováhy. Jsou zde rozdíly, které jsou zcela zřejmé, a domnívám se, že bychom měli být opatrní.

To je určeno zejména vám, pane Trichete a pane Rehne, a rád bych vás požádal, abyste nebyli na jedno oko slepí, protože hlavním problémem, jak se všichni v zásadě shodneme, je, že náklady by měly růst v souladu s cílem inflace a podle produktivity. Nárůst nákladů v některých zemích byl příliš vysoký a je dobře, že nejste nečinní.

Na druhé straně je řada zemí, které se snaží zajistit, aby nepřekročily stanovenou hranici prostřednictvím daňové a mzdové politiky. Pokud se jimi nebudeme řídit – a vím, že někteří zástupci v radě Ecofin s tímto přístupem nesouhlasí –, podkopeme hospodářské základy eurozóny a to je velmi nebezpečné. Naléhavě vás žádám, abyste nebyli slepí na jedno oko, a stejně naléhavě žádám o totéž i své kolegy.

Vezměme si jen například Řecko a program stability, který sklídil chválu. Rád bych zdůraznil, že je zde vážný problém, a odvolávám se na to, co jsem zjistil minulý týden během své návštěvy Řecka.

Většina obyvatel Řecka se domnívá, že za posledních 10 nebo 20 let řada lidí velmi zbohatla za okolností, které nebyly spravedlivé. Pokud chválíte irské úsilí, nemůžete je srovnávat se situací v Řecku. Lidé v Řecku se domnívají, že by neměli platit za něco, co nezpůsobili.

Proto vás vyzývám, pane Rehne, abyste rovněž vyvíjel tlak na řeckou vládu, aby se začala vážně zabývat otázkou v minulosti neoprávněně nahromaděného bohatství. V opačném případě nebude tento program přijat a selže i z hospodářských důvodů. Musíme zajistit, aby byl program sociálně spravedlivý – doposud ale sociálně spravedlivý není.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 25. března 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písemně. – Ze současné krize eurozóny se musíme poučit. Za problémy eurozóny je odpovědná i hospodářská krize, jsem však přesvědčen, že pokud se máme v budoucnu vyhnout krizi, je zapotřebí řešit i strukturální nedostatky HMU. Pokud má být ECB schopna podniknout účinná opatření na podporu zaměstnanosti a růstu, musíme jí poskytnout odpovídající nástroje. ECB nemá k dispozici stejné nástroje jako FED, a proto nemohla přijmout aktivní měnovou politiku na podporu růstu. ECB je

vázána svým hlavním cílem, a tím je zajištění cenové stability, což jí brání účinně podporovat růst. Jsem rovněž přesvědčen, že potřebujeme větší koordinaci hospodářských a fiskálních politik, abychom se tak i v budoucnu vyhnuli vzniku takových neblahých situací, jaká nastala např. v Řecku. Lepší koordinace posílí stabilitu eurozóny. Pakt stability a růstu musí být důsledně dodržován, domnívám se však, že je rovněž třeba jej přezkoumat. Je třeba posílit jeho preventivní složku. Jeho donucovací složka je neúčinná, protože placení poplatků pouze zvyšuje rozpočtové schodky a brání plnění pravidel. Na druhé straně by o sankcích neměla rozhodovat Rada, protože členské státy se budou vždy zdržet trestat jeden druhého.

Tunne Kelam (PPE), *písemně*. – Měli bychom vycházet z jedné zásadní skutečnosti – během nejvážnější hospodářské krize, kterou Evropa prodělala, představovalo euro oporu stability a důvěryhodnosti. Bez fungující eurozóny by překonání krize bylo mnohem pomalejší a nevyváženější. To se týká i členských států, které se doposud nestaly členy eurozóny. Nyní je zvláště důležité, abychom si uvědomili, že evropská společná měna je společnou hodnotou, za kterou každý člen eurozóny nese vlastní odpovědnost. Existuje obecná shoda v tom, že hospodářská krize je logickým důsledkem všeobecné krize hodnot.

Od zemí, které se staly členy eurozóny, se očekává, že ponesou větší zodpovědnost za vyvážení svých výdajů a příjmů. Je nesmysl stavět se do role údajných obětí finančních spekulací nebo hospodářských mafií. Téměř všechna evropská hospodářství se provinila proti zásadám řádné a vyvážené fiskální politiky. Je třeba se poučit – potřebujeme mnohem přísnější dohled a lepší koordinaci fiskálních politik spolu se zřízením Evropského měnového fondu. V první řadě však musí každý jednotlivý člen eurozóny přestat žít na úkor budoucnosti.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *písemně*. – (CS) Činnost Evropské centrální banky je od jejího vzniku trvale předmětem kritiky levice nejen napříč celou EU. Prvotní příčinou této oprávněné kritiky jsou cíle banky. Jestliže je hlavním cílem tohoto orgánu hlídat, aby inflace nepřekročila 2 % a aby rozpočtové schodky členských států EU nepřesáhly 3 % HDP, potom je zřejmě v době růstu vše bez problémů, nezaměstnanost se „sama snižuje“, likvidita bank je „sama od sebe zajištěna“ a je možné „tlačit vlády“ v jednotlivých členských zemích i ke snižování zadlužení. V momentě, kdy udeří hospodářská krize, je všechno jinak. Špatně stanovený cíl centrální finanční instituce způsobuje, že je nutné se od něj zásadně odchýlit. Zpráva, která se zabývá hodnocením výroční zprávy ECB a jejího výkonu, který podala v souvislosti s řešením finanční krize, se však tohoto špatně stanoveného stěžejního cíle tvrdošíjně drží. Mimo jiné se ve zprávě konstatuje, že je nutno ustoupit od politiky stimulačních balíčků a od zajištění likvidity bank, což byla hlavní, tzv. nekonvenční, opatření k překonání krize. Zpráva se vůbec nezabývá kritickým stavem financí minimálně pěti států EU a zdá se, že její autory nechává chladným i raketový vzrůst nezaměstnanosti. To vše pouze potvrzuje škodlivost současné koncepce Evropské centrální banky. Proto je zprávu nutno odmítnout.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Evropská unie jako celek a eurozóna zvláště se nachází ve velmi vážné situaci. Řecko je na pokraji úpadku a Španělsko a Portugalsko mají rovněž problémy. Vzhledem k vážnosti této situace jsou neustále předkládány nové návrhy. Na jedné straně se hovoří o možnosti propůjčit Evropskému měnovému fondu rozsáhlá práva zásahu. Na straně druhé komisař pro hospodářskou a měnovou politiku pan Rehn žádá, aby se Brusel podílel na plánování rozpočtu členských států. Evropská unie se zjevně snaží využít stávající krize a připravit členské státy o jejich finanční autonomii – jednu z posledních stěžejních oblastí vnitrostátní svrchovanosti, která jim zůstala. Avšak učinit další obrovský krok směrem k centralizovanému evropskému superstátu neřeší stávající problémy. Naopak, problémy se tak ještě prohloubí. Znepokojivý stav, ve kterém se měnová unie nachází, a skutečnost, že euro se stalo vysoce rizikovou měnou, jsou důsledky toho, že země jako Německo, Nizozemsko a Rakousko na jedné straně jsou spojovány se státy jako Řecko, Itálie a Španělsko na straně druhé a úmyslně je pomíjena jejich odlišnost v oblasti hospodářského rozvoje a etosu, ze kterého vychází jejich finanční politiky. Tyto historické rozdíly, které nesouvisejí pouze s hospodářstvím, je třeba vzít v úvahu a nikoli posilovat stávající centralistické omezování evropských národních států.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) V souvislosti s výroční zprávou Evropské centrální banky bych rád upozornil na znepokojivou změnu finanční politiky, v jejímž důsledku je tištěno příliš mnoho dolarů, aniž by bylo možné jakkoli pokrýt jejich hodnotu. Doprovodná současná nebo budoucí devalvace dolaru ze strany Spojených států v rámci programu peněžní reformy by měla pro evropský trh vážné negativní důsledky. S cílem předejít tomuto riziku by měla Evropská centrální banka a další evropské instituce vážně zhodnotit odklon od dolaru jako klíčové měny. Euro je mnohem silnější a známí ekonomové, jako například nositel Nobelovy ceny Joseph Stiglitz, říkají, že vedoucí postavení dolaru bylo příčinou řady finančních krizí. Evropská unie by se neměla nadále dobrovolně vystavovat problémům finanční politiky USA.

Kristiina Ojuland (ALDE), písemně. – (ET) Pane předsedající, úvěrová krize v Řecku vyvolala otázky ohledně schopnosti udržet stabilitu eurozóny. Jsem přesvědčená, že síla jednotné měny bude zaručena, pokud budou pravidla, která jsme schválili, dodržovat všechny členské státy. Jak už bylo řečeno, vedle Řecka existují další členské státy Evropské unie, které mohou očekávat vážné finanční problémy. Kromě narůstajících vnitrostátních dluhů dosáhly některé členské státy rovněž téměř nebezpečné úrovně vládních výdajů, což je jev, kterým byla Evropská centrální banka znepokojena už před několika lety. Euro představuje kotvu, k níž jsou připoutána hospodářství členských států. Kroky kteréhokoli členského státu vedoucí k oslabení eura jsou nepřijatelné. Domnívám se, že je nezbytné, aby všechny země plnily podmínky stanovené pro eurozónu. Zároveň podporuji kolektivní přístup při hledání řešení, včetně vytváření balíku pomocných opatření pro Řecko, zpřísnování nařízení týkajících se jednotné měny a provádění přísnějšího dohledu. Myšlenka případného vytvoření Evropského měnového fondu, která se objevila v důsledku řecké krize, je přístup, který by mohl zabránit potenciálním problémům, nesmíme však zapomínat ani na globální faktory působící na globalizovaném trhu s investicemi, který má nutně vliv i na eurozónu. Je proto zřejmé, že na vnitrostátní úrovni bychom se měli více soustředit na tvorbu právních předpisů, které by chránily euro před vlivem nebezpečných činitelů, a to jak vnitřních – působících v rámci Evropské unie –, tak vnějších.

4. Druhý evropský summit o romské otázce (předložené návrhy usnesení): viz zápis

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

místopředseda

***

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 19. března právě prohlásil, že většina tohoto Parlamentu porušila jasné znění zákona tím, že odmítla hájit mou imunitu na základě článku 10 mezinárodního protokolu, jak to požadovali moji zahraniční kolegové pod vedením pana Romagnoliho.

Tato žádost byla předložena, když jsem se stal obětí násilného politického, profesního a právního pronásledování za zločin, kterého jsem se dopustil tím, že jsem „sdělil novinářům, kteří mi kladli otázky ohledně revizionismu a dějin druhé světové války, že tyto otázky jsou záležitostí diskuse historiků“. Je to uvedeno v odstavci 108 rozsudku.

Soud uvádí, cituji: „vzhledem k tomu, že cílem tohoto protokolu je udílet práva poslancům Evropského parlamentu, Parlament tím, že nevynesl rozhodnutí na základě článku 10, zcela jednoznačně porušil právní předpisy“.

Je pravdou, že soud nevyhověl mé žádosti o odškodnění, protože je přesvědčen, že francouzský odvolací soud a jeho 11 soudců mě shledalo zcela a s konečnou platností nevinným. V důsledku toho je přesvědčen, že jsem neutrpěl újmu. Skutečností zůstává, že příkazuje našemu Parlamentu uhradit dvě třetiny soudních výloh. Toto rozhodnutí proto představuje ostré odmítnutí stranických postupů, které mne připravily o parlamentní imunitu.

Zpravodaj se pod tlakem uchýlil k hrubému procesnímu úskoku. Toto rozhodnutí představuje precedens, kterého budou moci poslanci národní pravece v Evropském parlamentu, jejichž svoboda projevu je neustále vystavována útokům, v budoucnu využít.

5. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

6. Hlasování

Předsedající. – Nyní přistoupíme k hlasování.

(ohledně výsledků a dalších údajů o hlasování: viz zápis)

6.1. Stanovení seznamu třetích zemí nebo částí třetích zemí a veterinárních a hygienických podmínek a veterinárních osvědčení pro dovoz některých živých zvířat a jejich čerstvého masa do Společenství (A7-0018/2010, Jo Leinen)

- 6.2. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: výroba nábytku v Litvě (A7-0047/2010, Barbara Matera)**
- 6.3. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: výroba oděvů v Litvě (A7-0048/2010, Barbara Matera)**
- 6.4. Zpráva o výročním prohlášení o eurozóně a veřejných financích v roce 2009 (A7-0031/2010, Sven Giegold)**
- 6.5. Jmenování viceprezidenta Evropské centrální banky (A7-0059/2010, Sharon Bowles)**
- 6.6. Jmenování člena Účetního dvora – pan Milan Martin CVIKL (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.7. Jmenování členky Účetního dvora – paní Rasa Budbergytė (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.8. Jmenování členky Účetního dvora – paní Kersti Kaljulaidová (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.9. Jmenování člena Účetního dvora – pan Igors Ludboržs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.10. Jmenování člena Účetního dvora – pana Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.11. Jmenování člena Účetního dvora – pan Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.12. Jmenování člena Účetního dvora – pan Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.13. Jmenování člena Účetního dvora – pan Augustyn Kubik (PL) (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.14. Jmenování člena Účetního dvora – pan Jana Kinšt (CZ) (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.15. Jmenování člena Účetního dvora – pan Eoin O'Shea (IE) (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.16. Doporučení Radě k 65. zasedání Valného shromáždění OSN (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)**
- 6.17. Druhý evropský summit o romské otázce**

- Před hlasováním:

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, rád bych předložil ústní pozměňovací návrh, který by se stal odstavcem 7a (nový). Je předem uveden na hlasovacím seznamu a podle mých informací má podporu politických skupin, které spolupodepsaly toto usnesení. Představuje důsledek odstavce 7.

Nový odstavec 7 by tedy zněl: „proto opět žádá Komisi, aby vytvořila komplexní evropskou strategii začleňování Romů jakožto nástroj pro boj se sociálním vyčleněním a diskriminací Romů v Evropě“.

(Parlament přijal ústní pozměňovací návrh)

- Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 1:

Cornelia Ernst, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, děkuji vám mnohokrát. Předkládáme dva pozměňovací návrhy, z nichž jeden je pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu. Ráda bych uvedla oba. Chtěli bychom, aby byla vypuštěna slova „Radu a“. Konečné znění pozměňovacího návrhu, o kterém právě jednáme, by tedy bylo:

„vyzýváme členské státy, aby upustily od nuceného navracení příslušníků menšin do vlasti, pokud jim po návratu hrozí, že budou bez domova, nebo zde mohou být vystaveni diskriminaci v oblasti vzdělání, sociální ochrany a zaměstnanosti“.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

- Před hlasováním o odstavci 18:

Hannes Swoboda, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, rovněž odmítáme předchozí pozměňovací návrh, protože jeho formulace je příliš silná. Nicméně problémy v některých zemích, do nichž jsou romští občané navraceni a kde nemají vhodné podmínky, které jim umožňují žít svobodně a bezpečně, s lidskou důstojností, existují.

Naše formulace je mnohem mírnější mimo jiné i proto, že jsme byli v řadě zemí svědky toho, že liberalizace vízové povinnosti je zneužívána pro účely žádostí o azyl, které nejsou podložené. Navrhujeme toto znění:

do zemí západního Balkánu, „kde jim po návratu může hrozit, že budou bez domova, nebo zde budou vystaveni diskriminaci v oblasti vzdělání, sociální ochrany a zaměstnanosti“

(DE) Doufám, že poslanci, kteří předtím odmítli první návrh, budou nyní moci hlasovat pro přijetí této umírněné formulace.

(Parlament přijal ústní pozměňovací návrh)

6.18. Schengenský hraniční kodex, pokud jde o ostrahu vnějších námořních hranic

- Před přijetím návrhu usnesení:

Michael Cashman (S&D). – Pane předsedající, rád bych sdělil této sněmovně, že jsem byl původním zpravodajem pro rozhodnutí o agentuře FRONTEX a doporučil jsem, abychom je přijali, s ohledem na výjimečná opatření potřebná pro zásahy a záchranu na moři, zejména v jižním Středomoří.

Výbor mě nepodpořil, a proto jsem stáhl své jméno z této zprávy a doporučuji sněmovně, aby poslanci usnesení, které mají před sebou, odmítli. Pro její přijetí potřebujeme absolutní většinu 369 hlasů, doporučil bych však sněmovně, aby usnesení, o kterém se chystáme hlasovat, odmítla.

Cecilia Malmström, člen Komise. – Pane předsedající, poslanci dostali ke zvážení návrh rozhodnutí, kterým se doplňuje Schengenský hraniční kodex, pokud jde o ostrahu vnějších hranic v rámci námořních operací agentury FRONTEX.

Je to důležité rozhodnutí a pomůže členským státům a agentuře FRONTEX účinněji chránit naše vnější námořní hranice. Jak víte, počet lodí se brzy zvýší tak, jako je tomu ve Středomoří vždy v této roční době.

Tento návrh obsahuje řadu velmi důležitých zásad a vyjasnění pravidel, která musejí hraniční hlídky uplatňovat při kontrole námořních hranic, například zásada nenavracení a povinnost zacházet se zranitelnými a nezletilými osobami bez doprovodu se zvláštní péčí.

A rovněž vyjasňuje, jaká pomoc by měla být poskytnuta osobám, které se nacházejí v ohrožení na moři, a kde mají být zachráněné osoby vyloďeny.

Mnozí v této sněmovně volali po těchto zásadách a pravidlech po léta a nyní je máme konečně na dosah. Změny, které navrhuje, rovněž omezí riziko ztráty na životech ve Středomoří tím, že činnosti v rámci ochrany námořních hranic budou účinnější.

Návrh rozhodnutí je výsledkem velmi tvrdého a dlouhého vyjednávání s členskými státy a odborníky například z úřadu Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a Mezinárodní organizace pro migraci.

Poskytne našim orgánům lepší rámec pro výkon a řádné monitorování činností, na nichž se významným způsobem podílejí evropské fondy.

Pokud jde o právní hledisko návrhu, jako právní základ zvolila Komise článek 12 Schengenského hraničního kodexu, protože tato pravidla se týkají hraniční ostrahy během činností agentury FRONTEX, a nikoli hraničních kontrol, jak zní zřejmě právní stanovisko Parlamentu.

Na žádost poslanců této sněmovny se Komise pokusila o nalezení alternativních technických řešení, která by umožnila 1) znovu neotvírat rozpravu o podstatě návrhu, a 2) přijetí jednoznačných pravidel do zahájení činností agentury FRONTEX letos v létě. Tuto alternativu se nám bohužel nepodařilo nalézt, a proto žádám vážené poslance, aby tato dlouho očekávaná nová pravidla nezamítali.

Předsedající. – Pane Busuttile, nemůžeme nyní otevírat rozpravu. Máte slovo, ale nemůžeme otevírat rozpravu.

Simon Busuttil (PPE). – Pane předsedající, měli jsme dva mluvčí, kteří v této sněmovně požadovali odmítnutí usnesení, žádný mluvčí však nevystoupil na podporu jeho schválení. Považuji proto za spravedlivé, aby měl také možnost vystoupit někdo, kdo hodlá vyzvat poslance, aby se vyslovili pro přijetí usnesení.

Dovolte mi prosím, abych vám velmi stručně vysvětlil, že důvod, proč výbor LIBE tato pravidla odmítl, a předložil tak toto usnesení, je velmi prostý. Naše právní služba nám sdělila – nikoli jednou, ale dvakrát –, že Komise přijetím těchto pravidel překročila své pravomoci. Z tohoto důvodu jsme je odmítli. Rozhodně si přijetí těchto pravidel přejeme – já sám pocházím ze země, která tato pravidla chce –, nechceme však, aby Evropská komise překračovala své pravomoci. Proto bychom měli toto usnesení podpořit.

Michael Cashman (S&D). – Jen pro vyjasnění: pokud hlasujete proti návrhu, podporujete opatření, které umožní zastavení na moři. Pokud hlasujete pro tento návrh, nepodporujete zastavování. To jen kvůli vyjasnění.

Předsedající. – Nyní přistoupíme k hlasování.

6.19. Priority pro rozpočet na rok 2011 – oddíl III – Komise (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Přivítání

Předsedající. – Dámy a pánové, je mi velkým potěšením Vás informovat, že v rámci série meziparlamentních setkání nás navštívila delegace parlamentu Tuniska vedená panem Salahem Tabarkim, předsedou Výboru pro politické záležitosti, lidská práva a zahraniční věci tuniské Sněmovny reprezentantů.

Srdečně vítám pana Tabarkiho a členy jeho delegace. Chtěl bych zdůraznit význam tohoto setkání, které se uskutečňuje poprvé za pět let.

Parlament s velkým zájmem sleduje vývoj politické a ekonomické situace v Tunisku, protože Evropská unie je nejdůležitějším obchodním partnerem této země. Vztahy, které navázete prostřednictvím delegace Evropského parlamentu pro vztahy se zeměmi Maghrebu Vám poskytnou vhodný institucionální rámec pro dialog o záležitostech vzájemného zájmu týkající se rozvoje demokracie a právního řádu.

Proto Vám přejeme příjemnou a úspěšnou návštěvu.

8. Hlasování (pokračování)

8.1. Pokyny pro rozpočtový proces pro rok 2011 – ostatní oddíly (A7–0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Politika jakosti zemědělských produktů: jakou strategii zvolit? (A7–0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Dopady celosvětové finanční a hospodářské krize na rozvojové země a rozvojovou spolupráci (A7–0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

– Před hlasováním:

Enrique Guerrero Salom, zpravodaj. – (ES) Pane předsedo, chtěl bych poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě této zprávy.

Chtěl bych jen upozornit, že k odstavci 31 je předložen ústní pozměňovací návrh. Jak bylo dohodnuto, nyní přečtu druhou část anglického znění.

, zpravodaj. – „Považujeme tedy za vhodné prozkoumat východiska dohody s věřitelskými zeměmi a ustavit dočasné moratorium nebo zrušení dluhu pro nejchudší země, aby mohly provádět kompenzační politiku, která zmírní vážné dopady krize; navrhuje vyvinout úsilí, které povede k usnadnění dohod o transparentní arbitráži dluhů“.

Předsedající. – V každém případě, pane Guerrero, pokud jsme nebyli špatně informováni, tento ústní pozměňovací návrh se týká odstavce 34 a nikoliv odstavce 31.

(Pan Guerrero potvrdil, že se návrh skutečně týká druhé části článku 34.)

Nyní je vše jasné.

(Proběhlo hlasování)

(Parlament ústní návrh přijal)

– Před hlasováním o odstavci 22:

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedo, předkládáme k Vaší pozornosti ústní pozměňovací návrh k odstavci 22. Chtěl bych upozornit, že odstavec 22 se týká globálního řízení a zejména složení skupiny G20, která kupodivu nezahrnuje žádné zástupce z nejméně rozvinutých zemí.

Cílem ústního pozměňovacího návrhu je tento rozpor napravit a text, který předkládám Evropskému parlamentu, tuto potřebu naplňuje.

(Parlament ústní návrh přijal.)

– Před hlasováním o odstavci 34:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, před okamžikem jste žádal o potlesk pro tuniskou delegaci. Mohl bych požádat tuniskou delegaci, aby intervenovala za propuštění pana Taoufika Ben Brika, které požaduje celý Parlament?

– Po závěrečném hlasování:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych poukázat na jednací řád. Velmi mě potěšil způsob, jímž proběhlo hlasování. Jednalo se ovšem v podstatě o zprávu z naší iniciativy a v tomto případě byl schválen jiný postup. Nyní nám bylo dovoleno individuální hlasování o zprávě předložené z naší iniciativy. Tuto otázku je třeba vyřešit, nebo bude v budoucnosti o všech zprávách z naší iniciativy hlasováno individuálně. Mohl byste třeba požádat Výbor pro ústavní záležitosti, aby tuto otázku objasnil? Jinak výklad služeb Parlamentu zmaří celý záměr reformy.

Předsedající. – Pane Swobodo, je to možné učinit. Je možné požádat o rozdělení hlasů v souladu s postupem, které skupiny samy požadují. V každém případě všechno je možné revidovat, ale v budoucnosti, v tomto okamžiku platí daný stav.

8.4. Výroční zpráva ECB za rok 2008 (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Postoje Rady v 1. čtení: viz zápis

10. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

11. Vysvětlení hlasování

Druhý evropský summit o romské otázce (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Přijatý návrh usnesení o II. evropském summitu o **romské otázce** otevírá novou cestu pro řešení problémů romské populace v Evropské unii.

Ukázalo se, že individuální pokusy jednotlivých zemí vyřešit začlenění Romů do společnosti nevedly k uspokojivým výsledkům. Příčiny této skutečnosti jsou různé. Proto vítám snahu Evropské unie vstoupit do řešení problému Romů a organizovaným způsobem zlepšit integraci této komunity do společnosti.

Nicole Sinclaire (NI). – Pane předsedo, i když odsuzuji diskriminaci kterékoliv skupiny ve společnosti, ať už vychází z jakýchkoliv základů, nemohu toto usnesení podpořit. Usnesení ovšem usiluje o přenesení odpovědnosti za boj proti diskriminaci do kontextu EU, zatímco já tvrdím, že postoje a přístupy v členských státech jsou tak odlišné, že by bylo lépe, aby zájmy menšinových skupin řešily členské státy, a zejména ty, které nesdílí ideál tolerance a rovnosti, jež my Britové bereme jako samozřejmost.

Jsem si například vědoma toho, že jeden italský poslanec, člen skupiny EFD, byl stíhán za účast na útoku skupiny tzv. občanské sebeobrany, která zapálila majetek jednoho imigranta. To je nepřijatelné. Nespojujte prosím britské občany s takových chováním a netvrdte, že menšinové skupiny v naší zemi potřebují stejnou úroveň ochrany jako nešťastná oběť, o které jsem se právě zmiňovala.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pane předsedo, pravda je taková, že, kdo popírá problém, kdo odmítá pravdu, ten zřejmě nebude problém schopen řešit. Taková je skutečnost. Měli bychom si být vědomi toho, že naše usnesení o Romech v Evropě, které je dokumentem plným politicky korektních nesmyslů, nebude schopné přinést nebo nabídnout jednoduché řešení, protože jediné, co děláme, je odmítání problému. Měli bychom si především uvědomit, že skutečně čelíme závažným problémům s velkým počtem Romů, kteří jsou zcela vyřazeni ze společnosti a kteří jsou velmi často odpovědní za vážné trestné činy, drobnější i velké. Mnohé hodnoty a standardy, zastávané nebo naopak odmítané romskými komunitami, jsou v přímém rozporu s hodnotami a standardy, které chceme, aby v našich evropských zemích byly respektovány. To, co říkám, by mohlo znít trochu jednostranně, ale usnesení, které jsme právě přijali, je daleko jednostrannější v opačném smyslu. V každém případě se domnívám, že každý členský stát by měl mít právo se sám rozhodnout, jak se s tímto velmi vážným problémem vypořádá.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedo, tato zpráva je politicky velmi korektní, je to skutečně typ zprávy, na nějž tento Parlament zřejmě již dostal patent. Ekonomické a sociální znevýhodnění Romů je stále znovu popisováno jako tak zvaná netolerance a diskriminace. Pokud jen stanovíme nové kvóty a náhubkové zákony a pokud jen znovu otevřeme přírůdky finančních prostředků, všechno zřejmě bude v pořádku.

Zkušenosti z Nizozemí jasně ukázaly, že většina romských komunit se pochopitelně odmítá přizpůsobit a integrovat, ať děláme cokoli. Není to naše chyba, ale chyba samotné romské komunity, že jsou Romové neúměrně zastoupeni ve statistikách trestných činů. Jejich hodnoty a normy jsou v přímém rozporu s našimi. Jsem také proti pokusu Evropy zasahovat do těchto záležitostí a chci jen opakovat, že každý členský stát je oprávněn vrátit zpět ze svého území osoby, které se systematicky odmítají přizpůsobit a uchylují se ke kriminálnímu chování.

Zpráva: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Hlasovala jsem pro usnesení o prioritách pro rozpočet na rok 2011 z mnoha důvodů, ale hlavně kvůli pozornosti věnované otázce nezaměstnanosti mládeže. Současná ekonomická a sociální situace v mnoha zemích Evropské unie vyžaduje zvláštní přístup ke stále rostoucímu rozdílu v postavení mladých lidí na pracovním trhu, přestože je uznávanou skutečností, že investice do mladých lidí a vzdělání jsou investicemi do budoucnosti. Zkušenosti ukazují, že během ekonomického zpomalení mladí lidé spíše zůstávají ve vzdělávacím systému nebo začínají studovat, a nehledají práci.

Podobné tendence můžeme nyní sledovat v našich zemích. Proto bych ráda řekla, že plánovaná opatření, aktivnější pracovní trh a soudržnost vzdělávacího systému jsou velmi důležité. Rozvoj podnikatelských dovedností a speciální programy jsou velmi potřebné, ať již mluvíme o prvním zaměstnání v rámci programu ERASMUS nebo o dalších opatřeních. Velmi doufám, že Evropská unie má dostatečnou politickou vůli, aby jen nepřijímala velmi důležité dokumenty, ale také je realizovala.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pane předsedo, hlasoval jsem proti této zprávě, především proto, že naprosto nesouhlasím s prioritami, které tento Parlament navrhuje Komisi, včetně harmonizace imigrační politiky. Víím, co to znamená; harmonizace imigračních politik všech členských států je prosazována jako jasná priorita. S tím nesouhlasím.

Ovšem proti této zprávě jsem hlasoval v první řadě proto, že již velmi jasně ukázala, že tento Parlament není pro tolik potřebné snížení evropské byrokracie. Opak je pravdou. Měli bychom znovu důkladně zvážit zrušení všech druhů institucí a agentur, které se prakticky staly zbytečnými, nebo vždy byly zbytečné. Ovšem tento Parlament volá po ještě větším počtu tak zvaně decentralizovaných agentur. Opakuji, že podle mého názoru jich už teď máme příliš mnoho. Některé by bylo třeba zrušit, dříve než začneme vytvářet nějakou novou. Mám na mysli Výbor pro regiony, Agenturu EU pro základní práva a Evropský institut pro rovnost pohlaví. Kolik všechny tyto instituce stojí naše daňové poplatníky a jaký z nich, proboha, mají užitek?

Zpráva: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, v mimořádné době, jako je ta, kterou právě prožíváme, musíme přijímat mimořádná opatření.

Rozpočet na příští rok není možné sestavovat, jakoby panovaly běžné časy. Ekonomická krize bohužel ještě není překonána a to nemůžeme ignorovat. Já i moje skupina jsme dnes hlasovali pro rozpočtové priority, ale v blízké budoucnosti musíme mít politickou odpovědnost k přijímání závažnějších rozhodnutí.

Musíme zvážit reformu rozpočtu Unie, aby Evropa byla finančně zdravá a mohla řídit ekonomickou politiku razantnějším způsobem. Našími příštími cíli musí být plné uplatnění vnitřního trhu, více prostředků pro výzkum a infrastrukturu, více investic do bezpečnosti a zajištění rodin, jinak budeme riskovat ještě konzervativnější opatření členských států.

Na závěr bych chtěl říci, že musíme být více evropští a méně nacionalističtí a vnést do hry skutečně evropskou politiku.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Pane předsedo, dovoluji, abych vyjádřil své potěšení nad tím, že Vás zase vidím v předsednickém křesle.

Mark Twain to správně vystihnul: když máte jen kladivo, všechno začíná vypadat jako hřebík.

Evropská unie je velmi dobrá v utrácení peněz – utrácení peněz jiných lidí. Byl to myslím, Milton Friedman, kdo si všiml, že ve světě existují dva druhy peněz: existují vaše peníze a moje peníze. Na „moje“ peníze jsme mnohem opatrnější než na ty druhé. To vysvětluje, co se dnes děje v Evropě.

Všechny členské státy hledají úspory v rozpočtu. V Řecku se předpokládají škrty ve veřejném sektoru ve výši asi 10 %, v Irsku více než 7 %, Německo počítá se zvýšením věku odchodu do důchodu, Španělsko – naše země – hledá úspory ve výši 2 % HDP, ale náš rozpočet zde v Evropské unii stále neúprosně roste. Proč? Protože v Evropské unii neexistuje žádná vazba mezi zdaněním, zastoupením občanů a výdaji, takže neexistuje žádné vnější omezení od daňových poplatníků.

Bylo to příliš velké utrácení, které dostalo svět do potíží – příliš velké utrácení jednotlivci, příliš velké utrácení korporacemi a příliš velké utrácení vládami. Zvažme, jaký stimulační účinek by mělo, kdybychom místo utrácení těchto bilionů na další růst našeho dluhu tyto částky vrátili občanům formou snížení daní.

Zpráva: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Evropské zemědělské výrobky splňují nejvyšší standardy ve světě, což by přirozeně mělo vést k vyšší konkurenceschopnosti na mezinárodních trzích.

Občané Evropské unie a nároční spotřebitelé proto musí být důsledně informováni o jejich přednostech. Především je třeba vyzdvihovat, že evropské výrobky nejen splňují přísné hygienické, bezpečnostní a veterinární normy, ale zohledňují také principy udržitelného rozvoje, předcházení klimatickým změnám a respektují biodiverzitu a ochranu zvířat. Proto také plně podporuji zavedení evropského loga kvality pro

výrobky, které pocházejí výhradně z Unie. Logo oficiálně uznává úsilí evropských zemědělců a poskytuje ochranu duševního vlastnictví na mezinárodní úrovni. Jsem přesvědčený, že touto cestou se pomůže mnohým venkovským oblastem, které nemají jinou možnost rozvoje.

Chce-li EU dosáhnout vysoké kvality agropotravinářských výrobků, musí nabídnout finanční podporu na modernizaci zemědělských podniků a rozvoj mikropodniků, především na venkově.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Hlasovala jsem pro tento dokument, protože si myslím, že ekologické a čisté zemědělství je naší budoucností a musíme ho podporovat. Musíme také podporovat zájem lidí o ekologické farmy a ekologické produkty, jak na úrovni EU, tak v členských státech. Na druhou stranu chceme zajistit a podporovat ekologické zemědělství, nesmíme tedy spěchat s legalizací geneticky modifikovaných organismů. Některé země šly dobrým příkladem, když přísně omezily pěstování geneticky modifikovaných organismů na všech ekologických farmách. Zde musí existovat jasný předěl. Spotřebitelům musí být také poskytnuty veškeré informace a výsledky vědeckých výzkumů, které se týkají geneticky modifikovaných organismů a dopadu geneticky modifikovaného krmiva na životní prostředí a lidské zdraví, aniž by byly jakékoliv informace zatajovány. Pouze tehdy vytvoříme skutečný společný trh s ekologickými produkty, který je velmi důležitý pro naše životy.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, především bych chtěl poděkovat panu Mr Scottàovi za práci, kterou věnoval této zprávě.

Domnívám se, že ochrana a posílení politiky kvality pro naši zemědělskou produkci je prioritou Evropské unie, protože zahrnuje řadu dalších fundamentálních témat na evropské úrovni a je s nimi svázána, je to např. stále větší ochrana spotřebitelů, podpora pro MSP, ochrana kulturního a tradičního dědictví mnoha evropských regionů a konkurenceschopnost evropských výrobců potravin v globálním měřítku.

To jsou důvody, proč jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Jan Březina (PPE). – (CS) Oceňuji, že zpráva o politice jakosti zemědělských produktů navazuje na dosavadní kroky směřující k posilování politiky kvality. Zejména považuji za prospěšné rozvíjet systém zeměpisných označení a označení původu při zachování náročnosti kritérií pro získání ochrany. Souhlasím se zachováním nástroje zaručené tradiční speciality s tím, že by mělo dojít ke zjednodušení pravidel pro registraci. Vzhledem k tomu, že se jedná o nižší standard ochrany bez nutnosti prokázat specifické zeměpisné vlastnosti výrobku, nevidím důvod pro to, aby vyřizování žádosti probíhalo ve stejné dlouhých lhůtách jako u zeměpisných označení a označení původu.

Slabé místo současné praxe spatřuji v možnosti Komise zamítnat na základě volného uvážení žádosti, které považuje za neúplné. Častokrát se tak děje nahodile a svévolně bez znalosti zvláštních charakteristik výrobku a zeměpisné oblasti. Je také třeba vytvořit pojistky proti obcházení lhůt v rámci registračního řízení tím, že Komise přichází se stále dalšími a dalšími připomínkami a doplňujícími otázkami.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedo, chci také poděkovat panu Mr Scottàovi za práci na této důležité zprávě.

Chci poukázat speciálně na pozměňovací návrh č. 4, který požaduje, aby spotřebitel měl k dispozici maximum informací. Tento návrh také podporuje zavedení komplexní a závazné legislativy pro označení „místa farmy“.

I když se jedná o chvályhodné cíle, domnívám se, že pozměňovací návrh je příliš restriktivní a bylo by snad lepší, kdyby některé informace byly poskytovány dobrovolně.

V Severním Irsku silně spoléháme na schopnost exportovat produkci do zbytku Spojeného království a dalších evropských zemí. Tento pozměňovací návrh může potencionálně narušit schopnost Severního Irska prodávat produkty na určitých trzích, kde v současné době nejsou žádné obtíže, a já mám pocit, že je důležité, aby nové označování nevytvářelo bariéry, které brání obchodu mezi různými členskými státy.

I když pozměňovací návrh č. 4 představuje jisté obtíže, uznávám význam práce vložené do zprávy a uznávám důležitost produkce sledovatelných, vysoce kvalitních a bezpečných produktů.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, tímto hlasováním dostáváme do rukou prostředek, který bude chránit spotřebitele a přidá patričnou hodnotu zemědělské produkci: je to cíl, o který jsme dlouhodobě usilovali.

Od dnešního dne musí být na etiketě masných výrobků, mléčných výrobků, ovoce a zeleniny, drůbeže a dalších zpracovaných výrobků o jedné složce jasně vyznačeno místo původu. Co se týká zvířat, místo původu musí být uvedeno pouze v případě, že se zvířata narodila, byla vypěstována a poražena ve stejné zemi.

Je to zásah, který umožňuje náležité rozpoznání zemědělských výrobců a zpracovatelů. Ukázali jsme, že Evropský parlament má jediný cíl týkající se opatření v oblasti zemědělských potravin, a to, zaručit kvalitu a dostupnost informací pro spotřebitele.

Udělal jsem dobrou práci. Můj dík patří všem poslancům, kteří pracovali na tomto dokumentu.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedo, v zásadě nemám žádný problém s myšlenkou loga kvality. Setkáváme se s nimi v řadě oblastí našeho života. Tedy pokud se nepoužívá jako výmluva ke zpochybnění výběru spotřebitele.

Pokud potravina nesplňuje určitá omezení velikosti a estetická kritéria, neměli bychom ji zavrhnout a házet na jednu hromadu, což se dle našich zkušeností děje s 30 % evropské zemědělské produkce, která se často vyhazuje, protože nesplňuje přísné evropské standardy.

Také bychom neměli používat naše standardy kvality jako záminku pro zákaz dovozů od zemědělců z rozvojových zemí a tím je uvrhnout do chudoby, což potom vede k vyhazování peněz našich daňových poplatníků ve prospěch korupčních vlád.

Jistě, spíše než značkám kvality a podobným gestům bychom měli důvěřovat trhu, důvěřovat spotřebitelům a občanům.

Zpráva: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hlasoval jsem proti této zprávě, protože jako mnohokrát v jiných zprávách i v této zprávě z vlatního podnětu Evropa opět dává a vnucuje lidem v rozvojových zemích svůj koncept takzvaných reprodukčních a sexuálních práv.

Je třeba jednou pro vždy vyjasnit, že tento koncept v sobě zahrnuje, podle definice Světové zdravotnické organizace, také potrat jako metodu plánovaného rodičovství. Lidský život je posvátný od početí až po přirozenou smrt, a proto jsem nemohl tuto zprávu podpořit. Na druhou stranu tam jsou i některé dobré myšlenky, které samozřejmě mohou pomoci lidem v rozvojových zemích, a proto je možné říci, že stovky milionů lidí v rozvojových zemích musí čelit důsledkům zdražení základních produktů a potravin, a tak se s existenčními problémy vypořádají i tímto způsobem. Za alarmující považuji odhady mezinárodních finančních institucí, že k miliardám lidí již žijících na této planetě přibude dalších sto milionů a že v subsaharské Africe vzroste dětská úmrtnost o 30 tisíc až 50 tisíc.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Pane předsedo, hlasoval jsem pro zprávu o dopadech finanční a ekonomické krize na chudé země světa. Ačkoliv zpráva nedává dostatečně radikální odpověď na problémy chudých zemí, současně můžeme souhlasit s mnohými věcmi, které obsahuje.

V důsledku ekonomické krize nejvíce trpí chudí lidé a chudé země. Měli bychom poskytnout veškerou možnou pomoc, co se týká veřejných investic, zejména v těchto zemích. Je ovšem také nutné říci, že obchodní dohody Evropské unie s chudými zeměmi ve skutečnosti nejsou pro tyto země výhodné. Z těchto dohod těží nejvíce velké evropské společnosti; malí výrobci, malí farmáři a pracující z nich nemají žádnou výhodu, a proto musíme změnit způsob práce s těmito zeměmi.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedo, hlasovala jsem proti odstavci 7 této zprávy a zneklidnila mne skutečnost, že tento Parlament znovu používá zprávu tohoto charakteru ke skrytému zavádění práva na potrat a také ke spojování sexuálního a reprodukčního zdraví s veřejným zdravím v rozvojových zemích.

Na tomto místě by se nemělo určovat, zda přístup k potratu je nebo není správný. Vydávat takové zákony je věcí národních vlád. Já a naprostá většina mých voličů v Severním Irsku zůstává pevně přesvědčena o právu nenarozeného dítěte na život.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pane předsedo, jako Parlament bychom si měli věci dvakrát rozmyslet, než předložíme návrhy. Měli bychom předkládat návrhy politiky, která bude řešit problémy a ne je jítřit. Nyní, co se týká rozvojové pomoci, existují mnohé významné studie, které skutečně prokázaly, že příliš automatické poskytování rozvojové pomoci neustále vyvolává zpoždění ekonomických reforem, a tak zpožďuje příležitosti pro ekonomický růst v rozvojových zemích. Navzdory tomu se náš Parlament jako výchozího bodu drží kréda nebo tak zvaného axiomu, že především poskytování stále větší rozvojové pomoci pomůže africkým zemím zpět na nohy. Přes obrovské finanční injekce rozvojové pomoci za tolik desetiletí bohužel neexistuje žádný jasný důkaz, že většina afrických zemí není dnes v daleko horší situaci než bezprostředně po dekolonizaci. To byla moje první připomínka.

V druhém bodě budu velmi stručný. Je jistě pravda, jak konstatuje zpráva, že rozvojové země jsou dále oslabovány odlivem mozků, ale proč trváme na „modré kartě“, která tento problém ještě zhoršuje?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Nemohu pochopit, proč reprodukční zdraví bylo znovu začleněno také do zprávy o následcích celosvětové finanční a hospodářské krize pro rozvojové země a rozvojovou spolupráci.

Organizace reprodukčního zdraví podporují potraty jako jeden ze způsobů kontroly porodnosti. Tento průmysl je financovaný na evropské úrovni také z daní občanů, kteří potrat odmítají a kteří se angažují pro ochranu života. Už desetiletí mezinárodní instituce dávají do svých stanovisk kontrolu porodnosti jako způsob boje proti chudobě, ale rozvojové země stále žijí v extrémní chudobě. Myslím, že Evropská unie zbytečně utrácí finanční prostředky na kontrolu porodnosti, která chudobu neřeší. Ctím život a respektuji princip subsidiarity také ve vztazích k rozvojovým zemím. To je důvod, proč jsem hlasovala proti odstavci 7 a proti celé zprávě.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedo, bylo předvídatelné, snad nevyhnutelné, že Evropská unie využije finanční krizi v Řecku, aby prosazovala své dobře stanovené plány harmonizace fiskální politiky.

Opakovaně jsme byli svědky volání po Evropské dluhové agentuře, Evropském měnovém fondu, po pan-evropském zdanění, aby o pomoc nemuseli být žádáni voliči v jednotlivých zemích.

Pan Van Rompuy a další komisaři, jako upřímní federalisté, přesně souhlasí s argumentem britských skeptiků, že nemůžete mít měnovou unii bez fiskální a ekonomické unie.

Myslím, že to byl John Maynard Keynes, který napsal „Kdo kontroluje měnu, kontroluje zemi“. Slibuji, že toto je poprvé a naposledy, kdy budu souhlasně citovat pana Keynese.

Dovolte, abych uvedl vlastně snad dokonce vyšší a lepší autoritu, než je John Maynard Keynes. Odkazuji na evangelium sv. Matouše, kapitola 22. Jsem si jistý, že si na něj vzpomenete. Náš Pán je tážán, zda je správné platit daně Římu. Říká: „Proč mne uvádíte v pokušení, Vy pokrytci? Ukažte mi čestné peníze“. A oni mu hodili groš. A [Ježíš] jim řekl, „Či je ten obraz a nápis?“ Odpověděli mu: „Císařův. A [Ježíš] pravil: „Dejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží.“

Nyní netvrdím, že náš Pán je na té či oné straně naší debaty o euru. Vtip je v tom, že když hledáme nejvyšší symbol světské autority, absolutní znak svrchovanosti, je to mince! A tak vidíte, že euro vede ke společné ekonomické vládě. Díkybohu, že jsme byli prozíraví, a ponechali si libru.

Předsedající. – Děkuji Vám, že jste požehnal tomuto dopolednímu zasedání, pane Hannane.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedo, když se podíváte na tuto zprávu, vidíte mnoho starých, otřepaných frází o tom, jak rozvojový svět trpí v důsledku ekonomické krize. Zcela zřejmě existují lidé, kteří budou v těchto zemích trpět v důsledku ekonomické krize, ale dosti často to nemusí nezbytně být lidé, kterým chceme pomáhat. Celkem často to jsou vlády, které se obávají krácení svých rozpočtů čerpajících z podpory, protože s menšími finančními prostředky bude obtížnější udržet zkorumpované a neschopné vlády u moci. Když jsem minulý rok hovořil v Africe s mnoha středo-pravicovými politiky, stěžovali si, že rozpočty čerpající z pomoci vlastně udržují zkorumpované vlády u moci, a je tak obtížnější zlepšit ekonomické a politické řízení v těchto zemích.

Ale podívejme se na některé věci, které navrhujeme. Mluvíme o větších investicích v rozvojových zemích – a každý s tím souhlasí – a přitom v tomto Parlamentu stále leží návrh směrnice o správcích alternativních investičních fondů, která snižuje investice v rozvojových zemích. Mluvíme o pomoci zemědělcům v rozvojových zemích a přitom pokračujeme, dokonce i v rozpočtu, jež jsme dnes schvalovali, v hlasování pro více prostředků na společnou zemědělskou politiku, která tolik ničí živobytí zemědělců v rozvojových zemích.

Vypořádejme se opravdu se skutečným zdrojem problémů v těchto zemích – špatným řízením a protekcionismem v EU.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, hlasoval jsem proti této zprávě ze dvou důvodů. Především jsem znepokojen tím, že Evropa má k rozvojové politice stále rozptýlenější přístup a tento přístup je podporován stále větším počtem usnesení a požadavků. Zadruhé, hlasoval jsem proti této zprávě, protože se domnívám, že pro nás není dobré, když se pokoušíme ukládat rozvojovým a nově vznikajícím zemím politiku plánování rodiny formou, která je určitým druhem kulturního imperialismu. Potraty nejsou řešením a je mi líto, že, když někteří poslanci Evropského parlamentu mluví o potratu, eufemisticky odkazují na

„reprodukční medicínu“. To nic nemění na skutečnosti, že potrat znamená vraždu nenarozeného dítěte. Proto jsem hlasoval proti této zprávě a doufám, že v budoucnosti nebudeme stejné eufemistické termíny používat v každém usnesení a v každé zprávě z vlastní iniciativy k popisu aspektů kulturního imperialismu.

Nirj Deva (ECR). – Pane předsedo, hlasoval jsem proti této zprávě, protože to je hloupá zpráva. Je to irelevantní zpráva. Takže: všechna aktiva jsou na všech burzách v New Yorku, Londýně, Tokiu, ve Frankfurtu atd. Je tam nyní shromážděn kapitál v hodnotě 6 trilionů USD. Když prodáte všechny majetek ležící mimo rámec zákona, majetek ve slumech, který není v rozvojových zemích součástí právního systému, získáte hodnotu 7 trilionů USD. V rozvojových zemích čeká velká část kapitálu, který je v těchto zemích mimo právní struktury, od slumů až po miliony podniků, které vidíte podél silnic a které nejsou součástí oficiální ekonomiky.

Zadruhé, když se zeptáte, kolik finančních prostředků z rozvojových zemí každý rok odchází přes světové finanční systémy, dojdete k částce 800 miliard USD. Proč se nesnažíme udržet kapitál v těchto zemích, aby se staly bohatšími?

Ne, kam jsme se dostali a co děláme právě teď? Hlasujeme pro Tobinovu daň, která rozbije již oslabené finanční instituce na západě a poskytne finanční prostředky partám lidí, kteří je pravděpodobně rozkradou.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedo, podobně jako předchozí řečníci mám námitku proti zahrnutí odstavce 7. Naše skupina nám dala volnost hlasování, ale naše delegace se rozhodla hlasovat proti, protože – jak řekli moji předřečníci – mluvit o právu na reprodukční zdraví, znamená jen jiný způsob vyjádření pro potrat. Pokud toto bylo záměrem, mělo by se to vysvětlit a nevnašet tuto záležitost do plánu řešení ekonomické krize. Takže, stejně jako jiní řečníci, proti tomu protestujeme a hlasujeme proti této části.

Zpráva: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pane předsedo, my v Dánské lidové straně jsme hlasovali proti této zprávě. Cítím ovšem skutečnou potřebu vyjádřit poděkování za řadu postřehů, které byly ve zprávě prezentovány. Mám na mysli zejména odstavec 27, který velmi otevřeně konstatuje, že euro by mělo zcela přirozeně vést k užší koordinaci ekonomických politik v eurozóně. Já jsem samozřejmě zcela proti tomuto prohlášení, ale chtěl bych vyjádřit poděkování za jasnost a upřímnost jakou zpravodaj ukazuje ve vztahu k euru. Euro je tedy konstrukcí vytvořenou se záměrem dosáhnout větší ekonomické unifikace Evropy. Jinými slovy, finanční politika, politika pracovního trhu, strukturální politika – všechny ekonomické oblasti, všechno, co má nějaký význam pro ekonomiku – má být sjednoceno. Právě to v současné době vidíme v Řecku, kde ekonomové z Frankfurtu říkají Řekům, jaký druh ekonomické politiky by měli provádět, což za několik měsíců zažijeme i v případě Španělska, Itálie a celé řady dalších zemí. Tímto způsobem zpráva s veškerou srozumitelností, jakou si jen můžeme přát, ukazuje, proč Dánsko – a zejména moje strana, Dánská lidová strana – si přeje zůstat mimo eurozónu. Chceme sami rozhodovat, jakou ekonomickou politiku máme v úmyslu provádět. Rozhodovat v této věci by měli dánské voliči a nikoliv ekonomové ve Frankfurtu.

Písemná vysvětlení k hlasování

Zpráva: Jo Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – Schválili jsme návrh, aby existující pravidla týkající se dovozu živých zvířat, masa a masných produktů zůstala v platnosti, dokud nebudou nahrazena opatřeními přijatými v novém regulačním rámci. I když bychom měli dávat přednost tomu, aby takové zákony byly zákony každé členské země, spíše než superstátu EU, nějaké zákony pokrývající tuto problematiku musí existovat. Zpráva ovšem uvádí také seznam třetích zemí nebo částí zemí, ze kterých členské státy povolí dovoz hovězího dobytka, prasata a čerstvého masa. To také znamená, že Spojené království bude mít právní povinnost povolit dovozy z těchto zemí. To bude znamenat konkurenci pro naše zemědělce a další narušení suverenity. V důsledku takového spojování dobrých a špatných návrhů jsme se rozhodli zdržet hlasování.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 72/462/EHS ze dne 12. prosince 1972 o veterinárních a hygienických otázkách dovozu skotu, prasat, ovcí a koz a čerstvého masa nebo masných výrobků ze třetích zemí stanoví, že Rada, na návrh Komise, schvaluje seznam třetích zemí, ze kterých členské státy povolí dovoz skotu, prasat a čerstvého masa. Ačkoliv tato směrnice byla zrušena, tento postup se dosud provádí a výše uvedený seznam byl během let měněn. Komise nyní navrhuje vytvořit nařízení, které kodifikuje všechny příslušné modifikace provedené během let a které má být pravidelně upravováno, to znamená kontinuálně aktualizováno.

Domnívám se, že tento postup přináší jasnost a transparentnost, nejen pro členské státy, kde dochází ke změnám, ale také pro třetí země, které uvedené produkty vyvážejí do EU.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Vítám přijetí této zprávy o otázkách hygienické a veterinární kontroly při dovozu skotu, ovcí a koz a prasat a čerstvého masa nebo masných produktů ze třetích zemí. Tato zpráva vychází ze směrnice Rady 72/462/EHS ze dne 12. prosince 1972, která vedla Radu ke schválení seznamu třetích zemí, z nichž členské státy povolují dovoz skotu, prasat a čerstvého masa. Ačkoliv tato směrnice byla zrušena, postup se stále provádí a výše uvedený seznam se během let měnil. Komise nyní navrhuje vytvořit nařízení, které kodifikuje všechny příslušné modifikace provedené během let a které má být pravidelně upravováno, to znamená kontinuálně aktualizováno.

Domnívám se, že tento postup, stejně jako posílení bezpečnosti potravin pro veřejnost EU, přinese větší jasnost pro členské státy a třetí země, které vyvážejí masné produkty do EU.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Bezpečnost potravin je pro evropskou veřejnost základní otázkou, kterou se všichni musíme zabývat. Vytvoření kritérií hygienické politiky pro dovoz některých živých zvířat a čerstvého masa ze třetích zemí musí být velmi přesné a takové produkty musí být systematicky sledovány, abychom viděli, zda jsou tato kritéria plněna.

Je proto nezbytné, aby byl vypracován seznam třetích zemí, které splňují kritéria certifikace z hlediska zdraví zvířat, veřejného zdraví a veterinární kontroly umožňující vývoz živých zvířat (skotu, ovcí a koz a prasat) a čerstvého masa do zemí EU.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) V nelítostné cenové válce, která v současné době zuří, společnosti používají tvrdé metody, aby zvýšily své marže. Dovážené maso se prodává jako domácí produkce, na trhu se často objevuje zkažené maso, a potom dochází k takovým případům, jako byl případ imitace šunky. Nyní musí být imitace jasně označené. Ovšem povinné označování krmiv obsahujících geneticky modifikované organismy nebylo většinou členských států podporováno, přestože občané Evropy mají ke genetické modifikaci velmi kritický postoj. Je důležité připravit předpisy týkající se zdraví zvířat a hygieny. Bylo ovšem chybou řešit otázku genetické modifikace v rámci regulací dovozu, a proto jsem se zdržel hlasování.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Při závěrečném hlasování o tomto usnesení jsem hlasoval „ano“. Je třeba zmínit, že se konalo neformální zasedání Rady a Komise, kde se vyjasnilo, že by Parlament mohl tento postup schválit. Návrh zprávy předložený k hlasování panem Jo Leinenem přebírá návrh KOM a pozměňovací návrhy předložené ve Výboru ENVI. Rada se již dohodla, že schválí stanovisko Parlamentu; takže shoda pro první čtení se předpokládala. My Zelení s tímto postupem souhlasíme.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), písemně. – (PL) Změny právních předpisů, jejichž záměrem je zlepšit životní podmínky zvířat, jsou nezbytné, a jsem velmi potěšena skutečností, že Evropská komise nyní nemá v úmyslu provádět tyto změny bez účasti Evropského parlamentu. Proto jsem podpořila zprávu pana Leinena o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zrušuje rozhodnutí Rady 79/542/EHS, kterým se stanoví seznam třetích zemí nebo částí třetích zemí a kterým se stanoví veterinární a hygienické podmínky a veterinární osvědčení pro dovoz některých živých zvířat a jejich čerstvého masa do Společenství.

Přestože nejsem členkou Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, stále mám zájem na změnách příslušné legislativy, zejména v případech, kdy jejich záměrem je dosáhnout radikálního zlepšení při přepravě koní. V této věci existuje mnoho různých motivací, ale v první řadě je to křesťanská etika, která mě nutí starat se zlepšování existence nejen lidí, ale také zvířat a našeho přirozeného prostředí. Evropská komise může v této věci udělat mnoho.

Zpráva: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Podpořil jsem obě zprávy o přidělení finančních prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci nezaměstnaným v Litvě. Ekonomická a finanční krize v Litvě postihla mnoho různých sektorů a mnoho lidí zůstalo bez práce a prostředků na živobytí. Pravidla EGF pro přidělování finančních prostředků se s ohledem na složitou situaci na pracovním trhu a rostoucí počet nezaměstnaných zjednodušila. Proto Litva musí využít všechny možnosti, aby získala potřebné prostředky a v maximální míře pomohla nezaměstnaným. Je také velmi důležité zajistit efektivní využití těchto prostředků, aby přinesly občanům Litvy skutečný prospěch.

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EGF) byl vytvořen v roce 2006, aby poskytoval dodatečnou podporu pracujícím, kteří trpí následky velkých strukturálních změn v modelech světového obchodu, a pomáhal jejich opětovné integraci do pracovního trhu. Od 1. května 2009 se rámec EGF rozšířil a zahrnuje podporu pro pracovníky, kteří se stali nadbytečnými v přímém důsledku ekonomické a finanční krize.

V této době, kdy čelíme vážné ekonomické a finanční krizi, je jedním z hlavních důsledků této situace nárůst nezaměstnanosti. EU musí využít všechny prostředky, které má k dispozici, aby reagovala na důsledky této krize, zejména co se týká podpory poskytované těm, kteří čelí každodenní realitě nezaměstnanosti.

Z těchto důvodů jsem hlasovala pro tento návrh a pro mobilizaci EGF na pomoc Litvě, s cílem podpořit pracujících, kteří se stali nadbytečnými ve 49 firmách působících ve výrobě nábytku.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože finanční podpora z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EGF) bude přidělena velkému počtu nezaměstnaných ze společností vyrábějících nábytek, kteří se po poklesu vývozu nábytku stali nadbytečnými. Podpora EU bude vyčleněna na pomoc při rekvalifikaci pracovníků, vyhledávání nových pracovních příležitostí nebo zakládání jejich vlastních podniků. Jsem potěšena, že Evropská komise schválila využití finančních prostředků pro Litvu, protože během recese existuje velmi málo příležitostí pro návrat pracovníků nábytkářských podniků na pracovní trh a masové propouštění nadbytečných pracovníků ze 49 společností má velmi negativní dopad na ekonomickou situaci země. Chtěla bych vyzvat instituce EU, aby zajistily hladké a rychlé přijetí rozhodnutí týkajících se poskytnutí finanční podpory, protože zpoždění může jen zhoršit obtížnou situaci, které tyto pracovníci čelí. Chtěla bych zdůraznit, že finanční pomoc z EU pomůže pracovníkům, kteří trpí velkými strukturálními změnami v ekonomice a obchodu, znovu se začlenit do pracovního trhu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Dříve jsme analyzovali stavební sektor Litvy, jež pocítil dopady globalizace stejně jako nábytkářský průmysl této země, který je nyní vystaven tvrdé konkurenci, jejíž produkce je na jiné úrovni. Protože byly splněny požadavky pro aplikaci a mobilizaci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, myslím, že taková mobilizace by mohla pomoci.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Pouhé dva týdny poté, co Parlament schválil mobilizaci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v reakci na propouštění nadbytečných pracovníků v Litvě a v Německu, znovu schvalujeme mobilizaci fondu, tentokrát v reakci na propouštění pracovníků ve 49 společnostech působících v litevském nábytkářském průmyslu. Takže, jak bylo uvedeno, již uběhl určitý čas od okamžiku, kdy počet pracovníků, kteří se stali nadbytečnými, významně překročil první odhady Komise týkající se počtu pracovníků, kteří by mohli získat příspěvek z fondu.

Chtěli bychom Vám připomenout, že se jedná o obor, který bojuje s vážnými potížemi také v Portugalsku, zejména v oblastech jako je Paredes a Paços de Ferreira. Tyto problémy také zde vedly k propouštění nadbytečných pracovníků a ke zhoršení sociální situace v regionu.

S každou novou žádostí o zásah je stále jasnější, že je třeba udělat více, než jen přijímat opatření zmírňující situaci – která jsou jistě nezbytná – a to, přijmout bezodkladná opatření, která ochrání výrobní sektory a pracovní příležitosti: zvláště ty sektory, které jsou snadno postižitelné krizí a které využívají rozvojový potenciál každé země, podporují veřejné projekty a podporují mikropodniky a malé a střední podniky a družstevní sektor ...

(Vysvětlení hlasování zkráceno v souladu s článkem 170 jednacího řádu)

Zpráva: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EGF) byl vytvořen v roce 2006, aby poskytoval dodatečnou podporu pracujícím, kteří trpí následky velkých strukturálních změn v modelech světového obchodu, a pomáhal jejich opětovné integraci do pracovního trhu. Od 1. května 2009 se rámec EGF rozšířil a zahrnuje podporu pro pracovníky, kteří se stali nadbytečnými v přímém důsledku ekonomické a finanční krize.

V této době, kdy čelíme vážné ekonomické a finanční krizi, je jedním z hlavních důsledků této situace nárůst nezaměstnanosti. EU musí využít všechny prostředky, které má k dispozici, aby reagovala na důsledky této krize, zejména co se týká podpory poskytované těm, kteří čelí každodenní realitě nezaměstnanosti.

Z těchto důvodů jsem hlasovala pro tento návrh a pro mobilizaci EGF na pomoc Litvě, s cílem podpořit pracujících, kteří se stali nadbytečnými ve 45 firmách působících v oděvním průmyslu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Jsem potěšena, že jsme dnes hlasovali o poskytnutí finanční podpory litevskému oděvnímu průmyslu, protože tento sektor byl obzvláště silně postižen recesí. Chtěla bych upozornit na skutečnost, že v oděvním průmyslu pracují převážně ženy a v důsledku propouštění nadbytečných pracovníků vyvolaného krizí se za jeden rok do července 2009 počet nezaměstnaných žen v Litvě zdvojnásobil. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože finanční podpora získaná z Evropského fondu pro vyrovnání se s globalizací (EGF) bude použita na opatření stimulující zaměstnanost, aby bylo možné co nejdříve zaměstnat nadbytečné pracovníky, poskytnout platby na studium, rekvalifikaci a také příspěvky na děti do osmi let a na invalidní rodinné příslušníky. Tato finanční podpora v oděvním průmyslu je tedy velmi potřebná, jelikož vzhledem k dramatickému poklesu poptávky po oděvech v Litvě a v exportních oblastech došlo ke značnému poklesu výroby v tomto odvětví. Chtěla bych také zdůraznit, že propouštění těchto pracovníků má nejen negativní dopad na celou zemi a lokální ekonomiku, ale také negativně ovlivňuje životy jednotlivých pracovníků.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Litevský oděvní průmysl se připojil ke stavebnímu a nábytkářskému sektoru země ve ztrátách způsobených globalizací, které následně vyvolaly propouštění významného počtu nadbytečných pracovníků. Velká většina, která hlasovala pro tento návrh v příslušném parlamentním výboru, jasně potvrzuje rozumnost tohoto opatření. Vzhledem k tomu nevidím v tomto případě žádný důvod hlasovat proti mobilizaci fondu.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Pouhé dva týdny poté, co Parlament schválil mobilizaci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v reakci na propouštění nadbytečných pracovníků v Litvě a v Německu, znovu schvalujeme mobilizaci fondu, tentokrát v reakci na propouštění pracovníků ve 45 společnostech působících v litevském oděvním průmyslu. Stojí za to připomenout, že tento sektor prochází vážnou krizí také v Portugalsku, kde trpí důsledky liberalizace světového obchodu zvláště silně, aniž byla přijata jakákoliv opatření potřebná pro jeho záchranu.

Každá nová žádost o mobilizaci tohoto fondu činí opatření, která obhajujeme, stále naléhavějšími: s nezaměstnaností je třeba se vypořádat efektivně a je třeba vytvářet a podporovat pracovní příležitosti s přínosy založenými na rozvoji ekonomické aktivity, stimulaci zaměstnanosti ve veřejném sektoru, bezpečnosti práce a zkracování pracovní doby bez snižování platů. Je třeba také přijímat opatření, která brání přesunu podniků do zahraničí, na prvním místě tím, že veřejná podpora – zejména podpora Společenství – bude podmíněna plněním povinností, mezi které patří ochrana pracovních míst, podpora místního rozvoje a opatření jasně bránící neoliberální politice, která zcela očividně působí ekonomickou a sociální katastrofu v zemích Evropské unie.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) EU je oblastí solidarity a Evropský fond pro vyrovnání se s globalizací (EGF) byl vytvořen k tomuto účelu. Tato podpora je nezbytná pro pomoc nezaměstnaným a obětem přemísťování výroby v souvislosti s globalizací.

Stále více společností se přesouvá do zahraničí, aby získaly výhodu menších nákladů na pracovní síly v různých zemích, zejména v Číně a Indii, na úkor zemí, které respektují práva pracujících. Cílem EGF je pomáhat pracovníkům, kteří se stali obětmi přemístění podniků, a chceme-li jej dosáhnout, je nezbytné, aby tito pracovníci měli v budoucnosti přístup k novým pracovním příležitostem. EGF již byl v minulosti využit v dalších zemích EU, zejména v Portugalsku a ve Španělsku, takže bychom nyní měli poskytnout tuto pomoc Litvě.

Zprávy: Barbra Matera (A7-0047/2010 a A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), písemně. – Hlasovala jsem pro dvě zprávy paní Barbary Materové o finanční podpoře nadbytečným pracovníkům v Litvě z Evropského fondu pro vyrovnání se s globalizací. Chtěla bych také poděkovat kolegům, kteří hlasovali pro, protože pro přijetí těchto zpráv byla potřebná kvalifikovaná většina tří pětin hlasů.

Obě zprávy o situaci v nábytkářském a oděvním sektoru představují jeden nejakutnějších případů nezaměstnanosti v Litvě. Částky nejsou pro EU velké, ale ulehčí strádání litevských pracujících.

Týká se to lidí, kteří pracovali ve 49 podnicích v nábytkářském sektoru, kde bude propuštěným nadbytečným pracovníkům poskytnuto 662 088 EUR z Evropského fondu pro vyrovnání se s globalizací, a také pracovníků 45 podniků oděvního sektoru, kterým je přidělena suma 523 481 EUR.

I když toto může být jen špička ledovce problému nezaměstnanosti v Litvě, finanční podpora pomůže těm nejpotřebnějším.

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – My nejsme pro to, aby Evropská unie byla odpovědná za pomoc propuštěným nadbytečným pracovníkům (nebo za cokoli jiného). Jsme proti tomu, aby byly Evropskému fondu pro vyrovnání se s globalizací přidělovány finanční prostředky, stejně jako jsme proti přidělování finančních prostředků do všech fondů EU. Domníváme se, že by svým propuštěným nadbytečným pracovníkům měly pomoci členské státy. Ovšem, v Evropském fondu pro vyrovnání se s globalizací na takové účely již jsou finanční prostředky, které přišly ze členských států. Kdyby se snad navrhovalo, aby finanční prostředky z EGAF byly poskytnuty nadbytečným pracovníkům v Británii a hlasovali bychom pro to, byli bychom za to kritizováni. Musíme tedy hlasovat pro to, aby fond byl řádným způsobem použit pro jiné členské státy. Nicméně se chceme postarat o to, aby budoucí finanční prostředky byly přiděleny britským nadbytečným pracovníkům, a pokud zjistíme, že ti nejsou pro takovou podporu způsobilí, budeme hlasovat proti všem budoucím mobilizacím fondu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Myšlenka litevských pracujících obětovaných na oltář globalizace mne nutí, abych se zdržel hlasování. Pokud se dostali do této situace v důsledku neoliberální politiky obhajované Evropskou unií, člověk by se mohl cítit oprávněn hlasovat proti žebráckým částkám, které jim evropská elita chce poskytnout. Ovšem, jakkoliv málo se dává, může to ulevit jejich bolesti. Logika Evropského fondu pro vyrovnání se s globalizací je přesto netolerovatelná. V království eurokratů čisté svědomí přijde levně.

Zpráva: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, zpráva pana Giegolda ukazuje některé zajímavé aspekty současné ekonomické krize, nejhorší od začátku evropské integrace.

Chtěl bych zdůraznit, že v otázce, kterou jsem nedávno položil Komisi, jsem vznesl dotaz týkající se rámce Paktu stability a růstu, který je možné v určitých výjimečných případech, jako je například realizace projektů veřejných staveb nebo sociálního bydlení, překročit. Takové práce jsou v podstatě určeny pro sociální účely a jsou reakcí na nouzovou bytovou situaci, s níž se setkáváme zejména ve velkých městech, a proto může být rozumné řešit tento typ problému uchýlením se k výjimečným opatřením.

Proto považuji za žádoucí, aby Komise zaujala velmi jasné stanovisko, a mohla tak vydat jasné směrnice ohledně členských států a jejich rozpočtů a limitů výdajů, které lokálním orgánům ukládají parametry Paktu stability a růstu, jež zejména v případě velkých samosprávných oblastí značné investice do infrastruktury.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu o výročním prohlášení Evropské komise o eurozóně a veřejných financích. Z této zprávy, která obsahuje rozsáhlé analýzy a návrhy, chci především připomenout volání po lepším ekonomickém řízení Evropy, a zejména po lepší koordinaci rozpočtových politik. Růst a solidarita: to jsou dvě klíčová slova, kterými se musí řídit evropská ekonomická strategie. Růst, protože bez něho nebudeme schopni přijmout sociální výzvu. Solidarita, protože ta je smyslem evropské integrace a bude její budoucností.

Liam Aylward a Pat the Cope Gallagher (ALDE), písemně. – (GA) Poslanci Evropského parlamentu ze strany Fianna Fáil, Pat the Cope Gallagher a Liam Aylward velmi nesouhlasí s tím, co se v této zprávě navrhuje ohledně zavedení společného konsolidovaného základu daně právnických osob (anglicky CCCTB – Common Consolidated Corporate Tax Base).

Společný konsolidovaný základ daně právnických osob v Evropě by nezlepšil konkurenceschopnost Evropské unie ani funkci jednotného trhu a navíc by mohl narušit malé otevřené ekonomiky, jako je například ta irská. Otázka zdanění je v kompetenci jednotlivých členských států a irská vláda má právo použít veto, co se týká jakýchkoli daňových opatření, včetně CCCTB. Toto právo je uchováno ve všech smlouvách, v to počítaje Lisabonskou smlouvu.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Podporuji tuto zprávu, protože si myslím, že konečně upozorňuje na problémy eurozóny a veřejných financí. V členských státech Evropské unie došlo k dalšímu poklesu zaměstnanosti a prognóza ukazuje, že tento trend bude pokračovat. Chaotické strukturální reformy v některých členských státech, které se provádějí bez konkrétního plánu, ohrožují stabilitu celé EU. Malé a střední podniky procházejí zvláště obtížným obdobím, protože členské státy ani Evropská centrální banka nebyly schopné řídit fondy vyhrazené pro banky a zajistit, aby tyto finanční prostředky byly použity pro hlavní cíl – přednostní poskytování půjček malým podnikům. Je také velmi důležité podporovat rozvoj eurozóny a přijmout příslušná opatření pro vytvoření vhodných podmínek k tomu, aby členské státy směřovaly ke vstupu do eurozóny.

Elena Băsescu (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro výroční zprávu za rok 2009 o eurozóně a veřejných financích. Podporuji návrh uvedený ve zprávě, který vyzývá skupinu Eurogroup, aby usnadnila vstup do eurozóny členským státům, které se k ní chtějí připojit a splňují specifikované podmínky. Domnívám se, že je nezbytné zlepšit regulaci a dohled nad finančními trhy, a také omezit vnější a vnitřní deficity, aby se usnadnil úspěšný rozvoj Hospodářské a měnové unie. Dále musíme věnovat zvláštní pozornost problémům spojeným s fiskální disciplínou. Budoucí strategie EU 2020 musí rozpracovat politiky pro vytváření pracovních příležitostí a podporu udržitelného rozvoje, abychom mohli zabránit spuštění nové ekonomické krize. Členské státy a Evropská komise musí současně společně pracovat na snížení fiskální nerovnováhy. Konsolidace veřejných financí je nezbytným předpokladem pro zajištění udržitelného ekonomického růstu. Poté, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, Evropská komise bude hrát větší roli při monitorování ekonomického vývoje členských států. Evropská komise bude moci v souladu s článkem 121 vydávat varování zemím, které nebudou plnit obecné směrnice ekonomických politik.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože Evropský parlament upozornil Komisi na skutečnost, že, zatímco rozvinuté státy se postupně dostávají z globální krize, situace v rozvíjejících se zemích se jenom zhoršuje. Proto Evropská centrální banka (ECB), Evropská komise a členské státy eurozóny musí podporovat proces integrace v oblasti hospodářské a měnové politiky Evropské unie a podporovat také rozšíření eurozóny. Jsem pro to, abychom vyzvali ECB k podpoře úsilí členských států mimo eurozónu o zavedení eura, zejména v případech, kdy členské státy prokážou schopnost udržet spolehlivou a stabilní fiskální disciplínu. Chtěla bych poukázat na to, že, abychom se v budoucnosti vyhnuli finanční krizi, musíme apelovat na skupinu Eurogroup, Radu a ECB, aby lépe koordinovaly svá opatření v oblasti politiky směnných kursů. Takže, přestože je krize, byl učiněn malý pokrok směrem ke společné mezinárodní reprezentaci eurozóny. Přes veškeré úsilí stabilizovat oblast měnové a fiskální politiky největší obavy vzbuzuje, že zaměstnanost v EU stále klesá a roste nezaměstnanost a sociální vyloučení.

Nessa Childers (S&D), *písemně*. – Hlasovala jsem pro zprávu pana Giegolda, protože existuje potřeba pokračovat v podrobné debatě o různých otázkách, které vyplývají z této zprávy. Je nezbytné zajistit, aby rozdílné daňové režimy právnických osob neumožňovaly podnikům vyhnout se povinnosti podporovat společnost sdílením svých zisků ve spravedlivém daňovém režimu. Zvláštní pozornost je ovšem třeba věnovat negativnímu dopadu, který by CCCTB mohl mít na malé země, jako je Irsko, jehož prosperita a úroveň zaměstnanosti ve značné míře závisí na schopnosti získat zahraniční investice. Irská Labour Party nepodporuje zavedení CCCTB.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Zdržel jsem se hlasování o této zvláštní zprávě. Je třeba vidět, že recese neustupuje, vzhledem k tomu, že ekonomická situace v téměř všech členských státech je zcela zřejmě negativní a nezaměstnanost roste. Specifickým problémem nejsou „zdravé“ finance. Země jako Řecko čelí problémům s veřejnými půjčkami jednak kvůli spekulativním útokům na trzích a jednak kvůli institucionálním a politickým problémům EMU. Krize deficitů veřejných financí, která je obecným jevem v celé EU, je mezi jiným způsobena masivním rozsahem daňových úniků, na což Komise zapomíná. Kromě toho deficit veřejných financí také zvyšují podpůrné balíčky pro banky poskytované národními vládami, jak připustilo španělské předsednictví v odpovědi na moji otázku v této věci. V každém případě, trvání na Paktu stability, zvláště v době recese, je katastrofou. Tento přístup zhoršuje sociální nerovnosti a přináší škrt veřejných investic, zvyšuje nezaměstnanost a podkopává vyhlídku růstu v jednotlivých zemích. Proto je třeba změnit protirůstový a antisociální Pakt stability a vytvořit odlišný rámec pro provádění hospodářské a sociální politiky, založený na práci a sociálních potřebách a udržitelném, životaschopném růstu.

Proinsias De Rossa (S&D), *písemně*. – V době vážné ekonomické a sociální krize je třeba více usilovat o koordinaci makroekonomických strategií a strategií strukturálních reforem na nadnárodní úrovni, abychom se vypořádali s nerovnováhou, která brzdí vytváření pracovních příležitostí. Sdílím obavy týkající se různých stavů nerovnováhy, jako jsou například spekulace ve stavebním sektoru, jejichž excesy přispívají k asymetrickým šokům, a vyzývám Komisi, aby prostudovala možné mechanismy jak zlepšit ekonomické řízení eurozóny a omezit šíření takové nerovnováhy. Potřeba přísnější regulace a finančního dohledu je stále stejně naléhavá. Všechny evropské diskuse o společném konsolidovaném základu daně právnických osob (CCCTB) musí brát ohled na geograficky vzdálené regiony EU, jako je například Irsko, a na jejich schopnost získávat přímé zahraniční investice. CCCTB není o společné daňové sazbě. Zdanění společností je odpovědností každého členského státu. Ideou CCCTB je vytvořit společný právní základ pro výpočet zisků společností působících nejméně ve dvou členských státech, aby se tyto podniky zbavily byrokratické zátěže zajistit soulad s daňovými zákony států, ve kterých působí.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Finanční, ekonomická a sociální krize způsobila členským státům Evropské unie velké potíže, které se odrážejí ve vážné situaci jejich veřejných financí. Většina zemí je nadměrně

zadlužená, takže je třeba bezodkladně přijmout opatření, která budou přispívat ke stabilitě a růstu, aby se dosáhlo větší vyváženosti.

Snížení veřejného dluhu a přehodnocení priorit členských států je nezbytné, aby veřejné finanční prostředky mohly být účinně využívány a zejména bylo možné vytvořit základnu pro politiky, které podpoří ekonomický růst a v jeho důsledku sociální blahobyt. Revize daňové politiky je nezbytná, aby mohly být zavedeny vhodné ekonomické stimuly, protože pouze silná ekonomika umožní překonat současné potíže a připravit se na budoucnost.

Marian Harkin (ALDE), *písemně*. – Nepodporuji odstavec 29, protože požaduje zavedení CCCTB. Jednou z věcí, které byly řečeny o CCCTB je, že tento daňový základ bude efektivnější a zjednoduší situaci. Vzhledem k tomu, jak se věci nyní mají – že se společnosti do tohoto systému mohou zapojit nebo se ho neúčastnit – bychom mohli skončit s 28 daňovými základy místo současných 27; to je sotva zjednodušení. Podle současného návrhu by CCCTB znamenal redistribuci evropských zisků v celé EU, takže země jako Irsko, které větší část své produkce vyvázejí, by byly penalizovány, protože zisky by samozřejmě byly na straně prodeje. To se zdá trochu podivné, protože hlavním principem EU je volný pohyb zboží; takže pokud bychom používali CCCTB, došli bychom k penalizaci exportních zemí. Zavedení CCCTB by poškodilo schopnost Evropy získávat přímé zahraniční investice, protože příslušná pravidla by se neaplikovala na členský stát, ve kterém se podnik otevře, ale byla by jakýmsi odkazem na komplikovaný vzorec, který je možné vyčíslit pouze retrospektivně, což by poškodilo naši schopnost získat přímé zahraniční investice.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Budu hlasovat proti této zprávě, která slepě podporuje neoliberální logiku zodpovědnou za ekonomickou, sociální a environmentální krizi, jejímiž důsledky všichni trpíme. Navržený text je nejen velmi dogmatický, ale také ukazuje pohrdání lidmi, zejména řeckými občany. Jak může Parlament hlasovat pro text, který je tak hanebný, že zpochybňuje vstup Řecka do eurozóny na základě rozpočtového deficitu vytvořeného politikami, které ho podporují? Tato Evropa je zcela zřejmě jen dalším nepřitelem občanů.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Ekonomická krize, která postihla EU a kterou stále dosti silně pociťujeme, odhalila některé mezery v měnové politice Společenství a ve veřejných financích určitých členských států. Musíme se poučit z chyb, které jsme udělali, abychom se jim mohli v budoucnosti vyhnout.

EU potřebuje zlepšení v několika oblastech, zejména co se týká měnové politiky, lepší koordinace a kooperace v ekonomické politice a monitorování veřejných financí členských států. Je třeba také věnovat úsilí řešení energetické závislosti a vytváření většího počtu nových pracovních příležitostí v odvětvích, která jsou moderní a udržitelná z hlediska životního prostředí.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písemně*. – (EL) Hlasoval jsem pro návrh usnesení; přijatelným a naléhavým tónem ukazuje Komisi problém očekávaného poklesu zaměstnanosti v Evropské unii, který se týká zvláště Řecka, a přitom upozorňuje na výjimečná nápravná opatření, která je třeba přijmout na evropské úrovni. Odstavce 12 až 18, které se týkají lepší koordinace spolupráce v oblasti ekonomické politiky, upozorňují na nerovnovážné stavy v eurozóně způsobené nedostatkem soudržnosti mezi ekonomickými, a co je důležitější, také obchodními politikami členských států v době recese. Také oceňuji oficiální doporučení Evropského parlamentu Komisi, aby byly vydány euroobligace a byl přijat společný přístup k výzvam v rámci eurozóny (odstavec 26), což je zvláště důležité s ohledem na politiku, kterou se Evropská unie rozhodla provádět v nejbližší budoucnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Sledoval jsem stanovisko našeho zpravodaje pana Giegolda k tomuto tématu a hlasoval jsem pro jeho zprávu. Výroční zpráva Komise o eurozóně si klade za cíl vyvolat širší debatu o ekonomických politikách pro eurozónu. Přesněji řečeno, na jedné straně předkládá Komisi stanoviska k výzvam, kterým musí čelit ekonomika eurozóny, a na druhé straně analyzuje vhodnou odezvu ekonomických politik.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *písemně*. – (PL) Ve svém projevu jsem hovořil o situaci v eurozóně a veřejných financích v roce 2009. Názor, který jsem vyjádřil v hlasování, má širší kontext.

Jak předpovídali ekonomové, rok 2009 byl pro členské státy postižené krizí nejobtížnější. HDP Unie pokleslo o 4 %, průmyslová produkce o 20 %, nezaměstnanost vzrostla na 23 milionů, atd. Náklady na boj s krizí vedly k drastickému zhoršení situace veřejných financí. Ovšem některé země, dokonce již před recesí, vykazovaly vysokou úroveň veřejného dluhu, která byla porušením pravidel Paktu stability a růstu.

Pro eurozónu se finanční krize ukázala být největší výzvou v její historii. Krize nemilosrdně odhalila slabiny společného měnového systému. Nejzávažnější z těchto slabin jsou bezpochyby obrovské rozdíly mezi zeměmi eurozóny, co se týká stability jejich veřejných financí a úrovně zadlužení. Náhle se jasně ukázalo, že Pakt stability a růstu, který měl v zásadě být zárukou dodržování konvergenčních kritérií, začal být ignorován národními orgány i orgány EU. Nedostatek disciplíny a chybějící vhodný systém sankcí ve svém důsledku vedl ke krizi společné měny. Mnozí politici, kteří nejsou nakloněni evropské ekonomické integraci, již ohlašují kolaps eurozóny a šíří katastrofickou vizi pro celý proces integrace.

Domnívám se ovšem, že tyto názory nejsou oprávněné a jsou ve své podstatě spekulativní, protože eurozóna má příležitost k důkladné reformě, která zlepší mechanismus dohledu a zajistí větší koordinaci. Potřebujeme pouze postupovat racionálně.

Zpráva: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Jmenování významného odborníka, jímž je Vítor Constâncio, do funkce viceprezidenta Evropské centrální banky pozvedne úroveň ekonomické a finanční politiky, kterou tato instituce obhájí. Vítor Constâncio přebírá funkci viceprezidenta ECB v době, která je pro eurozónu velmi obtížná. Ovšem jeho názory na způsob, jakým musí Evropská unie reagovat na řeckou krizi, ukazují, že má vizi a ví, jak chránit evropskou měnu. Pan Constâncio má impozantní životopis. Skutečnost, že je guvernérem portugalské centrální banky (Banco de Portugal) potvrzuje jeho odborné předpoklady. To mi mimochodem připomíná nedávný incident týkající se politického jmenování viceprezidenta rumunské národní banky, což je úplně jiný případ. Naštěstí Rumunská národní banka má velký počet profesionálů a její postup během současné ekonomické krize byl bezchybný. Ovšem národní banky by měly být posledním místem, kde se jmenování provádí na základě spíše politických než kompetenčních kritérií. Pan Constâncio absolvoval náročné slyšení před Výborem pro hospodářské a měnové záležitosti Evropského parlamentu. Ovšem pan Constâncio ani jednou nezakolísal, kontinuálně vyjadřoval konzistentní stanoviska a ukázal svoji vizi zdravé budoucnosti eurozóny.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Během let, po které působí jako guvernéř Portugalské centrální banky, byl Vítor Constâncio loajálním stoupencem směrnic, jež členskými státy Evropské unie ukládala Evropské centrální bance. Tyto směrnice silně poškozovaly národní zájmy a suverenitu a znamenaly útok na práva pracujících a občanů Portugalska.

Je dobře známo, že nepřetržitě požadoval mzdovou zdrženlivost v zemi, ve které jsou často nízké mzdy a dochází ke konfliktům vyvolaným sociální nerovností. To je také způsobeno nespravedlivým rozdělováním příjmů, které poškozuje pracující v zájmu kapitálu. Je také dobře známo, že neuspěl ve funkcích dohledu nad bankovním systémem, který měl na starosti.

Budeme se nadále pevně a vehementně stavět proti argumentům podporujícím iracionální kritéria Paktu stability, směrnic pro politiku směnných kurzů a dalších makroekonomických směrnic, stejně jako proti znehodnocování produkce a pracovních sil – ve kterém Vítor Constâncio hrál hlavní roli – jak jsme to vždy dělali.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto hlasování o doporučení Rady jmenovat Vítora Constâncio viceprezidentem Evropské centrální banky pro nás není žádným překvapením. Jeho aktivity jako guvernéra Portugalské centrální banky vždy dobře zapadaly do liberálních směrnic ECB.

Politiky sledované ECB a vnucované členskými státy Evropské unie, které silně poškozuji národní zájmy a suverenitu a představují útok na práva pracujících a občanů Portugalska, jsou v podstatě stejné jako ty, které Dr. Constâncio obhájil a stále ještě obhájí jako guvernéř Portugalské centrální banky. Budeme proti takovým politikám nadále bojovat bez ohledu na to, kdo je zapojen do jejich řízení.

Proto jsme hlasovali proti této zprávě, protože odpovědi, které dává, znovu potvrzují stejnou starou linii ECB. Ta obhájí iracionální kritéria Paktu stability a politiky směnných kurzů a dalších makroekonomických směrnic, a také neustále znehodnocuje úlohu produkce a pracovních sil.

Astrid Lulling (PPE), písemně. – (FR) Odmítla jsem dát souhlas ke jmenování pana Vítora Constância budoucím viceprezidentem Evropské centrální banky s plným vědomím všech známých skutečností. Jako o osobnosti o něm není pochyb, ani o jeho dovednostech, které, mohla bych dodat, prokazuje s určitým talentem. Tak rádi bychom mu důvěřovali.

Jen tu jsou tisíce Portugalců přivedených na mizinu kvůli jeho bezmyšlenkovitosti a nedostatku předvídatosti, kteří jsou živým důkazem jeho katastrofické kariéry jako hlavy Portugalské centrální banky. Tři takové závažné incidenty jsou na jednoho člověka moc.

Jak může někdo, kdo selhal ve své vlastní zemi aspirovat na řízení finančního dohledu v celé Evropě? Učinila jsem provokativní poznámku, že je to trochu jako dávat patrony dynamitu pyromanovi.

Tato slova měla hlasitý ohlas v Portugalsku. Portugalci, podobně jako já, nemohou pochopit, jak někdo, kdo takových způsobem selhal, může být povýšen do vyšší funkce.

Obecně řečeno, je mi líto, že Evropský parlament nejde cestou amerického senátu a nedělá přesvědčivé nominace, které jsou rozhodující pro budoucnost Evropské unie.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) V roce 2008 jsem strávil několik měsíců účastí ve vyšetřovacím výboru pro portugalský parlament. Zjistil jsem a podal zprávu o závažných chybách ve finančním dohledu, které vedly ke znárodnění jedné banky v roce 2008. Dalším následkem, který pocítujeme dodnes, je, že stovky zákazníků jiné banky nemohou disponovat finančními prostředky, které investovali (v mnoha případech svoje životní úspory). Mám na mysli *Banco Português de Negócios* a *Banco Privado Português*.

V té době jsem opakovaně a veřejně kritizoval způsob jakým Dr. Constâncio vykonával dohled, za který byl zodpovědný v Portugalské centrální bance. Skutečnost, že je Portugalec, a moje loajalita ke Skupině Evropské lidové strany (Křesťanství demokraté) mi brání hlasovat proti. Ovšem moje svědomí a dokonce moje intelektuální čest mi nedovolí hlasovat pro jmenování, v jehož důsledku se pan Constâncio dostane do funkce vysokého představitele Evropské centrální banky.

Zpráva: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Podporovala jsem nominaci paní Rasy Budbergytėové jako členky Evropského účetního dvora. Její nominace je hodnocena velmi příznivě v Litvě i v Evropě, protože má rozsáhlé pracovní zkušenosti a vybudovala vysoce kvalitní, nezávislý auditorský systém v Litvě. Nominace paní Budbergytėové byla velmi dobře hodnocena ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu – s její nominací souhlasili téměř všichni členové výboru. Je kvalifikovanou specialistkou a její odborné zkušenosti a osobní kvality jí umožňují řádně plnit všechny povinnosti členky Evropského účetního dvora. Paní Budbergytėová se navíc veřejně zavázala, že bude organizovat svoji práci na základě nezávislosti a účetních standardů a bude dbát na etické požadavky. Slíbila, že, pokud bude jmenovaná do této funkce, svoji práci bude vykonávat v souladu se dvěma principy. Především bude postupovat na základě přesného dodržování mezinárodních účetních standardů, praxe a postupů zavedených Evropským účetním dvorem. Zadruhé, bude při plnění osobních povinností, povinností na úrovni skupiny/komory a povinností člena kolegia Evropského účetního dvora vycházet z produktivní práce. Plánuje posílit meziinstitucionální spolupráci Evropského účetního dvora s Evropským parlamentem a zejména s Výborem pro rozpočtovou kontrolu. Jsem přesvědčená, že jako auditorka prokázala svoji kompetenci a profesionalitu v oblasti účetnictví. Jsem si jistá, že její bezchybná práce bude skvělým příspěvkem pro celou Evropskou unii.

Zpráva: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Nominace pana Fazakase jako člena Evropského účetního dvora vyvolala živou a kontroverzní debatu ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Ačkoliv jeho nominace byla známá již od listopadu, jen několik dnů před jeho slyšením ve výboru se rozšířila zpráva o možné spolupráci pana Fazakase s tajnou státní policií. Jsem překvapen, že otázka způsobilosti pana Fazakase je vznášena nyní, když se Maďarsko připravuje na volby, zatímco během pěti let, kdy pan Fazakas byl poslancem Evropského parlamentu, předsedou Výboru pro rozpočtovou kontrolu a kvestorem, nebyla otázka jeho kompetence a schopnosti plnit svoje úkoly vznesena. Jsem přesvědčen, že Evropský parlament není vhodným místem pro nejasné politické hry; a proto jsem nominaci pana Fazakase podpořil. Myslím, že od listopadu do slyšení před výborem měly zainteresované strany dostatek času, aby poskytly řádně doložené informace o okolnostech, které by mohly mít vliv na jmenování pana Fazakase členem Evropského účetního dvora, a zajistit důkladné zhodnocení těchto okolností Parlamentem, ale to se nestalo.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Námitky všech, kteří si nepřejí, aby se uskutečnilo uvedené jmenování, jsou pochopitelné. Nicméně pokud bychom přísně trvali na tomto kritériu, mnohým dalším – a v Evropě je několik takových případů – by také mělo být bráněno ve jmenování do funkcí, protože militantně podporovali komunistickou nebo komunisty inspirovanou extrémní levici a jsou vinní činy, které jsou dokonce ještě více hodny odsouzení. V tomto případě je moje zdržení se hlasování ospravedlnitelné.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně*. – Hlasoval jsem proti panu Fazakasovi, protože ve své oficiální autobiografii neposkytl informaci, že během komunistické diktatury byl od roku 1976 až do zhroutení režimu v roce 1989 tajným agentem maďarské státní policie. Podle oficiálních dokumentů z historických archivů státních bezpečnostních služeb Maďarska byl pan Fazakas v roce 1976 najat státní bezpečnostní službou, komunistickou tajnou policií, „na základě vlasteneckých pohnutek“ (to znamená, že vstoupil do služby dobrovolně) pro kontrašpionážní činnost.

Sławomir Witold Nitras (PPE), *písemně*. – (PL) Ohledně dnešního hlasování o nominaci kandidátů na členství v Evropském účetním dvoru bych chtěl vyjádřit podporu rozhodnutí, které jsme učinili o kontroverzním kandidátovi, panu Fazakasovi.

Pan Fazakas podle oficiálních dokumentů po mnoho let podporoval komunistickou diktaturu v Maďarsku jako člen maďarské tajné služby. Všeobecně známá fakta vrhají temný stín na jeho životopis a měla by být v současné situaci vzata v úvahu. EU se vždy stavěla na obranu demokracie, svobody projevu a svobody svědomí a tyto hodnoty byly po desetiletí porušované socialistickým režimem, nejen v Maďarsku, ale také v mnoha dalších zemích, které byly známy jako východní blok. Je pravda, že se časy změnilly a dnes se všichni můžeme těšit rozsáhlým svobodám, ale musíme si také pamatovat ty, kteří tuto svobodu omezovali.

Traian Ungureanu (PPE), *písemně*. – Hlasování pro pana Fazakase je zklamáním. Vytváří vážný precedent. Společně s PPE jsem hlasoval proti potvrzení pana Fazakase jako člena Evropského účetního dvora. Toto nebylo běžné hlasování. Pan Fazakas je podezřelý, že byl bývalým spolupracovníkem komunistických tajných služeb. Maďarský tisk o tom vydal svědectví. Slyšeli jsme řadu názorů, které byly proti „potrestání“ pana Fazakase. Tyto názory požadovaly, aby se neoživovala minulost. To je špatně. Minulost není mrtvá. Desítky milionů východních Evropanů stále žije životem, který je poznamenán hrůzami komunismu. Pokud je minulost mrtvá, potom nemá smysl vést život, který se řídí určitými normami a hodnotami. To by byl návod pro politiky, že není třeba mít příliš velkou odpovědnost. Veřejné funkce by ztratily důstojnost. Veřejnou funkci by mohl zastávat každý, jakkoliv zkorumpovaný nebo nemorální. Pokud ještě existují politici, kteří si nejsou vědomi komunistické historie ve východní Evropě, nedává jim to právo vydávat neinformovaná stanoviska. Strůjci komunistického nedůstojného zacházení s občany by neměli být součástí demokratického řádu, který se snažili potlačit. Pan Fazakas skrýval svoji minulost a lhal, když na ni byl tázan. Tento nedostatek čestnosti by neměl být oceňován.

Zpráva: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *písemně*. – (PL) Během plenárního zasedání jsme hlasovali o zprávě o nominaci pana Augustyna Bronisława Kubika na členství v Evropském účetním dvoru.

Pan Kubik je v současné době náměstkem ministra pro regionální rozvoj. V minulosti zastával funkce poradce presidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a vedoucího interního auditu na ministerstvu financí. Pan Kubik si vedl velmi dobře během slyšení před Evropským parlamentem a jeho kandidatura nevzbudila žádné pochybnosti. Má dostatečné odborné zkušenosti na to, aby se mohl stát členem Evropského účetního dvora, a bude tou pravou osobou na správném místě. Vzhledem k tomu jsem se rozhodl podpořit jeho kandidaturu.

Zprávas: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 a 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Evropský účetní dvůr je institucí, která kontroluje příjmy a výdaje Evropské unie a ověřuje jejich legalitu a také správnost finančního managementu. Účetní dvůr funguje zcela nezávisle. V tomto duchu se musí jmenování jednotlivých členů řídit kritérii způsobilosti a nezávislosti.

Několik osob z různých zemí EU bylo tedy z iniciativy Rady navrženo do funkce člena Evropského soudního dvora. Tyto osoby předložily *curricula vitae*, vyplnily dotazník a absolvovaly slyšení před Výborem pro rozpočtovou kontrolu. Většina z nich obhájila, že jejich předpoklady jsou dostatečné pro jmenování do Evropského soudního dvora, kde budou schopně a nezávisle vykonávat svoje povinnosti.

Zpráva: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – Plně podporuji tato doporučení. Myslím, že posílená vnější role EU by měla být využita k intenzivnějšímu dialogu s hlavními partnery a k budování silnější EU. EU a její členské státy jsou významnými přispěvateli do rozpočtu OSN. Aby se zajistilo, že hodnoty a zájmy Unie budou koherentním a efektivním způsobem reprezentovány v systému OSN, je nezbytné, aby EU hovořila jedním hlasem. EU by měla hrát aktivní roli při podpoře reformy systému OSN a zejména reformy Rady bezpečnosti. Domnívám se, že kreslo EU v rozšířené Radě bezpečnosti by mělo zůstat cílem Evropské unie.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE), písemně. – (SV) Zpráva obsahující návrh doporučení Evropského parlamentu Radě k 65. zasedání Valného shromáždění OSN (A7-0049/2010) byla dnes, dne 25. března 2010, přijata bez hlasování Evropského parlamentu. Tímto bychom chtěli vyjádřit, že nepodporujeme formulaci uvedenou ve zprávě, která uvádí, že by Rada měla být vyzvána k předložení inovačního mechanismu financování, jako je mezinárodní zdanění finančních transakcí.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Byl jsem pro doporučení Radě k 65. zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů, které vyzývá k posílení viditelnosti EU v Organizaci spojených národů. Je třeba, aby Evropská unie podporovala a stimulovala reformu globálního řízení, zejména co se týká Rady bezpečnosti, jejíž složení neodráží realitu 21. století. Ambice získat pro EU křeslo v rozšířené Radě bezpečnosti je třeba naplnit. Pokud Evropská unie bude mít nadále multilaterální přístupy ke globálním výzvám, její členské státy musí na úrovni OSN jednat soudržně a konzistentně, zejména ve světle nadcházejících hodnotících konferencí k Rozvojovým cílům tisíciletí, ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní a revizi statutu a pracovních metod Rady pro lidská práva. Musíme usilovat o hlubší zapojení národních a nadnárodních shromáždění do fungování systému OSN, aby se posílila jeho legitimita a demokratický charakter. Členské státy by měly vyvinout veškeré úsilí, aby se tato záležitost dostala na program Valného shromáždění.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) V době vážné sociální krize, doprovázené rostoucí chudobou a nezaměstnaností vyplývající z krize kapitalismu, nabývá 65. zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů ještě většího významu.

Existují mnohé otázky společného zájmu na globální úrovni. Zvláštní význam má monitorování pokroku při plnění Rozvojových cílů tisíciletí jako minimálních cílů, kterých by mělo být dosaženo do roku 2015. Je třeba bojovat proti jakýmkoliv pokusům redukovat, oslabit nebo odložit příslibené cíle.

Proto je důležité se snažit dosáhnout dohody mezi rozvinutými a rozvojovými zeměmi o urychlení pokroku. Taková dohoda musí zahrnovat jasné a konkrétní závazky, protože mezinárodní společenství je ještě hodně vzdáleno dodržení závazků týkajících se Rozvojových cílů tisíciletí. Pokud nebudou přijata vhodná opatření, můžeme brzy mít 1,5 miliardy pracujících, kteří upadnou do chudoby kvůli nezaměstnanosti a špatné placenému zaměstnání.

Krzysztof Lisek (PPE), písemně. – (PL) Chtěl bych vyjádřit své potěšení nad skutečností, že zpravodaj do textu návrhu doporučení Evropského parlamentu Radě ohledně priorit EU pro 65. zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů zahrnul záležitosti týkající se velmi důležitého tématu spolupráce mezi OSN a EU v oblasti krizového managementu. Zcela nedávno zemětřesení na Haiti a v Chile ukázala, jak je lidstvo velmi zranitelné a jaké utrpení a škody mohou způsobit přírodní katastrofy. Ovšem spolupráce mezi EU a OSN při záchraně a pomoci obětem v případě obou těchto zemí fungovala velmi dobře. Podle mého mínění bychom se nyní měli soustředit na optimalizaci této spolupráce, abychom co nejlépe využili dostupné prostředky, byli jsme schopni co nejrychleji zachránit maximální množství obětí a abychom jim také umožnili později přežít. Kromě toho další rozhodující otázkou je pomoc při udržování pořádku a obnově země postižené katastrofou. Přestože všechny členské země EU jsou zároveň členy OSN a Evropská unie má v OSN statut stálého pozorovatele, je obtížné zaujmout vyváženou pozici sdílenou všemi zeměmi EU. Jsem si jistý, že ve věcech týkajících se účinné spolupráce během záchranných operací v kritických situacích způsobených přírodními katastrofami je příprava společného a konstruktivního přístupu prioritou.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Připadá mi nemožné hlasovat pro tento text, ačkoliv skutečně připouštím, že má určité kvality. Je pravda, že podporuje nešíření nukleárních zbraní a kontrolu všech zbraní. Je pravda, že podporuje zrušení trestu smrti. Ovšem nadále podporuje použití a výzkum nukleární energie pro civilní účely, který, jak je dnes každému zřejmé, musí být bezodkladně zrušen; stále ještě podporuje existenci G20, která nemá žádnou legitimitu; a stále ještě zdůrazňuje význam „principu odpovědnosti chránit“, jehož definice je tak vágní, že svádí ke všem možným druhům porušování národní suverenity. Ze všech těchto důvodů a dalších, které zde nemohu vyjmenovat, se mi tento text nezdá hodný Evropské unie podle mých představ.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Nadcházející zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů je další příležitostí pro EU, aby se prezentovala jako skutečný katalyzátor míru a solidarity. Nesmíme zapomínat na to, že EU je hlavním poskytovatelem finančních prostředků Organizaci spojených národů – podílí se 40 % na jejím celkovém rozpočtu, 40 % na nákladech udržování míru a 12 % na nákladech na jednotky v konfliktních zónách. Toto je také první Valné shromáždění, na kterém bude EU reprezentovat místopředsedkyně Komise a vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.

V tomto případě musíme převzít úlohu hlavních aktérů, znovu určit roli EU v Organizaci spojených národů a zapojit se do globálního řízení a reformy OSN v otázkách míru a bezpečnosti, rozvoje a změn klimatu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Zpráva vypracovaná německým poslancem panem Lambsdorffem je velmi komplexní a kompetentní prezentací různých oblastí odpovědnosti a budoucích cílů Organizace spojených národů z perspektivy Evropské unie. Není žádných pochyb o tom, že OSN a její úloha v mezinárodním systému musí být v celém světě posílena prostřednictvím vhodných reforem. Je třeba podporovat také reformu systému spolupráce v oblasti rozvojové pomoci, kterou se tato zpráva také zabývá. Tuto otázku je třeba naléhavě řešit, protože, jak je vidět, současná politika rozvojové pomoci selhává. Proto nerozumím tomu, proč zpráva vyzývá členské státy k tomu, aby významně zvýšily své příspěvky při rozběhu reforem. Rozvojovou pomoc je třeba revidovat, reorganizovat a restrukturalizovat společně s rozvojovými zeměmi. Prohlášení o politice v oblasti klimatu, která obsahují tvrdohlavé odmítání vstoupit do diskuse s kritiky Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) a která nakládají se závěry IPCC jako s dogmaty, jsou také problematická. Z tohoto důvodu jsem se zdržel závěrečného hlasování.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) Uznávám a plně podporuji cíle Organizace spojených národů týkající se nukleárního odzbrojení, principu zohledňování rovných příležitostí mužů a žen, boje proti chudobě a Rozvojových cílů tisíciletí a důležitou roli OSN při podpoře lidských práv a v boji se změnou klimatu. Jestliže se zdržím hlasování, je to proto, že se zpráva snaží bránit jednotlivým členským státům v předkládání vlastních stanovisek v OSN, například když jsou kritičtější vůči různým diktaturám než stanoviska EU. Dále zpráva neustále spojuje civilní a vojenské nástroje, což nemohu podporovat.

Návrh usnesení RC–B7–0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Většina Romů se stala evropskými občany po rozšíření EU v roce 2004 a 2007 a tito Romové a jejich děti užívají práva volného pohybu a pobytu v rámci území EU. Ovšem v některých členských státech s významným podílem romské populace Romové stále ještě čelí četným problémům, jako je segregace ve vzdělávání a bydlení, velmi nízká míra zaměstnanosti a nerovný přístup ke zdravotní péči a veřejným službám. EU a členské státy sdílejí odpovědnost za podporu a začlenění Romů do společnosti, za prosazování jejich základních práv jako evropských občanů a za zvýšení úsilí, které by vedlo k viditelným výsledkům.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro toto usnesení, protože Romové v Evropě nadále trpí velkou diskriminací a v mnoha případech jsou postiženi nesmírnou bídou a sociální izolací. Chtěla bych obrátit pozornost ke skutečnosti, že situace většiny Romů žijících v mnoha členských státech EU je odlišná od situace jiných evropských etnických menšin, a proto musíme přijmout nezbytná opatření na úrovni EU a vypracovat společnou strategii pro boj proti diskriminaci Romů. Souhlasím s výzvou Evropského parlamentu novým členům Komise, aby v oblastech jejich působnosti dali romské problematice prioritu a věnovali potřebnou pozornost provádění strategie začleňování Romů do společnosti. Chtěla bych zdůraznit, že, když žijeme v demokratické a svobodné společnosti, musíme ctít základní práva a svobody všech lidí. Proto se Komise a členské státy musí dohodnout, najít společný dialog o situaci Romů a přijmout opatření pro boj proti jejich diskriminaci. Tato strategie se může aktivně provádět, jedině tehdy, když najdeme společný evropský přístup k evropským Romům. Podporuji také stanovisko Parlamentu, že bychom měli zapojit zástupce romské komunity do procesu přípravy politiky EU v otázkách romské problematiky.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Evropská unie si je vědoma aktuálních problémů, jimž čelí romská menšina, což také zdůrazňuje řada projednaných zpráv a prováděných opatření, včetně významného financování programů sociálního začlenění Romů, které ovšem nemají očekávaný dopad. Nicméně mluvíme o minoritě 10–12 milionů lidí v celé Evropě, kteří vedou život podle svých vlastních pravidel, jež se vytvořila před stovkami let, a svoje chování v izolaci od většiny pociťují jako přirozené. V Rumunsku podle některých odhadů do romské menšiny patří více než 2 miliony obyvatel. To je větší počet než v Maďarsku a někdo by mohl logicky soudit, že tato minorita je v Rumunsku silnější. Romské menšině v Rumunsku se ovšem nepodařilo jmenovat vlastního vůdce, který by tuto skupinu reprezentoval na veřejnosti nebo v rumunském parlamentu. Tato skutečnost také může být důvodem, proč zde úplně selhaly národní programy sociálního začlenění. V současné době, vzhledem k tomu, že romská populace se rozšiřuje na území několika evropských států a je známá svojí tendencí k migraci a zapojení do trestné činnosti (skutečnost, která vedla k užívání termínu „cikán“, gypsy, také k označení mnoha dalších obyvatel), se řešení otázky sociálního začlenění stává problémem Společenství. Existuje šance, že tam, kde neuspěly členské státy (za což jsou často kritizovány), uspěje Evropská unie.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Druhý evropský summit o Romech představuje závazek k dialogu o kulturní rozmanitosti a otázce, která se označuje jako lidské bohatství (human wealth).

Klíčovým faktorem integračního procesu je vzdělání. Když nabídneme vzdělání a odbornou přípravu, bojujeme tím proti sociálnímu vyloučení, nezaměstnanosti a diskriminaci. A také zaručujeme společnost, která je spravedlivější, kreativnější a dynamičtější.

Je důležité integrovat etnické menšiny, nejen do pracovního trhu, ale také do všech oblastí společnosti. Cílem evropské integrace je ochrana základních práv a vytvoření společného prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti.

Aplauduji všem, kteří podporují integraci na lokální úrovni, včetně politiků, učitelů a různých sdružení a spolků. Fandím jim, protože právě tyto lidé jsou často odpovědní za přístup k bydlení, zdravotní péči, vzdělání, kultuře a za zlepšování kvality života.

Vyzývám Evropskou unii a členské státy, aby podporovaly společné úsilí a zavázaly se k politické strategii, která bude zahrnovat jasné legislativní závazky a věrohodné rozpočtové příspěvky.

Je důležité zaujmout společný postoj k politice financování strukturální a předvstupní pomoci.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Odhaduje se, že v EU žije něco mezi 10 a 12 miliony Romů, kteří tvoří největší etnické menšiny v Evropě. Většina těchto lidí žije v podmínkách extrémní chudoby, na okraji společnosti a s omezeným přístupem k zaměstnání a zdravotní péči. Příslušníci této etnické menšiny trpí diskriminací a sociálním vyloučením, navzdory úsilí o jejich integraci.

EU podporuje členské státy v jejich úsilí provádět efektivní politiky. Podpora se poskytuje zejména pro konkrétní projekty a jsou činěny pokusy zajistit správnou a účinnou aplikaci zákonů proti diskriminaci. Tento měsíc se v Bruselu konala konference, na které byly představeny různé projekty garantované EU. Na II. evropském summitu o romské otázce, který se bude v dubnu konat v Córdobě, je třeba jednat o výsledcích. Doufám, že výsledky tohoto summitu mohou přispět k dosažení silného politického závazku Evropy, co se týká budoucí strategie pro podporu začleňování romských občanů do evropského ekonomického, sociálního a kulturního života a zajištění rovných příležitostí pro každého občana v EU, včetně Romů.

Ioan Enciu (S&D), písemně. – (RO) Všechny země s velkou romskou populací mají politiky pro jejich integraci, ale tyto politiky se provádějí pouze v jednotlivých sektorech, zatímco jiné politiky neberou v úvahu specifické faktory, a jsou ve svém důsledku neefektivní. Je třeba provést analýzu všech praktik, které úspěšně dosáhly integrace Romů a konečně je využít jako základ pro vypracování a přijetí evropské strategie, která bude řešit problémy této skupiny, která je, jak je dobře známo, největší minoritou na území EU. Hlavní důraz je třeba klást na vzdělání, školní docházku dětí, odbornou přípravu, postupný vstup do zaměstnání, posílení postavení žen ve společnosti, zefektivnění systému sociálního pojištění atd. V této oblasti je také třeba dosáhnout těsnější spolupráce mezi Evropskou komisí a vládami členských států při financování projektů ze Strukturálního fondu a Fondu soudržnosti, a také konkrétních programů, které se více zaměřují na individuální posílení postavení ve společnosti, spíše než na tradiční hierarchii. Podle mého mínění je nezbytnou složkou této synergie akcí Společenství široká informační kampaň zaměřená na celou veřejnost a romskou populaci, která vyvrátí pocit Romů, že jsou vyloučení ze sociálního života Evropy, a bude klást silný důraz na zásady rovného zacházení a nediskriminace.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Romské komunity existovaly v celé Evropě po mnoho století a až do nedávna byly v mnohých členských státech vystaveny persekuci. Jejich tradiční kočovný způsob života, aktivity, na nichž se podíleli, a vysoká míra endogamie a sociálního vyloučení, do kterého byly uvrženy, to všechno přispělo k označování těchto komunit za nepřijatelné, nebezpečné a asociální.

Tyto předsudky přetrvávají dokonce v dnešní době, stejně jako důsledky, které jim byly historicky vlastní: ještě dnes jsou Romové komunitami s nejnižší úrovní školního vzdělání a nejvyšší mírou kriminality. Zjistit příčiny a důsledky problémů spojených s Romy je úkolem sociologů a historiků.

Po politicích je třeba požadovat, aby byli schopni něco dělat pro komunity, kterým jako občanům slouží. Proto je obzvlášť důležité prosazovat způsoby, jak bojovat se sociálním vyloučením Romů a podporovat jejich přirozenou integraci do společnosti, v níž žijí, a za tímto účelem přijmout konkrétní opatření, která budou vycházet ze seriózních a podrobných studií této otázky.

Carlo Fidanza (PPE), *písemně. – (IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, toto usnesení se odvolává na určité principy, které nesmí být podceňovány, jako je význam boje proti diskriminaci Romů a potřeba integrovat tuto menšinu v rámci globální strategie.

To jsou všechno dobré návrhy, ale neberou v úvahu nedůstojné poměry, ve kterých mnohé romské komunity v některých členských státech, jako je například Itálie, žijí, často dobrovolně. Ilegální aktivity (krádeže, kapesní krádeže, žebrota, prostituce), často stále více zhoršené zneužíváním dětí pro takové účely, a téměř neexistující chuť se integrovat a žít civilizovaným životem, jsou hlavními charakteristikami některých romských komunit v Itálii.

Reakcí na tuto kritickou situaci by měla být plná aplikace směrnice 2004/38/ES o volném pohybu občanů EU, která stanoví vystěhování občanů EU, kteří po tříměsíčním pobytu ve členském státu nemohou prokázat příjem a kteří odmítají proces integrace nabízený národními a/nebo lokálními orgány.

Běžná „integrace“ není dostatečná. Potřebujeme programy pro přizpůsobení romských komunit, aby respektovaly právní řád a sociální normy, a určitá kárná opatření pro ty, kteří se sami z tohoto procesu vylučují. Jinak legitimní volání po respektování menšiny bude ohroženo tím, že se přemění v určitou formu opačné diskriminace, ke škodě všech poctivých občanů, kteří trpí kriminalitou a napadáním ze strany mnohých Romů.

Integrace nemůže existovat bez respektování pravidel a romské menšiny nemohou být z dodržování tohoto principu vyjmuty. Z těchto důvodů jsem se zdržel hlasování o tomto usnesení a nesouhlasím se svojí politickou skupinou.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Usnesení o II. evropském summitu o romské otázce, které se bude konat ve dnech 8. a 9. dubna v Cordobě, vyjadřuje znepokojení týkající se diskriminace, kterou trpí Romové v oblasti vzdělávání, zaměstnanosti a rovného přístupu k systémům zdravotní péče a dalším veřejným službám, a také zarážející nízké úrovně jejich politické účasti.

Ovšem, Parlament požádal Komisi, aby vypracovala nové návrhy týkající se sociálního vyloučení Romů. Tento Parlament také vyzývá členské státy, aby přijaly významnější a viditelnější opatření, která budou reagovat na legitimní práva Romů, a vzaly v úvahu skutečnost, že pouhá opatření pro boj s diskriminací nejsou dostatečná k usnadnění jejich sociálního začlenění. Nezbytné je společné úsilí na úrovni Společenství, včetně finančních příspěvků.

Usnesení doporučuje, aby Rada přijala společné stanovisko k financování strukturální a předvstupní pomoci, které bude odrážet politický závazek Evropy podporovat sociální začleňování Romů.

Očekáváme, že se II. evropský summit o romské otázce zaměří na strategické politické závazky, které prokáží politickou vůli zacetit mezeru mezi romskými komunitami a většinovou populací v různých zemích.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně. – (FR)* Toto usnesení je jen dalším z textů, ve kterých se absolutní priorita musí dávat takové a takové kategorii občanů, kategorii, která samozřejmě musí mít užitek ze zvláštní pozornosti a musí být brána v úvahu ve všech národních a evropských politikách. V současné době mluvíme o 10 nebo 12 milionech Romů v EU. V porovnání s ostatními menšinami, jejichž situaci jsme zde zkoumali při jiných příležitostech, se ocitáme tváří v tvář hierarchii občanů, která napříště stavi romskou menšinu na vrchol, potom postupně přistěhovalce z mimoevropských zemí, potom Evropany neevropského původu a na konec, až na nejnižší úroveň občany „evropského“ původu. Když k tomu potom přidáme „dimenzi rovnosti pohlaví“ a panující kult mládí, můžeme dojít k závěru, že ve Vaší tak zvané Evropské unii není dobré být člověkem středního věku, Evropanem a původním Evropanem, ale je lepší být součástí nějaké etnické, kulturní, náboženské nebo sexuální menšiny, kterou budete mít zájem takto identifikovat. Kdy budeme mít konečně politiku, která bude především sloužit Evropanům? Kdy dostanou prioritu chudí dělníci, příslušníci střední třídy utlačení vysokými daněmi a nezaměstnaní se svými rodinami, kteří jsou prostě jenom Evropany, tvoří obrovskou většinu obyvatel Evropské unie a jsou občany, jimž jsme odpovědní a kteří Vás zajímají jen v předvečer voleb?

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně. – (FR)* Podpořila jsem toto usnesení před summitem, který se bude dne 8. dubna konat v Cordobě, protože začlenění Romů do všech sfér společnosti musí být jednou z priorit, již je třeba obhajovat na evropské úrovni. Podle mého názoru se nesmí klást důraz pouze na situaci Romů ve východní Evropě, kde jsou vystaveni značné diskriminaci, ale musíme si také být vědomi skutečnosti, že tyto problémy stejně tak přetrvávají, ale ve skrytější podobě, v dalších evropských zemích, například ve Francii.

Musíme se také ptát na efektivitu prováděných opatření a přijít na to, jak by mohla být zlepšena, abychom skutečně dosáhli cílů, které přinesou socioekonomickou integraci Romů a zajistí jim plné evropské občanství.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro usnesení o integraci Romů na základě názoru, že tato evropská menšina potřebuje specifické politiky, které je třeba rychle realizovat. I když jsme na půli cesty v dekádě věnované začlenění Romů, problémy spojené se vzděláním, zaměstnaností, regionálním rozvojem atd., přetrvávají a dokonce se v některých členských státech zhoršují. Souhlasím s tím, že je třeba redefinovat principy, ale domnívám se, že bychom místo transversální strategie měli navrhnout strategii horizontální, která bude problémy této minority řešit integrovaným, a nikoliv exkluzivním způsobem. V tomto usnesení žádáme nové komisaře, aby v oblastech své působnosti dali prioritu aspektům týkajícím se Romů a přestali provádět současnou politiku, která je rozvláčná a postrádá jakoukoliv skutečnou akci. Od summitu v Cordóbě čekáme mnoho, ale potřeby Romů, kteří očekávají výsledky, co se týká jejich práv a protidiskriminační politiky, jsou větší.

Livia Járóka (PPE), *písemně*. – (HU) Dámy a pánové, chtěla bych přivítat přijetí návrhu usnesení předložené šesti největšími politickými skupinami v Parlamentu, v němž navazujeme na usnesení z předchozího volebního období na počátku roku 2008 a znovu vyzýváme Evropskou komisi, aby vypracovala všezahrnující evropskou strategii pro Romy, navrženou k nápravě sociálního a ekonomického vyloučení, kterým trpí Romové v Evropě. Návrh správně upozorňuje na to, že samotná protidiskriminační opatření jsou pro podporu sociální integrace Romů nedostatečná. Je potřeba vyvinout harmonizované úsilí Společenství vycházející ze spolehlivých právních základů, aby se spojili všichni sociální a institucionální aktéři a současně byl na všechny účastníky vyvíjen tlak, aby plnili vlastní sliby.

Dále je velmi důležité, že usnesení jde jednoznačně nad rámec právně nezávazných nástrojů (soft law) a podporuje povinné legislativní závazky a realistické rozpočtové příspěvky. Konečně mi dovolu, abych vyjádřila naději, že Evropská komise v souladu s výslovnými pokyny Parlamentu a po schválení Evropskou radou co nejdříve uvede do života komplexní program rozvoje popsany v usnesení. Ten může ukončit trvající extrémní chudobu postihující Romy z generace na generaci, může zároveň sladit úsilí ve všech souvisejících politických oblastech a bude schopen rychle zasáhnout v regionech, které se potýkají s vážnými strukturálními deficity a které se postupně stávají ghetty.

Timothy Kirkhope (ECR), *písemně*. – Já a moji kolegové ze skupiny ECR souhlasíme s touto zprávou a z celého srdce podporujeme poskytování rovných práv a příležitostí pro všechny občany bez ohledu na rasu, vyznání, pohlaví nebo sexuální orientaci.

Ovšem zatímco plně podporujeme integraci Romů v Evropské unii, skutečně máme vážné pochybnosti o zapojení Evropské unie do záležitostí, které dle našeho názoru měly zajistit jednotlivé členské státy, jako je přístup ke zdravotní péči, vzdělání, zaměstnanosti a bydlení.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) EU je oblastí solidarity a sociálního začlenění, a tak musí udělat vše potřebné, aby zabránila diskriminaci Romů a poskytla jim stejná práva co se týká vzdělání, zaměstnanosti, zdravotní péče a bydlení, ve všech členských státech a také ve státech, které chtějí v budoucnosti vstoupit do Unie.

Je třeba přijmout rozhodné kroky, aby se skončilo s diskriminací. Ovšem, pokud se toho má dosáhnout, Romové se nemohou sami vylučovat a musí být sami nápomocni integraci do evropské oblasti, která má být přístupná pro všechny.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Mnozí žebraři v západních zemích přicházejí ze Slovenska, Rumunska a Bulharska a většina z nich patří k romské menšině. Dlouhou dobu byly činěny pokusy zlepšit špatnou sociální situaci Romů, kteří žijí na okraji společnosti v chatrčích nebo stanových městech. Jak ukázaly minulé zkušenosti, pouhé pumpování peněz do romských sídlišť nepřinese nic dobrého. Klíčem k úspěchu je vzdělání, protože představuje jediný způsob pro otevírání příležitostí k odlišnému způsobu života. Opatření pro boj s chudobou ve východní Evropě mají v zásadě smysl. Ovšem taková opatření uplatňovaná v minulosti selhala a žádné nové, rozumné přístupy nebyly navrženy. Z tohoto důvodu jsem hlasoval proti zprávě.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Tento návrh usnesení je jednostranný, když pouze navrhuje pro romské občany v Evropské unii subvence a finanční podporu. Samozřejmě musíme udělat všechno, co můžeme, abychom zajistili, že skupiny na okraji společnosti, jako jsou Romové, budou lépe začleněny do společnosti a zejména do pracovního trhu. Ovšem Romové musí ukázat, že mají vůli a sami budou usilovat o to, aby tento integrační proces byl úspěšný. Musí začít uvádět svoje děti a mladé lidi do evropského školního

systému. V návrhu usnesení o summitu o romské otázce se na tyto aspekty klade příliš malý důraz, a proto jsem hlasoval proti tomuto návrhu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Diskriminace Romů byla po léta v Evropě jedním z největších tabu. V posledních letech se situace mění. Opatření přijatá pro boj proti diskriminaci Romů jsou ovšem nadále nedostatečná. Tento problém se často přehlíží.

Velmi dobrým příkladem potvrzujícím toto tvrzení je nedostatečná reakce Evropské komise na návrh Evropského parlamentu z 28. ledna 2008 vypracovat ve spolupráci s členskými státy evropskou strategii pro problematiku Romů. Nyní je třeba tento návrh obnovit, protože během ekonomické krize se agrese namířená proti Romům zvýšila. Tento jev postihuje mnohé z 10–12 milionů občanů romské komunity v Evropské unii.

Domnívám se, že otázka Romů by se měla stát prioritou pro nově jmenované komisaře, a proto jsem se rozhodl podpořit návrh usnesení o II. summitu o romské otázce vypracovaný kolegy poslanci ze Skupiny Progresivních socialistů a demokratů v Evropském parlamentu a Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Georgios Papanikolaou (PPE), písemně. – (EL) Společný návrh usnesení přijatý Parlamentem, pro který jsem hlasoval, je velmi důležitý. Jak zdůrazňuje odstavec 7, Romové tvoří panevropskou komunitu, proto je třeba vyvinout kolektivní úsilí na evropské úrovni, a přesto Evropská komise dosud neodpověděla na výzvu Evropského parlamentu ze dne 28. ledna 2008, aby ve spolupráci s členskými státy formulovala evropskou strategii pro Romy s cílem posílit koordinaci a zlepšit situaci této specifické komunity. Vzhledem k tomu, že na základě principu subsidiarity je hladká integrace této specifické skupiny do společnosti v kompetenci členských států – a v Řecku existuje velká etablovaná romská komunita – Evropský parlament by měl – a to je účelem tohoto konkrétního návrhu – vyzvat Komisi a Radu k dynamičtější iniciativě směřující k lepší koordinaci opatření s cílem plně integrovat Romy do evropské společnosti.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení s přesvědčením, že v nejbližším období budou uvedena do praxe konkrétní opatření zaměřená na zlepšení situace romské populace, než abychom zůstali u hezkých prohlášení. Evropské strukturální fondy nabízejí obrovskou příležitost dosáhnout sociálního začlenění romské populace. Ovšem s tím spojené procedurální a obsahové aspekty bohužel využití této příležitosti ztěžují. Při využití fondů v Rumunsku se ukázalo, že je třeba v otázce zaměstnanosti Romů uplatnit odlišný přístup jako součást opatření realizovaných v rámci programu POSDRU (Sektorální operační program pro rozvoj lidských zdrojů). Konvenční opatření zahrnující odbornou rekvalifikaci, konzultace a poskytování informací romským příjemcům musí také brát v úvahu specifický charakter jejich kultury. Nejvíce jsou postiženi příjemci podpory v zemědělských oblastech, a přesto nikdy neexistoval žádný typ programu pro romské komunity, který by byl součástí evropských programů zaměřených na rozvoj venkova. Romové nejsou zahrnuti mezi cílové skupiny, které jsou takovými programy financování podporované. Zavádění programů pro rozvoj zemědělských podniků, podpora zakládání dobytčích farem spolu se souborem stimulů, jako jsou například subvence pro zaměstnavatele v tomto sektoru, jsou řešení, která by měla být brána v úvahu v případech, kdy se jedná o integraci Romů do pracovního trhu.

Teresa Riera Madurell (S&D), písemně. – (ES) Hlasovala jsem pro toto usnesení, protože sociální začlenění romských komunit je jednou z priorit Skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. Toto usnesení ukazuje postoj parlamentu před II. evropským summitem o romské otázce, který se bude konat ve dnech 8. a 9. dubna v Córdobě pod španělským předsednictvím. Situace romské populace je odlišná od situace jiných menšin v EU a její začlenění vyžaduje efektivní politiky, které omezí systematickou diskriminaci, již jsou Romové vystaveni. Všechny úrovně řízení od EU až po místní orgány musí být zapojeny a hrát svoji úlohu, aby se dosáhlo rovného zacházení, protože to je jedna ze základních hodnot EU. Usnesení vyzývá evropské orgány, aby koordinovaným a strategickým způsobem přispěly k začlenění evropské romské populace. Summit, který se bude konat v Córdobě, musí sloužit k tomu, aby se učinil první krok kupředu a přešlo se od dobrých záměrů ke konkrétním politikám, které umožní překonat problémy těchto občanů, co se týká přístupu k bydlení, vzdělání, veřejným službám a zaměstnanosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Jsem skutečně rád, že bylo toto usnesení přijato (je zřejmé, že jsem hlasoval pro), protože zahrnuje zásadní stanoviska k podpoře opatření proti diskriminaci romské populace. Výslovně znovu vyzývá Evropskou komisi, aby vypracovala komplexní evropskou strategii pro sociální začlenění Romů, jako nástroje pro boj proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci Romů v Evropě.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o II. evropském summitu o romské otázce, protože se domnívám, že boj proti diskriminaci Romů, kteří jsou panevropskou komunitou, vyžaduje společný přístup celého Společenství. Musíme vyjádřit naše obavy týkající se diskriminace, kterou trpí Romové v oblasti vzdělání, bydlení a zaměstnanosti, a také rovného přístupu k systému zdravotní péče a dalším veřejným službám. Odsuzujeme současnou eskalaci nepřátelství vůči Romům (Romofobii) v řadě členských států EU, která se často objevuje ve formě nenávistných projevů a útoků proti romské populaci. Znovu vyzýváme Komisi, aby přijala horizontální přístup k otázce Romů a vypracovala dodatečné návrhy zaměřené na provádění soudržné politiky sociálního začlenění Romů na evropské úrovni. S tímto zřetelem žádáme Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy připravila evropskou strategii pro Romy, která přinese lepší koordinaci a podpoří úsilí zaměřené na zlepšení situace romské populace. Dále očekávám, že členské státy budou efektivněji využívat různé nástroje, které jsou v současné době k dispozici, pro boj proti sociálnímu vyloučení Romů a přidělí maximální sumu ve výši 2 % prostředků z Evropského fondu regionálního rozvoje na podporu bydlení pro komunity, které žijí na okraji společnosti, nebo na existující možnosti v rámci ESF.

Návrh usnesení B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – Jsme naprosto jasně pro to, aby Frontex prováděl dohled i za hranicemi teritoriálních vod hraničních států EU. Máme zde dvě vzájemně si odporující právní rady ohledně toho, zda již takovou pravomoc má, či nikoliv. Toto usnesení však přineslo pravidla a obecné zásady, které tuto funkci ztíží. Především jde o to, že by měl Frontex nejen zachraňovat nelegální přistěhovalce, kteří se mohli na moři dostat do nebezpečí (zcela jasně etické jednání), ale že by měl také povinnost poskytnout zachráněným nelegálním přistěhovalcům azyl. Domníváme se, že takto zachránění nelegální přistěhovalci by měli být odvezeni do země, ze které se má za to, že vypluli, nebo do jejich země původu, a tam by měli být ponecháni.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem pro návrh usnesení z důvodů, které přesahují návrh rozhodnutí a obsah návrhu Rady o doplnění Schengenského hraničního kodexu, pokud jde o dohled na vnějšími námořními hranicemi. Navzdory tomu, že především ve druhé části, která není pro členské státy závazná, se rozhodnutí odvolává na pozitivní záležitosti týkající se obrany lidských práv, postup použitý za účelem dosažení jeho ratifikace zjevně obchází práci a pravomoce Evropského parlamentu. V tomto návrhu rozhodnutí Rada překračuje své výkonné pravomoci. Pokud Evropský parlament takový postup akceptuje, vytvoří se tak velice negativní precedens pro jeho roli a efektivní činnost, a přitom by jakožto jediný volený orgán na evropské úrovni měl zabezpečit své kontrolní, zákonodárné a jiné pravomoci. Před nedávnem jsme navíc byli svědky toho, že rozhodující hlasování Evropského parlamentu zrušilo dohodu o předávání osobních dat o evropských občanech tajným službám a vládě USA. Podobné věci by se neměly uvádět do pohybu.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Je zcela nesporně nutné více posílit kontroly na hranicích prováděné Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie. Je také nutné přijmout společné operativní postupy a jasná pravidla pro účast na společných námořních operacích – především jde o pátrání a záchranu – a pro vyloďování zachráněných osob.

Komise se za tímto účelem rozhodla předložit návrh rozhodnutí opírající se o postup projednávání ve výběrech. Radě se nepodařilo překonat svou nejednotnost v této věci, raději se před Parlamentem skrývá za technické argumenty, a znemožňuje nám tak vykonávat naše pravomoce. Názor právní služby Parlamentu je zcela jasný. Komise překročila své výkonné pravomoci. Nejde jen o technický postup. Podle vlastních slov paní Malmströmové jde o iniciativu velkého politického významu s praktickými důsledky.

Náš hlas proti není jen potvrzením výsadních práv Parlamentu, ale také aktem solidarity s malými zeměmi, které toto rozhodnutí nespravedlivě znevýhodňuje.

Cornelia Ernst a Sabine Lösing (GUE/NGL), písemně. – S ohledem na to, že Frontex byl mimo jiné vytvořen proto, aby „chránil“ hranice EU před takzvanými „nelegálními“ přistěhovalci, se stavíme proti agentuře a jejím cílům. Vítáme však pokyny týkající se dostatečného zvážení mezinárodních a evropských právních předpisů v oblasti azylu a lidských práv v rámci návrhu Komise (KOM (2009)0658 v konečném znění). Obzvláště vítáme bod 1 Přílohy I (dodržování zásady nenavrácení, ohled ke zvláštním potřebám zranitelných osob a osob potřebujících rychlou lékařskou pomoc, výškolení příslušníků pohraniční stráže v oblasti lidských práv a uprchlického práva) a rovněž body 3 a 4 (včetně posouzení situace přistěhovalců s přihlédnutím k jejich možným žádostem o pomoc nebo způsobilosti lodi k plavbě, nevyloďování osob v zemích, kde by jim hrozilo pronásledování nebo mučení) uvedené v Příloze II. Dále zdůrazňujeme, že je

nutné, aby byla tato druhá příloha závazná, a upozorňujeme, že podle těchto zásad upravíme mandát Frontexu.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*, – (FR) Hlasovala jsem proti tomuto usnesení, které by zabránilo přijetí řady opatření představujících krok správným směrem, i když uznávám, že situace není zdaleka ideální. Tento dokument umožní podávat žaloby k Soudnímu dvoru Evropské unie proti státům, které neplní své závazky týkající se zásady nenavrácení na otevřeném moři a v současnosti žalobám zcela unikají. Je důležité, aby členské státy operující pod záštitou Frontexu pomáhaly přistěhovalcům, kteří se na moři ocitnou v nouzové situaci, bez ohledu na jejich státní příslušnost, status nebo okolnosti, v nichž byli nalezeni.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písemně*, – (EL) Návrh usnesení se týká návrhovaného rozhodnutí Rady a doplňuje Schengenský hraniční kodex, pokud jde o dohled nad námořními hranicemi v rámci operací, které koordinuje Frontex a které se týkají opatření na záchranu osob na moři. Pokud jde o Řecko a s ohledem na narůstající tlak spojený s přistěhovalectvím, tato konkrétní opatření usnadňují přítomnost Frontexu v řeckých vodách.

Abych byl přesnější, jde o opatření tvořená pravidly a nezávaznými zásadami, která se zaměřují na přijímání, vyhledávání a zachraňování osob na moři. V podstatě jde o opatření, která je nutné přijmout, pokud je nalezena loď, jež je podezřelá z převážení osob pokoušejících se vyhnout se hraniční kontrole. Pátrání a záchrana na moři by navíc měly být prováděny na základě konkrétních zásad a zadržené nebo zachráněné osoby musí být vyloděny na základě konkrétního operačního plánu. Proto se domnívám, že by se tato konkrétní iniciativa měla podpořit a mělo by se urychlit uplatňování opatření, o nichž se zmiňuje návrh Rady.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*, – I přes naše stanovisko (hlasoval jsem pro) nebylo dosaženo kvalifikované většiny, takže usnesení odmítající návrh Komise a navrhuující řídit se radami právní služby Parlamentu neprošlo. Znamená to, že Shengenský hraniční kodex bude nyní pozměněn podle návrhu Komise v souladu s postupem projednávání ve výborech a ke směrnici se připojí příloha s nezávaznými opatřeními týkajícími se povinností během pátracích a záchranných operací na moři. Můžeme jen doufat, že to Komise skutečně využije jako příležitost k přísnější kontrole operací koordinovaných Frontexem a že se vyhneme lidským tragediím a zoufalství na moři. U tohoto výsledku však existuje reálné riziko, že nebudeme schopni v mandátu Frontexu, který je právě revidován, prosadit závazné kroky, ale nemůžeme to pochopitelně vzdávat a musíme se všemi silami snažit v této věci dosáhnout lepšího výsledku.

Zpráva: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), *písemně*, – Já a mí kolegové ze skupiny ECR souhlasíme s velkou částí této zprávy, včetně zlepšení rozpočtové účinnosti, zjednodušení postupů při podávání žádostí o dotace z fondů EU a nutnosti upřednostnit dokončení strategie 2020.

Máme však velké pochybnosti ohledně odkazů na sociální pilíř EU, ambiciózní sociální agendu, harmonizovanou přistěhovaleckou politiku a omezení týkající se jednotného zemědělského trhu a zdůrazňujeme, že oblasti vzdělávání, armády a obrany jsou doménou jednotlivých členských států.

Liam Aylward (ALDE), *písemně*, – (GA) Hlasoval jsem pro tuto zprávu o prioritách rozpočtu na rok 2011. Jak je uvedeno ve zprávě, je nutné poskytnout konkrétní podporu podnikání a mikropodniků a tyto otázky by měly být základem politiky zaměřené na mládež a inovace.

Zpráva požaduje pomoc pro všechny programy a nástroje, které podporují podnikání – především v zemědělských oblastech – a dále pomoc na rozjezd nových podniků a podporuje výměnu informací mezi mladými podnikateli.

Podporu by měly dostat programy, které pomáhají mladým lidem spouštějícím novou firmu. Vítám, že tato zpráva klade důraz na politiku zaměřenou na mládež a na úlohu, kterou musí sehrát mladí lidé, pokud se máme pokusit o vymanění ze současné hospodářské a finanční krize.

Důrazně podporuji požadavek, který se ve zprávě objevuje, aby se více investovalo do mládeže a vzdělání, jak bylo doporučeno ve „Strategii EU pro mládež“. Je nutné uznávat, povzbuzovat a podporovat úlohu a význam mladých lidí pro Evropskou unii a pro její budoucnost.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*, – (PT) Hlavními prioritami příštího rozpočtu Evropské unie jsou mladí lidé, věda a inovace. Investice do mladých lidí znamenají investice do budoucnosti. Tyto investice se musí provádět koordinovaným způsobem mezi jednotlivými politikami.

Hlavními oblastmi zájmu v tomto rozpočtu jsou školství, odborné vzdělávání a přechod ze vzdělávacího systému na trh práce. Mladé lidi se vzděláním a kvalifikací stále častěji postihuje nezaměstnanost. Proto považují program mobility Erasmus First Job za strategický závazek do budoucna, protože vytváří jasné propojení mezi vzdělávacím systémem a trhem práce. Z dalších priorit bych chtěla zdůraznit oblasti výzkumu, inovací a digitální agendy: tyto oblasti jsou zásadní pro udržitelný rozvoj Evropy.

Chtěla bych také zdůraznit význam některých již existujících programů, které k tomuto cíli přispívají, jako je Evropský inovační a technologický institut. V tomto rozpočtu se dokonce soustřeďuje úsilí zaměřené na podporu vývoje ekologických a inovativních technologií, takže je velmi přínosný pro hospodářské oživení a podněcuje malé a střední podniky. Sázka na mladé lidi, inovace a vědu je zásadní pro to, aby se Evropa vrátila ke své vůdčí roli na světové úrovni.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (S&D), *písemně.* – (DA) Dánští sociální demokraté dnes volili ve prospěch priorit rozpočtu na rok 2011. Podporujeme hlavní priority a především snahu bojovat proti nezaměstnanosti mladých lidí a snahu podporovat výzkum, inovace a ekologické technologie. Dánští sociální demokraté rovněž plně podporují vyčlenění nutných finančních prostředků pro strategii EU pro růst a zaměstnanost, strategii EU 2020. Dánští sociální demokraté však zdůrazňují, že cílem společné zemědělské politiky EU musí být další zajištění stabilizace trhu, a proto nemůžeme podporovat neustálé dotace z EU pro mléko a mléčné výrobky.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), *písemně.* – (DA) My švédští sociální demokraté jsme se dnes rozhodli volit ve prospěch priorit rozpočtu na rok 2011. Z velké části souhlasíme s prioritami uvedenými ve zprávě. Myslíme si například, že je důležité investovat do mladých lidí, výzkumu a inovací a do ekologických technologií. Domníváme se rovněž, že pro úspěch nové strategie EU pro růst a zaměstnanost, „strategii EU 2020“, je důležité, aby jí byly přiděleny dostatečné finanční prostředky.

Chtěli bychom však zdůraznit, že se nedomníváme, že hlavním úkolem společné zemědělské politiky EU je zajistit stabilitu trhu, a proto nechceme, aby EU poskytovala stále dotace dpro mléko a mléčné výrobky.

Diogo Feio (PPE), *písemně.* – (PT) Pokud jde o inovace, boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení a hospodářský růst a zaměstnanost, je v kontextu celosvětové krize a na pozadí ambiciózních požadavků strategie 2020 nejdůležitější, aby se výzvy strategie 2020 staly zásadní rozpočtovou prioritou.

Proto jsem velmi rád, že Komise zahrnula do priorit pro rozpočet na rok 2011 politiku vzdělání, výzkumu a inovací. Je také důležité myslet na hospodářské oživení a překonání krize, a proto vnímám s potěšením, že jednou z nejdůležitějších věcí v rozpočtu na rok 2011 je podpora pro malé a střední podniky. Chtěl bych zopakovat, že je v rámci reformování společné zemědělské politiky nutné zvýšit finanční prostředky pro SZP; tuto prioritu musí přijmout i Komise.

Chtěl bych upozornit, že rozpočet na rok 2011 bude první, který se přijímá v rámci Lisabonské smlouvy, jejímž výsledkem je posílení zásahů Parlamentu.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně.* – (PT) Navrhované priority rozpočtu na rok 2011 jsou i přes sociální rétoriku, která je v dobách krize nevyhnutelná, poměrně jasné: záměrem v zásadě je držet se stejných priorit jako předchozí rozpočty. Vše opět nasvědčuje rozpočtu zacílenému na prohloubení jednotného trhu, medostatečnou jistotu zaměstnání známou pod pojmem flexikurita, na liberalizaci a komercializaci životního prostředí a rostoucí oblasti sociálního života. I když byly tyto priority seskupeny do takzvané nové strategie 2020, jsou to staré zásady.

Deklarované upřednostnění mladých lidí nezakrývá skutečnost, že úmyslem je začít od nynějška počítat s budoucími generacemi pracovníků, pro něž bude nezaměstnanost strukturální, bude se na ni pohlížet jako na strategickou proměnnou, která se má využít pro devaluaci jejich pracovní síly. To donutí i kvalifikované osoby, aby tékaly mezi nezajištěnými pracovními místy, které budou střídát s nevyhnutelnou nezaměstnaností. Pomocí těchto priorit také rozpočet na rok 2011 slouží vnějšímu intervencionismu EU; společné zahraniční a bezpečnostní politice a společné bezpečnostní a obranné politice; militarismu a válce; politikám, které kriminalizují přistěhovalectví; Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie.

S ohledem na to je naší jedinou možnou odpovědí na tuto zprávu hlasovat proti ní. Není to však ani jediný, ani nevyhnutelný způsob. Snažili jsme se to ukázat v různých návrzích, které jsme předkládali během rozpravy.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *písemně*. – (PL) Připravovat rozpočet EU v době finanční krize, s velmi omezenými rozpočtovými rezervami a novými sférami práce, které jsou spojené se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, není snadné. Proto jsem s velkým zadostiučiněním podpořila během hlasování zprávu paní Jędrzejewské o rozpočtu na rok 2011 a návrh usnesení Evropského parlamentu, které oba poskytují ambiciózní rozpočtové priority pro příští rok.

Vedle tradičních priorit, jako je politika soudržnosti a podpora inovativních a ekologických technologií, by se rozpočet na rok 2011 měl soustředit na zajištění plného chodu nových iniciativ v EU: Evropské služby pro vnější činnost, hospodářské strategie EU 2020 a opatření, která jsou součástí Východního partnerství. Všem třem hrozí fiasko, pokud by se ukázalo, že prostředky na ně určené jsou příliš „symbolické“.

Za zmínku stojí i komplexní přístup k otázce mladých lidí. Evropská unie, která čelí demografickým problémům, nemůže mít jen nízké procento vzdělaných mladých lidí, protože by to vedlo ke stále většímu nárůstu nezaměstnanosti v této věkové kategorii, což si Unie prostě nemůže dovolit. V evropském rozpočtu proto musí zůstat peníze vyhrazené na podporu výuky jazyků, mezikulturního dialogu, zvýšení mobility mládeže a začleňování absolventů na trh práce.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Pokud jsem tuto zprávu dobře pochopil, stalo se vše nebo téměř vše prioritou, což znamená, že prioritou není nic. Vyžaduje se prostě větší rozpočet, jinými slovy vyšší daně pro Evropany. Je pravda, že snaha zpravodajky zajistit, aby byly výdaje financované z rozpočtu EU nejen užitečné, ale i účinné, a to, že to přináší vnitrostátním politikám skutečnou evropskou přidanou hodnotu, je chvályhodné. Ale upřímně řečeno, toto mělo být v průběhu let hlavním zájmem stále. Na jedné straně připomínám, že se tak v posledních 14 nebo 15 letech nedělo, protože Účetní dvůr se necítil být schopen schvalovat provádění ročních rozpočtů. Na druhé straně stále v této zprávě hledám konkrétní návrhy, které by umožnily tohoto cíle dosáhnout. Především hledám návrhy, které by umožnily skoncovat s programy, které nejsou ničím jiným než čistým populismem, neužitečným přerozdělováním malých částek, ideologickou propagandou a pokusy více zasahovat do oblastí, kde má Unie naštěstí jen málo pravomocí a především žádnou účinnost.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Přestože jsem hlasovala pro tuto zprávu, chci poukázat na některé kritické výhrady, které k prioritám v rozpočtu na rok 2011 mám. Je pravda, že ochotně podpořím závazek EU poskytnout pomoc mládeži, inovacím a dobrovolnickému sektoru, neboť jde o strukturální prvky naší společnosti. Finanční rámec však absolutně není adekvátní, především v období hospodářské krize a nezaměstnanosti: neumožňuje nám financovat jakýkoliv politický cíl na vyvolání skutečné změny. Na zaměstnanost je určeno 9 milionů EUR, což odpovídá 0,07 % rozpočtu: to opravdu nepředstavuje zásadní pomoc na podporu zaměstnanosti.

Iosif Matula (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o rozpočtu Evropské komise, neboť se domnívám, že je důležité, aby EU měla vyvážený, realistický rozpočet, který bude účinně splňovat očekávání občanů, již si přejí vyjít ze současné hospodářské krize, získat dobře placenou práci a jistější budoucnost. Domnívám se, že prioritou v Evropě musí být finanční podpora pro malé a střední podniky, protože tyto podniky hrají zásadní úlohu při zajišťování velkého počtu pracovních míst a při rozvoji regionů a venkovských oblastí. Myslím si také, že pro současnost i budoucnost Evropy jsou nesmírně důležití mladí lidé. To se musí také odrazit v rozpočtových prioritách. Mladí lidé jsou v samém jádru evropských sociálních strategií a strategií sociálního začlenění. Inovační schopnost mladých představuje základní zdroj rozvoje a hospodářského růstu, o nějž by se EU měla opírat. Jsem hluboce přesvědčen, že investice do mladých lidí a vzdělání je investicí do současnosti i budoucnosti, jak je zdůrazněno ve strategii EU pro mládež. Oceňuji, že politika týkající se mladých lidí musí vzít v úvahu i to, že studenti se ve školách a na univerzitách mají připravovat na trh práce.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Hlasuji proti této zprávě o rozpočtových prioritách pro rok 2011. Zavádí dogmatické a škodlivé eurokratické politiky, které odmítám v Evropě i po celém světě. Nemohu dost dobře hlasovat pro rozpočet, který podporuje tolik potenciálních katastrof.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) EU má po neúspěchu lisabonské strategie novou možnost stát se za pomoci strategie 2020 velkým katalyzátorem světového hospodářství. Aby byl tento nový plán úspěšný, je nezbytně nutné, aby rozpočty, které se schválí, upřednostňovaly několik oblastí, jež jsou pro úspěch strategie 2020 zásadní.

Hovoříme o inovacích, podpoře pro mladé lidi na zvýšení jejich sociální mobility a o konsolidované podpoře pro malé a střední podniky, které jsou skutečným hospodářským motorem zemí. Je také nezbytné, aby se ve velkém měřítku investovalo do široké škály oblastí spojených se změnou klimatu, životním prostředím

a sociální politikou. Pro úspěch strategie 2020 je proto nezbytné, aby se našly nové způsoby financování a získávání finančních prostředků, protože nemůžeme dělat to, co jsme dělali v minulosti, a převádět do těchto oblastí finance zamýšlené pro strukturální politiku, politiku soudržnosti a společnou zemědělskou politiku.

Georgios Papastamkos (PPE), *písemně*. – (EL) Hlasoval jsem pro zprávu o prioritách pro rozpočet na rok 2011 a jedním z důvodů jsou návrhy na financování společné zemědělské politiky. Zpráva zvláště upozorňuje na to, že financování priorit souvisejících s budoucí strategií EU 2020 cestou možného přerozdělení finančních prostředků nesmí mít neblahý vliv na základní politiky EU, jako je politika soudržnosti, strukturální politika a společná zemědělská politika. Opakuje obavu vyjádřenou během schvalování rozpočtu Společenství pro současný rok, pokud jde o úzké rozpočtové rezervy na výdaje v zemědělství, a podporuje vytvoření dostatečné rezervy v rozpočtu na rok 2011. Uspokojivé rezervy na zemědělské výdaje jsou důležité především při řešení neočekávaných potřeb v zemědělských odvětvích, především kvůli nestabilním cenám.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu ohledně priorit pro rozpočet na rok 2011 – Oddíl III – Komise, které potvrzuje, že prioritou politických představitelů v Evropské unii a členských státech musí být zachování existujících pracovních míst a vytvoření nových, které občanům umožní vést slušný život. Sdělení Komise nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ poskytuje základ pro rozsáhlou rozpravu o hospodářské a sociální strategii EU pro příští roky. Hlasovala jsem také pro pozměňovací návrh 5, protože nezaměstnanost je v současných rozpravách nejdůležitějším tématem, a abychom byli schopni řešit otázku již vysoké a navíc stále rostoucí míry nezaměstnanosti, musí EU provést ambiciózní sociální agendu. Evropská unie musí investovat především do výzkumu a dopravní a energetické infrastruktury, abychom zůstali konkurenceschopní v celosvětovém měřítku. Členské státy i EU musí dále investovat do vzdělávání a rozvoje mladých lidí. Programy jako Erasmus, a především program Erasmus pro mladé podnikatele, musí být proto prioritou, která se také bude odrážet v rozpočtu EU na rok 2011.

Artur Zasada (PPE), *písemně*. – (PL) Byl jsem potěšen výsledkem hlasování o zprávě paní Jędrzejewské o rozpočtových prioritách Evropské unie na rok 2011. Hlasoval jsem pochopitelně pro tuto zprávu. Dnešní hlasování bylo výjimečné ze dvou důvodů: za prvé, je to první rozpočet schválený podle pravidel Lisabonské smlouvy. Za druhé, návrh priorit jako první předložil Evropský parlament, a ne Komise.

Zpravodajka se ve své zprávě velmi případně zmínila o otázce mladých lidí a vzdělání. Během krize je obzvlášť důležité podporovat mladé lidi například tím, že jim pomůžeme najít první zaměstnání nebo založit vlastní podnik. Dnes obzvlášť dobře vidět, že tato otázka nebyla v předchozích letech dostatečně zmiňována. Odborníci na zaměstnanost zdůrazňují, že problémy na trhu práce nemají jen absolventi, ale také třicátníci, kteří se již na trhu práce řadu let pohybují.

Zpráva: Helga Trüpel (A7-0036/2010).

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Podporuji tuto zprávu, protože okolnosti, za nichž bude rozpočet na rok 2011 přijat, budou výjimečné z důvodu vstupu, Lisabonské smlouvy v platnost a pokračující hospodářské a finanční krize. Rozpočet bude muset být přesně vyvážený, aby se zajistilo úspěšné splnění cílů, které jsou stanoveny v Lisabonské smlouvě, jako je například vytváření společného interního energetického trhu. Při plánování rozpočtu se musí dostatečná pozornost věnovat také důsledkům finanční krize, které jsou stále v mnoha zemích citelné, a snahám o jejich odstranění. Hlavní prioritou musí nadále být udržení a vytváření pracovních míst, což je úzce spjata s potřebou finanční podpory pro malé a střední podniky, jež vytvářejí velkou část pracovních míst. Při schvalování rozpočtu Evropského parlamentu na rok 2011 je nutné věnovat zvláštní pozornost stanovení priority Evropského parlamentu, kterou je vytvoření vysoké úrovně zákonodárství, a pro splnění tohoto cíle je nutné podniknout všechny nezbytné kroky. Je také nutné najít vhodné řešení otázky efektivní organizace práce Evropského parlamentu včetně zřízení jediného pracoviště pro poslance.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost znamená větší pravomoci pro Parlament. V globalizovaném světě jsou věci stále komplikovanější a rozhodnutí musí být technicky a vědecky podložena. Je nesmírně důležité, aby se političtí činitelé orientovali v nejnovějším vývoji vědy, neboť ten jim umožní přijímat ta nejlepší rozhodnutí. Tento rozpočet zavádí dlouhodobé pokyny pro vytváření politiky, které by v budoucnu měly vést ke snížení nákladů.

Žádám, aby se poslancům poskytlo další odborné vzdělávání a více technické podpory, aby tak mohli za pomoci vědecké a technické podpory, která je ve 21. století tak nutná, řádně vykonávat svou práci.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Vzhledem k tomu, že v novém rámci získala řada orgánů včetně Parlamentu větší odpovědnost, je nezbytně nutné, aby měl každý takový orgán dostatečný provozní rozpočet, který zajistí, že bude mít materiální a lidské zdroje nutné k pečlivému a řádnému zajištění svých úkolů v mezích institucionálního rámce.

Podporuji realistický a proveditelný rozpočet, který ale orgánům poskytne materiální prostředky nutné k plnění jejich úkolů. Tato kritéria však nesmí ohrozit rozpočtovou udržitelnost a pečlivé účetnictví, jež jsou pro každý orgán zcela rozhodující. Dále je nutné zajistit přesnost a transparentnost při řízení finančních prostředků, které dostanou jednotlivé orgány k dispozici.

Alan Kelly (S&D), *písemně*. – Plánování rozpočtu na rok 2011 je velice důležité a souhlasím s tím, že zpráva vyzývá k důkladně promyšlené a transparentní diskusi. Správně také tvrdí, že otázka rozpočtového prahu je choulostivá a musí brát v úvahu celkové náklady. Jsem velmi spokojený, že je zpráva takto obezřetná. Méně obezřetný přístup by byl urážkou lidí mé země i lidí z celé Evropy, kteří čelí svým vlastním rozpočtovým obavám. Rád bych také využil této příležitosti a řekl, že doufám, že naše obezřetnost také ukáže naši solidaritu a bratrství s řeckými a portugalskými kolegy, kteří momentálně procházejí velice obtížným obdobím.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Lisabonská smlouva dala Parlamentu nové povinnosti. Tato situace znamená administrativní práci navíc a výsledkem je, že poslanci potřebují kvalifikované zaměstnance, kteří budou fungovat jako poradci. Tato nová situace přináší dva problémy: zvýšené náklady vyplývající z potřeby většího počtu asistentů a větší požadavky na prostor, aby tito asistenti mohli své úkoly vykonávat v dobrých pracovních podmínkách. Tato situace vede k nárůstu nákladů. V době krize se to obtížně vysvětluje, ale pokud má být práce Parlamentu vynikající, potřebuje nutné finanční a lidské zdroje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro tuto důležitou zprávu. Prvním krokem v rozpočtovém postupu jsou obecné zásady, které poskytují generálnímu tajemníkovi a předsednictvu Evropského parlamentu obecné vodítko pro další krok, kterým jsou předběžné návrhy rozpočtu, jež má předsednictvo v současnosti již k dispozici.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Okolnosti, za kterých se přijímá rozpočet na rok 2011, jsou výjimečné a současně znamenají výzvu. Hlavní prioritou je úspěšné provedení Lisabonské smlouvy a kvůli dopadům hospodářské krize, které v Evropské unii pociťujeme, je tento cíl ještě náročnější.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté), ke které patřím, v této souvislosti dále obhajuje udržitelný a přísný rozpočet, v němž je každá výdajová položka odůvodněná a v němž lze trvale zajistit přesnost a účinnost. Podporuji proto, abychom přešli k rozpočtu s nulovým základem, který tak bude moci být účinný a úsporný. Pro lepší dosažení tohoto cíle je naléhavě nutné přijmout dlouhodobou politiku v oblasti budov.

Souhlasím s tím, že je nutné podpořit větší spolupráci a důkladný dialog mezi orgány, aby se lépe využívaly finanční zdroje v různých oblastech, jako jsou mimo jiné překlady a politika v oblasti budov. Chtěl bych zdůraznit, jak je důležité, aby byla prioritou vynikající úroveň právních předpisů, které Parlament připravuje, a aby Parlament získal potřebné zdroje k tomu, aby mohl plnit svou legislativní úlohu. Proto jsem hlasoval pro obecné rozpočtové zásady zahrnuté do této zprávy.

(Vysvětlení hlasování zkráceno podle článku 170 jednacího řádu)

Zpráva: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu o politice jakosti zemědělských produktů, protože se mi ve dvou bodech zdá velice důležitá. Za prvé zdůrazňuje, jak je pro Evropskou unii důležité, aby chránila jakost produktů a udělala z ní hlavní prioritu evropské zemědělské strategie. Za druhé hájí zásadu zeměpisného označování a tradičních specialit, které představuje jako dva prvky přispívající k zemědělské konkurenceschopnosti a ochraně kulturního dědictví. A nakonec tato zpráva podporuje zemědělské produkty, na které jsme tak hrdí, a přitom se vyslovuje pro nezbytné administrativní zjednodušení, pokud jde o jejich ochranu.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu nazvanou „Politika jakosti zemědělských produktů: jakou strategii zvolit?“, protože jakost je rozhodujícím faktorem v konkurenceschopnosti evropských produktů na mezinárodních trzích.

V této souvislosti hodnotím pozitivně zavedení povinného označování „místa hospodaření“, neboť tak spotřebitelé získají informace týkající se jakostních norem. Pozitivně rovněž hodnotím to, jak se zpráva zabývá ochranou životního prostředí a dobrými životními podmínkami zvířat.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Společná zemědělská politika bude muset vsadit na vyšší jakost svých zemědělských produktů, která představuje nepopíratelnou přidanou hodnotu pro konkurenceschopnost Evropy na celosvětovém trhu. Politika jakosti nemůže být oddělena od společné zemědělské politiky jako celku, ani nemůže ignorovat nové výzvy, jako je boj proti změně klimatu, potřeba zachovat biologickou rozmanitost, otázky dodávek energií, rozvoj bioenergií, dobrých životních podmínek zvířat a hospodaření s vodou v zemědělství. Do budoucí politiky jakosti zemědělských produktů je také nutné vhodně začlenit rostoucí očekávání zákazníků a nesmí se přitom zapomínat, že při rozhodování je pro informované spotřebitele kvalita důležitá.

Připomínám však, že politika jakosti zemědělských produktů nemůže být tak náročná, aby ohrozila malé a střední zemědělce nebo existenci tradičních produktů, které jsou typické pro určité regiony a jejichž výroba nemůže podléhat zaslepeně jednotným pravidlům. Cílem politiky jakosti musí být stimulování zemědělství členských států na celosvětovém trhu a ochrana evropských produktů. Tato politika zde je proto, aby sloužila výrobcům a spotřebitelům.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Některé prvky zprávy, o níž diskutujeme, jsou pozitivní: podporuje například zřízení nástrojů, které umožní podporu a propagaci místních producentů, dále tradičních a řemeslných produktů souvisejících s konkrétními oblastmi a se zeměpisným označením; a uznává, že když malí producenti žádají o osvědčení kvality, setkávají se s pomalými, těžkopádnými a příliš finančně závislými postupy.

Vyhýbá se však otázkám, které jsou pro zachování jakosti zemědělských produktů a udržitelnost zemědělské produkce v EU zcela zásadní: například jsou to důsledky deregulace světového obchodu a nekontrolované liberalizace trhů, ať už v rámci dvoustranných dohod nebo v rámci Světové obchodní organizace; různá nebezpečí spjatá s tím, že se do životního prostředí dostávají geneticky modifikované organismy; nakonec je to potřeba důkladné reformy společné zemědělské politiky, která bude podporovat místní produkci, právo na výrobu a právo na potravinovou soběstačnost.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Chci poblahopřát panu poslanci za jeho zprávu a říct, že souhlasím s názorem, že politika jakosti zemědělských produktů by se neměla projednávat odděleně od společné zemědělské politiky nebo hlavních myšlenek politiky Společenství pro nejbližší roky, jako je udržitelný rozvoj, biologická rozmanitost nebo boj proti změně klimatu.

Občané Evropské unie očekávají vysokou kvalitu, zdravé produkty, které jsou vyráběny na základě inovativní technologie, jež zohledňuje dopad výroby na životní prostředí. Sdílím rovněž stanovisko zpravodaje týkající se vedení informační a vzdělávací kampaně v otázce označování všech evropských zemědělských produktů, které jsou schvalovány, beno již byly schváleny. Kampaň tohoto druhu je velice důležitá, protože pokud spotřebitelé neví, co přesně znamenají dané symboly, znamená to zpochybnění celé politiky jakosti.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Chtěl bych ocenit své kolegy ze Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova za tuto podnětnou zprávu. Jakost našich zemědělských produktů je něco, co je třeba využít. V Evropské unii věnujeme hodně času tomu, abychom se ujistili, že se v zemědělství dodržují nejvyšší standardy, že se s našimi hospodářskými zvířaty dobře zachází; že jsou naše výrobky bezpečné; že jsou naše zemědělské postupy etické z hlediska jejich dopadu na životní prostředí. Každý krok ve výrobním řetězci je regulován, tak říkajíc „ze zemědělského podniku až na stůl“. Abychom vytěžili maximum z „unique selling point“ odvětví – což je vysoká jakost jeho výstupu – potřebujeme větší propagaci, jak zdůrazňuje zpráva poslance Scotty. Je velice dobré mít produkty, které jsou označené podle místa hospodaření nebo podle statutu tradiční speciality, ale pokud spotřebitelé neví, co to znamená, je to vlastně, jako kdyby četli nějaký cizí jazyk. Souhlasím proto s tím, že doporučení zprávy pro Komisi, podle něhož se má podporovat povědomí o těchto informacích, bude účinnou formou marketingu. Pomůže to zákazníkům i malým podnikům. To by mohlo být pro naše zemědělsko-potravinářské odvětví velkým přínosem.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Výrazně podporuji zprávu z vlastní iniciativy o politice jakosti zemědělských produktů (A7-0029/2010), o které se hlasovalo dne 25. března 2010. Existuje jasná souvislost mezi jakostí produktů a původem surovin. Podle návrhu na označování „místa hospodaření“ se bude uvádět, odkud suroviny pocházejí. Podle mě jde o významnou příležitost pro zemědělský průmysl, který produkuje zemědělské výrobky vysoké jakosti. Jednoznačná identifikace původu nejen že spotřebitelům zaručuje nejlepší jakost produktů, ale umožňuje jim také se rozhodnout na základě objektivních a transparentních

kritérií. Kvalita je klíčovým faktorem v celém potravinovém řetězci a má zásadní vliv na zajištění konkurenceschopnosti producentů potravin v EU. Produkce vysoce kvalitních potravin je v mnoha venkovských oblastech s omezenou nabídkou jiné výroby často jedinou možností zaměstnání. Jsem proto jednoznačně pro chráněné zeměpisné označení a chráněné označení původu a pro znovuzavedení regulovaného a chráněného označování produktů z horských oblastí a z oblastí bez geneticky modifikovaných organismů. Upozornění na zaručené tradiční speciality a ekologicky vyprodukované zemědělské produkty se musí také zachovat.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu, protože podporuji lepší ochranu evropských produktů na celém světě. Zeměpisné označení dává zemědělským produktům větší důvěryhodnost a zviditelňuje je v očích spotřebitele a současně zajišťuje konkurenční prostředí pro producenty. Zároveň to zaručuje ochranu práv duševního vlastnictví k produktům. Systém zeměpisného označení dobře funguje v Evropské unii i v mnoha zemích mimo Unii, jako jsou USA, Austrálie a Nový Zéland. Evropská unie však má bohužel obchodní partnery, u nichž právní předpisy v této oblasti neexistují. Z tohoto důvodu nejsou evropské produkty v rámci vnitrostátních systémů těchto zemí dobře chráněny a existuje zde riziko padělání.

Astrid Lulling (PPE), *písemně*. – (DE) I když jsem toho názoru, že bychom měli být opatrní ohledně toho, o co Komise ve zprávách z vlastní iniciativy žádáme, se zprávou o politice jakosti zemědělských produktů souhlasím.

Především podporuji potřebu důkladnějšího dohledu a větší koordinace mezi Komisí a členskými státy, aby se zajistilo, že dovážené potravinářské výrobky budou splňovat normy EU v oblasti jakosti a bezpečnosti potravin a environmentální a sociální normy.

V případě čerstvých nebo zpracovaných produktů, které tvoří jediná složka, by měla být země původu uvedena, aby mohli spotřebitelé přijmout vědomé a dobře informované rozhodnutí o tom, co kupují.

Jsem ráda, že můj pozměňovací návrh, který je proti unifikaci chráněných označení původu a zeměpisných označení, byl na plenárním zasedání přijat. Pokud by se tyto informace sloučily, bylo by stávající označování zbytečné a velmi by to poškodilo producenty s chráněným označením původu.

Téma kvantitativní kontroly produkce bylo ve sdělení Komise vědomě zameteno pod koberec. Jsem přesvědčena, že stále potřebujeme nástroje kontroly produkce, aby byla producentům zaručena cenová stabilita a jistota při plánování, a mohli tak splňovat vysoké nároky spotřebitelů a zákonodárců. Platí to nejen pro produkci mléka, ale především pro pěstitele vína.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Tato zpráva má jeden nesporný nedostatek: přistupuje k zemědělské politice s vypočítavou snahou dosáhnout co nejvyššího zisku, což je zcela v rozporu s představou, jakou o zemědělské politice máme. Proto pro ni absolutně nemohu hlasovat. S ohledem na zlepšení, které přináší, se však domnívám, že je rozumnější se zdržet hlasování. Nechci totiž přispívat k obstrukcím vůči tak antiproduktivistickým myšlenkám, jako je přání zavést označování ekologické stopy a přesunout část zemědělské produkce. Zaznamenal jsem snahu odchýlit se od produktivistické logiky. Lituji, že jsou tyto možnosti v dokumentu jen načrtnuté a že jejich zakotvení v kapitalistickém prostředí výrazně snižuje jejich dopad. Nechci však přehlížet význam podpory těchto myšlenek.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Kvalita evropských zemědělských produktů je součástí celosvětově uznávaného dědictví. Proto cítíme, že je nutné tyto produkty chránit a bránit jejich zaměňování s ostatními produkty nižší kvality, které jsou méně bezpečné a někdy jde i o padělky.

Aby k tomu nedocházelo, je nezbytně nutné zajistit řádné označení těchto produktů a spotřebitelům o nich poskytnout spolehlivé informace. Je také důležité dobře vědět, že dovážené zemědělské produkty splňují stejné požadavky, jaké musí splňovat zemědělské produkty vyrobené v EU, aby nedocházelo k narušování hospodářské soutěže. Proto jsem hlasoval pro zprávu.

Tiziano Motti (PPE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, díky evropským předpisům, které stanoví přísná pravidla týkající se jakosti zemědělských produktů, veřejného zdraví, udržitelnosti životního prostředí a konkrétních vlastností určitých plodin můžeme nyní s hrdostí říci, že evropské zemědělství je model, který nemá ve světě obdoby.

Na jednu stranu bychom měli poděkovat zemědělcům, kteří s velkým smyslem pro povinnost uplatňují pravidla, avšak na druhou stranu se musíme ptát, proč má Evropská unie občas tendenci zamotávat se do byrokratických bludišť, která mají sklon zatlačovat do pozadí znamenitý charakter jejích produktů a mezi občany jen vytvářejí velký pocit zklamání.

A tak dnes naši občané začínají den dobrým pomerančovým džusem bez pomerančů a při obědě zapíjejí pizzu s mozzarellou z kaseinu růžovým vínem vyrobeným smícháním červeného a bílého vína zkvašeného přidáním cukru. Při nedostatku lásky mohou vždy sáhnout po čokoládě bez kakaa.

Důsledkům schizofrenního ničení vysoké jakosti našich potravin se nevyhnou ani děti: v Evropě podstupujeme riziko konzumace znehodnocených produktů, o jejichž původu nic nevíme; stačí připomenout mléko z Číny znečištěné melaminem.

Občané mají právo na ochranu. Aby mohli občané činit informovaná rozhodnutí, musíme trvat na tom, aby byly štítky úplné a srozumitelné a aby produkty masové spotřeby, jako je trvanlivé kravské mléko nebo mléko UHT a mléčné výrobky pouze z kravského mléka, nesly označení původu použitého surového mléka a další zákonem stanovené údaje.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro pozměňovací návrh 3, protože odkazuje na bod v návrhu usnesení, který by mohl být vykládán jako podpora návratu ke standardizaci zemědělských produktů (tvar a velikost ovoce a zeleniny).

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Tato zpráva zdůrazňuje, jak významnou úlohu hraje vysoká jakost zemědělských produktů v ochraně spotřebitele. Zdůrazňuje také podporu tradičních regionálních produktů a malých a středních zemědělských podniků. Proto jsem hlasoval pro zprávu.

Georgios Papastamkos (PPE), *písemně*. – (EL) Hlasoval jsem proti pozměňovacímu návrhu 3, protože podporuji obnovení obchodních norem v odvětví ovoce. Považuji rozhodnutí Komise je zrušit navzdory odporu velké většiny členských států a příslušného výrobního odvětví za neoprávněné.

Evropská unie má oprávněně ty nejvyšší normy pro zemědělsko-potravinářské produkty, což je ve prospěch evropských spotřebitelů. Současně je politika jakosti strategicky významná, protože přidaná hodnota evropského zemědělského zboží na světových trzích spočívá primárně na ní. Problémem však zůstává dodržování odpovídajících požadavků na kvalitu u dovážených produktů. Je nutné připravit soupis všech soukromých systémů osvědčování jakosti a na evropské úrovni je nutné přijmout legislativní rámec základních zásad, aby se zajistilo, že bude tento systém fungovat transparentně.

Jsem pro označování místa produkce u všech primárních zemědělských produktů. Pokud jde o zeměpisná označení, musíme zachovat všechny tři stávající systémy EU pro zemědělské produkty a potraviny, lihoviny a vína. Klíčový význam má zajištění větší ochrany zeměpisných označení v rámci dvoustranných obchodních dohod a WTO.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože posílení politiky jakosti na úrovni Evropské unie je pro evropské zemědělské producenty důležitou pobídkou ke zvýšení úsilí, pokud jde o jakost, bezpečnost potravin a ohled na životní prostředí. Jsem přesvědčena, že tato politika může vést ke značnému zlepšení přidané hodnoty evropské zemědělsko-potravinářské produkce v rámci stále globalizovanějšího trhu. Současně je však občanům nutné poskytovat lepší informace prostřednictvím vhodných informačních kampaní a kampaní na podporu dobrovolného označování dalších výrobních metod šetrných k životnímu prostředí, jako je „integrováná výroba“, „venkovní pastva“ a „zemědělské hospodaření v horských oblastech“.

Britta Reimers (ALDE), *písemně*. – (DE) Při hlasování o zprávě poslance Scotty o politice jakosti zemědělských produktů byl přijat pozměňovací návrh 5, který žádá povinné označování původu potravin skládajících se pouze z jedné složky. Tento požadavek znamená ve svém důsledku podstatně víc práce a vyšší náklady pro zemědělské odvětví a zpracovatele potravin, aniž by tím spotřebitelé získali skutečnou přidanou hodnotu. Z tohoto důvodu jsem hlasovala proti tomuto pozměňovacímu návrhu.

Robert Rochefort (ALDE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu o budoucnosti politiky jakosti potravin. Upozorníme hned na začátku na jeden pozitivní bod dokumentu: návrh na zavedení evropského loga pro biopotraviny. To představuje jak jasný požadavek spotřebitelů, tak požadavek, který je nutné dodržet, aby mohlo dojít k rozvoji vnitřního trhu.

Dostávám se k důležité otázce zeměpisných označení a tradičních specialit. Pro evropské zemědělství je zcela zásadní, protože mezi produkty a regiony se v průběhu času vytvořily úzké vazby, kdy jsou regiony úzce spojeny s tradicí a historií chuti. Je proto nutné je ochraňovat. Jsem tedy rád, že jsme se postavili proti sloučení koncepce CHOP (chráněného označení původu) a CHZO (chráněného zeměpisného označení), které navrhla Evropská komise. Je pravda, že zjednodušení norem se může na první pohled zdát žádoucí,

pokud jde o zmírnění byrokratické zátěže, ale nemělo by to vést ke snížení norem, které si naši evropští producenti odvážně stanovili. A konečně, nezapomínejme na práci, která před námi ještě stojí, abychom na mezinárodní úrovni posílili ochranu zeměpisných označení (zejména prostřednictvím WTO).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Nakonec jsem hlasoval pro usnesení, a to zejména proto, že byly přijaty naše pozměňovací návrhy 3 (týkající se odmítnutí normalizace pravidel pro odvětví ovoce a zeleniny) a 5 (ohledně povinného místa označení původu).

Brian Simpson (S&D), písemně. – I když jsme rádi, že zdravý rozum zvítězil nad neforemným ovocem a zeleninou, poslanci britské Labour Party mají ohledně zprávy poslance Scotty stále určité obavy, a proto hlasovali proti ní. Jsme proti jakémukoli pokusu o zavedení loga jakosti EU, které by bylo k dispozici pouze pro produkty EU, protože by to bylo diskriminační vůči zemědělcům ze třetích zemí a nebylo by to v souladu s našimi cíli rozvoje. Poslanci Labour Party v Evropském parlamentu podporují označování bioproduktů v rámci celé EU, ale Komise již ví o podpoře Parlamentu v této věci a další části zprávy jsou dostatečně důležité na to, abychom hlasovali proti celé zprávě.

Alf Svensson (PPE), písemně. – (SV) V Evropské unii musí fungovat silná ochrana spotřebitele. Spotřebitelé mají právo na přesné a jasné informace o obsahu a původu zboží a o tom, zda bylo, nebo nebylo geneticky modifikováno. Jasná společná pravidla vytvářejí podmínky pro fungování trhu v EU na základě rovných podmínek. Když trh správně funguje, mohou informovaní spotřebitelé svou volbou řídit vývoj směrem k vyšší kvalitě potravin. Hlasoval jsem však proti zprávě o politice jakosti zemědělských produktů: jakou strategii zvolit? (2009/2105(INI)). Hlavním důvodem je, že zpráva je v rozporu se zásadou subsidiarity. Není například úkolem EU vytvářet „evropskou banku vědomostí shromažďujících staré kuchařské recepty a historické metody výroby potravin“. Podle mého názoru se v této zprávě na chráněné zeměpisné označení klade příliš velký důraz. Pokud se bude klást tak velký důraz na zboží vyráběné v rámci EU, existuje také riziko vytvoření obchodních překážek vůči zemím mimo Evropskou unii. Označování původu je důležité, ale původ samotný nemusí být zárukou vysoce kvalitních výrobků.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Cílem vhodných, bezpečných a kvalitních potravin jsou lidské potřeby a požadavky pracujících, které nelze zajistit v rámci kapitalistických metod produkce a ochodování se zemědělskými produkty. Zpráva je vyjádřením filozofie EU ve věci produkce potravin, jejímž cílem je zvýšení zisků potravinářství, a ne pokrytí potravinových potřeb. V době, kdy miliarda lidí trpí hladem a v kapitalistických zemích široké vrstvy obyčejných lidí postihuje chudoba, používá EU normy pro potraviny jako záminku pro omezování produkce, soustředění půdy do velkých kapitalistických podniků a vytlačení drobných chudých zemědělců z jejich půdy a ze zemědělské produkce. Případy potravinových skandálů, které se v posledních letech znásobily kvůli tomu, že EU a WTO diktují stále více kapitalistických podmínek produkce potravin, nebude nikdy možné pomocí administrativních kontrolních opatření skutečně vyřešit, ani nebudou moci koexistovat geneticky modifikované organismy s konvenčními a bio potravinami. Pouze potravinová soběstačnost a bezpečnost, zajištění bezpečných, zdravých a levných potravin, podpora pro chudé zemědělce a vytváření výrobních družstev v rámci lidové moci a lidového hospodářství může splnit moderní požadavky obyčejných lidí.

Zpráva: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Při hlasování o zprávě o dopadech Jsem totiž opravdu hluboce přesvědčena, že daň z těchto transakcí s obrovskými sumami peněz, i kdyby byla malá, by mohla uvolnit velké finanční částky. Mohli bychom tak vyčlenit více peněz na boj proti problémům, které tíží naši planetu, a získat nezbytné finanční prostředky k dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Více než otázkou spravedlnosti je to věc zdravého rozumu.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Tento návrh plně podporuji. způsobila velké otřesy ve vyspělých hospodářstvích, ale ještě hlubší dopady měla na rozvíjející se a rozvojové země. V sázce je nyní dosažení rozvojových cílů tisíciletí, protože pokrok, kterého bylo dosaženo v těchto zemích v posledních deseti letech, se pozastavil. Hospodářský pokrok v rozvojových zemích nemůže zajistit samotná finanční pomoc. Komise by proto měla naléhat na reformu mezinárodní rozvojové spolupráce. Navíc jsem přesvědčen, že pomoc rozvojovým zemím by se měla průběžně přizpůsobovat situaci v těchto zemích.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože rozvojovým zemím musíme pomáhat, zejména v tomto obtížném hospodářském období. V mnoha rozvojových zemích, zejména v nejméně rozvinutých zemích, došlo k poklesu příjmů z vývozu a ke zpomalení růstu a rozvoje v jižních regionech. Obzvláště důležité je, abychom se dohodli na hospodářském partnerství, a posílili tak slučitelnost

politiky EU ve prospěch rozvoje s podporou vhodné práce, prosperity a vytváření pracovních míst, mezi jinými, a zajistili řádné provádění obchodních závazků a uplatnění vhodného přechodného období pro tyto závazky. Rozvojové země potřebují podporu ke snížení chudoby a izolace, opatření přispívající k rozvoji a opatření nezbytná pro vyjití ven z krize. Při provádění těchto kroků se musí Evropská unie ujmout vedení a jednat rozhodně a za tímto účelem musí všechny orgány EU přijmout větší závazky. Nemůžeme připustit, aby krize zastavila pokrok, kterého tyto země dosáhly v posledním desetiletí, pokud jde o stabilní hospodářský růst, a jsem proto přesvědčená, že je zásadní zajistit větší rozvojovou pomoc.

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – Postavili jsme se proti tomuto návrhu, protože jeho úmyslem bylo přesunout odpovědnost za tíživou situaci v nerozvinutých zemích třetího světa na evropské země, spíše než ji nechat na těchto zemích samotných. Návrh navíc s potěšením očekával vytvoření různých forem politického a hospodářského světového vládnutí.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu, která uvádí zásadní otázky týkající se udržitelného rozvoje a postupného zapojení afrických, karibských a tichomořských zemí do světového hospodářství.

Právě rozvojové země jsou nejvíce zasaženy globálním oteplováním, takže je důležité, aby se posílila veškerá opatření pro boj proti změně klimatu, jako je přenos vhodných technologií. Je také důležité dosáhnout dohody o systému obchodování s povolenkami skleníkových plynů v EU, podle níž bude nejméně 25 % příjmů z dražeb povolenek oxidu uhličitého použito na pomoc rozvojovým zemím.

Otázky jako udržitelný rozvoj a růst šetrný k životnímu prostředí musí pro EU znamenat strategické priority. Požaduji, aby byly pro rozvojové země vyčleněny další finanční prostředky. Ty musí být udržitelné ve střednědobém a dlouhodobém horizontu a pocházet ze soukromého sektoru, trhu s uhlíkem a veřejného sektoru průmyslových zemí nebo hospodářsky nejvyspělejších rozvojových zemí.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Hospodářská a finanční krize, která je pro nás zničující, má katastrofální důsledky v rozvojových zemích, jež již byly obětmi řady krizí (potravinové, energetické, klimatické a finanční). Ti, kdo tuto krizi nezpůsobili, ale jsou jí nejvíce postiženi, naléhavě potřebují pomoc. Evropská unie a rozvinuté země musí reagovat rychle, rázně a efektivně.

Domnívám se, že je nesmírně důležité, aby členské státy splnily své oficiální závazky v oblasti rozvojové pomoci a aby členské státy posílily své závazky k dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Komise a Rada si rovněž musí pospíšit s reformou mezinárodní rozvojové spolupráce, která je jedním z hlavních důvodů neúčinnosti rozvojové pomoci. Vítám to, že finanční instituce zlepšily systém poskytování úvěrů nejchudším zemím. To však nestačí. Podporuji fakt, že tato zpráva žádá trvalé zvyšování rozvojové pomoci.

Harlem Désir (S&D), písemně. – (FR) Rozvojové země, zejména ty nejchudší, už tvrdě zasáhla potravinová krize v roce 2007 a nyní na ně tvrdě dopadly hospodářské a sociální důsledky mezinárodní finanční krize, která začala v rozvinutých zemích. Ty mají nyní tendenci snížit svou rozvojovou pomoc, aby si mohly vyřešit své vlastní problémy. Rozvojové země tak platí za problémy, které způsobil neregulovaný globální kapitalismus, dvakrát. Hlasoval jsem pro zprávu poslance Guerrero Saloma, která Evropě připomíná její povinnosti a požaduje dodržování závazků týkajících se oficiální rozvojové pomoci, především cíl věnovat na ni do roku 2015 0,7 % HDP. Přijetím této zprávy Parlament rovněž vyzývá k zavedení mezinárodní daně z finančních transakcí na financování rozvoje, přístupu ke globálním veřejným statkům a přizpůsobení chudých zemí výzvám změny klimatu. Podporuje anulaci dluhu nejméně rozvinutým zemím. Všechna tato doporučení jsou nezbytná, protože se blíží zářijový přezkum rozvojových cílů tisíciletí na půdě OSN. Evropská unie má morální povinnost tyto nové nástroje mezinárodní solidarity neprodleně zavést.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), písemně. – (SV) Pro nás liberály jsou investice do rozvojových zemí drahé našim srdcím. Vítáme nové způsoby, jak získat finanční prostředky pro země přijímající pomoc, ale rádi bychom jasně řekli, že se nedomníváme, že je daň z mezinárodních finančních transakcí řešením, které nám umožní splnit rozvojové cíle tisíciletí nebo napravit globální nerovnováhy. Je také důležité zdůraznit, že takovou daň bude možné zavést jen v celosvětovém měřítku. Chtěli bychom místo toho zdůraznit význam členských států EU, které plní současné závazky týkající se stanovené úrovně podpory. V zájmu dosažení rozvoje a růstu v rozvojových zemích bychom měli podporovat volný obchod a zrušit různé přímé a nepřímé překážky EU vůči obchodu.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o dopadech

Je důležité zdůraznit, že rozvojové země sice nejsou zdrojem mezinárodní krize, ale jsou jí nepřiměřeným způsobem postiženy. Evropská unie hraje jako největší poskytovatel pomoci rozvojovým zemím zásadní úlohu při poskytování potřebného vedení při přijímání opatření na mezinárodní úrovni, jež mají za cíl umožnit dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Když mluvíme o finanční, hospodářské a sociální krizi, kterou v současné době procházíme, hovoříme o celosvětové krizi, v níž musí být zvláštní pozornost věnována rozvojovým zemím, na něž měla tato krize přímý i nepřímý dopad. Stávající mechanismy pro pomoc chudším zemím a jejich obyvatelstvu, které se potýká s extrémní chudobou a bídou, musí být použity účinnějším a cílenějším způsobem. Nesmějí vést k závislosti, která by mohla mít negativní vliv na růst, platy a zaměstnanost.

Musí být proto zaručeno, že rozvojové nástroje a politiky umožní skutečný rozvoj. Vyžaduje to koordinovanější činnost na dvoustranné i mnohostranné úrovni. Musí být podniknuty kroky vztahující se k humanitární pomoci, spolupráci a rozvoji a v této oblasti hrají podstatnou roli členské státy, Evropská unie a mezinárodní organizace. Jsem však proti zavedení daně z mezinárodních finančních transakcí (Tobinovy daně) na pomoc financování těchto zemí kvůli dopadu, jaký by to mělo na společnost jako celek.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Zpráva, o které se diskutuje, se zabývá velmi důležitými otázkami a překládá některé správné argumenty: například uzavření daňových rájů, anulování zahraničního dluhu některých zemí, potřeba zvýšit úsilí zaměřené na oficiální rozvojovou pomoc a daň z finančních transakcí.

Musíme však poukázat na některé rysy této zprávy, které jsou negativní a dokonce si vzájemně odporují. Jedním z příkladů je argument pro liberalizaci obchodu způsobem, který Evropská unie použila především v dohodách o hospodářském partnerství, které se EU snaží vnutit africkým, karibským a tichomořským zemím. Děje se tak i navzdory odporu a zprávám o jejich negativních důsledcích z mnoha těchto zemí, nemluvě o tom, že to nepomohlo dalekosáhleji vyřešit problém zahraničního dluhu.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Dokumenty tohoto Parlamentu někdy hraničí s aburditou, musím však říci, že v případě zprávy poslance Guerrero Saloma jste překonali sami sebe. Zmíním se v rychlosti o nepříjemném požadavku na globální hospodářské a finanční řízení a o zásadním rozporu, který tkví v tom, že lamentujeme nad vnější závislostí chudých zemí a přitom jim radíme, že se mají ještě více otevřít světovému obchodu. Zmíním se také o pokryteckém odsouzení, cituji, „globalizace, která zápasila s celkovou deregulací a s odmítnutím veškerých nástrojů veřejné správy“, což je koncept, který byl a stále je v podstatě váš vlastní a který po léta prosazujete. Vrcholem je ale odstavec 26, ve kterém navrhuje řídit se radami George Sorose! Muže, který za své bohatství vděčí spekulacím. Muže, který ve spolupráci s jinými zajišťovacími fondy sází na zhroucení eura a spekuluje s řeckým dluhem, aby ho vyvolal. Muže, který je lhostejný k sociálním a hospodářským důsledkům svých činů, aby vnutil svůj vlastní světový hospodářský pořádek. Je však pravda, že s ním také sdílíte toto přání, kterým je sjednocený euro-atlantický blok, společné vládnutí a společná měna.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Podpořila jsem zprávu svého kolegy pana Guerrero Saloma, abych připomněla členským státům jejich odpovědnost vůči rozvojovým zemím s ohledem na globální výzvy hospodářské krize a změny klimatu, za které nejsou odpovědné. Evropa musí na dosažení rozvojových cílů tisíciletí přijmout větší závazky; jinými slovy musí věnovat minimálně 0,7 % HDP na boj proti chudobě v rozvojových zemích do roku 2015. V zájmu dosažení tohoto cíle jsem také podpořila vytvoření daně z finančních transakcí, jakož i zvážení možnosti zrušit dluh nejchudších zemí. A konečně zůstává prioritou skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu přístup k právům sexuálního a reprodukčního zdraví a v tom smyslu jsem se v rámci této zprávy vyjádřila.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Přínos tohoto dokumentu spočívá v tom, že prosazuje uvalení moratoria na dluh a zrušení tohoto dluhu vůči nejchudším zemím, že podporuje potravinovou soběstačnost a závazek respektovat MOP. To však nekompenzuje skutečnost, že výrazně podporuje trh s emisemi a růst šetrný k životnímu prostředí a že hlásá volný obchod a rozšíření finančních služeb. Tento dokument podporuje nesmiřitelnou logiku liberálního dogmatismu. Je proto škodlivý. Hlasoval jsem proti.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem proti z několika důvodů. Za prvé je to rychlé hlasování na plenárním zasedání o tom, co jsem považoval za klíčové hlasování o pozměňovacích návrzích k odstavcům 7, 31 a 34. Dále je to rozhodnutí o takzvaném právu na sexuální a reprodukční zdraví. A konečně se jedná o krok k vytvoření budoucích evropských daní. Pokud jde o tuto otázku, jsem zcela proti, jak jsem již několikrát uvedl, zejména během předvolební kampaně do Parlamentu.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Evropu velmi silně zasáhla nejzávažnější finanční a hospodářská krize od 30. let 20. století. Dopad na rozvojové země je však rovněž velmi silný a tyto země s tím do značné míry nemohou nic dělat. Nezodpovědné spekulace, chamtivost po rychlých ziscích, které nijak nesouvisejí s reálnou ekonomikou v anglo-saských zemích, a hroutící se finanční systém přivedly svět na pokraj finanční propasti. Další příčinou krize je koncepce globalizace, pro kterou je nejvyšší prioritou úplná deregulace. Evropské země dostávají samy sebe stále hlouběji do dluhů s cílem obnovit své hospodářství. Pro rozvojové země to však v mnoha případech není možné vzhledem k jejich špatné finanční situaci. Musí proto dostat možnost chránit účinněji svá národní hospodářství proti dováženému zboží, které je prodáváno za dumpingové ceny a které ničí místní trhy a živobytí místních lidí. Musíme dát rozvojovým zemím šanci dostat se z krize vlastními silami. Tradiční rozvojové pomoci se toto do značné míry nepodařilo. A konečně musíme vyřešit jádro problému a zavést přísné předpisy na finančních trzích, zabránit spekulativním praktikám a rychle zavést daň z finančních transakcí. Problém nebude určitě nikdy možné vyřešit druhem „světové vlády“, kterou navrhuje tato zpráva a která by dále oslabilá moc lidí i států.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písemně*. – (PL) Zpráva Výboru pro rozvoj o dopadech správně uvádí, že v posledních dvou letech nenastala jen jedna krize, ale celá řada souvisejících krizí. Tato situace by měla vést ke zvýšení, a ne ke snížení rozvojové pomoci rozvojovým zemím.

Společným cílem by mělo být vyčlenění 0,56 % hrubého národního důchodu na rozvojovou pomoc do roku 2010 a 0,7 % do roku 2015. Kromě pomoci při mimořádných událostech je nutné rovněž podniknout další kroky, které změní architekturu světové hospodářské správy. To vysvětluje mou podporu okamžitého plnění závazků přijatých na summitu G20 v Pittsburghu, které se týkají zvýšení přesunu nejméně 5 % členské kvóty MMF do rozvíjejících se a rozvojových zemí a zvýšení hlasovacích práv v rozvojových a transformujících se zemích ve Světové bance nejméně o 3 %.

Tato opatření by měla být spojena s kroky, jež povedou k ukončení daňových rájů. Významným řešením pro finanční systém, jehož zavedení také stojí za zvážení, je takzvaná Tobinova daň. Vzhledem k tomu, že zpráva Komise obsahuje všechny výše uvedené návrhy, jsem se rozhodl hlasovat pro její přijetí.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Jsem rád, že byla zpráva přijata, i když těsnou většinou (283 poslanců hlasovalo pro, 278 proti a 15 poslanců se zdrželo hlasování), a to zejména proto, že některá dílčí hlasování, která si vyžádala skupina PPE, aby zprávu oslabilá v určitých bodech – zdanění bankovního systému pro celkovou sociální spravedlnost, mezinárodní daň z finančních transakcí, moratorium na dluh a anulace dluhu – neuspěla. Všechny tyto odstavce byly přijaty pohodlnou většinou.

Alf Svensson (PPE), *písemně*. – (SV) Dne 25. března jsem hlasoval proti zprávě o dopadech (2009/2150(INI)), zejména kvůli znění odstavce 31 týkajícího se zdanění bankovního systému a zavedení daně z mezinárodních transakcí. Zavedení „Tobinovy daně“ by znamenalo riziko nežádoucích vedlejších účinků, které by poškodily mezinárodní trh, což je samozřejmě trh, do něhož se musí chudé země zapojit, aby se umožnil jejich hospodářský rozvoj za spravedlivých podmínek. Podle mého názoru není jasné, jak by mohla Tobinova daň pomoci předejít budoucím finančním krizím bez světového konsensu a podpory.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o dopadech protože tyto země jsou nejvíce postiženy hospodářskou a finanční krizí. Bereme s velkým znepokojením na vědomí, že podle odhadů budou rozvojové země čelit v roce 2010 finančnímu schodku ve výši více než 300 miliard dolarů a že stále rostoucí rozpočtové problémy v nejvíce ohrožených zemích ohrožují provoz a rozvoj klíčových oblastí, jako je vzdělávání, zdravotnictví, infrastruktura a sociální ochrana, a to ve výši více než 11,5 miliardy dolarů. Rozvojové země jsou také navíc nejvíce zasaženy změnou klimatu. V důsledku toho žádáme Komisi a členské státy, aby podpořily všechny kroky zaměřené na boj proti změně klimatu a aby v této souvislosti urychlily přesun vhodných technologií do rozvojových zemí. Kromě toho jsem hlasovala pro to, aby členské státy a Komise věnovaly zvláštní pozornost podpoře a ochraně slušné práce a opatřením pro boj proti diskriminaci na základě pohlaví a dětské práce, a to dle doporučení, které k tomuto tématu vydala Mezinárodní organizace práce, jejíž role by se měla posílit.

Zpráva: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Eurozóna čelí v posledních dvou letech hospodářské krizi velkého rozsahu. Soudržnost politik, které provádí ECB, a příslušná konzistentní opatření zajistila minimalizaci dopadu krize v eurozóně. Výjimkou je Řecko, kde došlo ke skrytým systémovým chybám znásobeným časem. Dopad hospodářské krize byl výrazně vyšší mimo eurozónu EU. Příkladem je Rumunsko, kde je i přes současná přiměřená hospodářská opatření dopad krize výrazný. Účinky by byly mnohem menší, kdyby

existovala daňová odpovědnost, a Rumunsko by nevstoupilo do prvního roku krize, roku 2009, s rozpočtovým schodkem 5,4 %, když o pouhý jeden rok dříve vykazovalo rekordní hospodářský růst. Zatímco státy v eurozóně již hlásily u svých vlastních hospodářství posun do černých čísel v posledních šesti měsících, v Rumunsku jsou patrné první náznaky hospodářského oživení, i když poměrně skromné, teprve nyní. To však nemůže být trvalé bez drastického snížení rozpočtového schodku, který je nutný, abychom neskončili ve stejné situaci jako Řecko. Mechanismy pro uložení sankcí vůči členským státům v případě nedodržení životně důležitých makro-ekonomických ukazatelů musí být uplatněny neprodleně.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem proti zprávě ECB za rok 2008. ECB od roku 2008 poskytovala likviditu obchodním bankám, ale nestanovila žádná konkrétní a přísná pravidla a kritéria týkající se toho, jak má být tato dodatečná likvidita použita. Výsledkem byl pokles úvěrů poskytnutých malým a středním podnikům a spotřebitelům a nedošlo k očekávanému snížení sazeb spotřebitelských půjček. Současně ECB znovu ukázala, že není schopna učinit přítrž výsměšnému jednání obchodních bank, které si berou od ECB půjčky se sazbou 1 % a státům půjčují s mnohem vyššími úrokovými sazbami. Je třeba uznat, že nezávislost centrálních bank nebyla správná volba, a to jak z hlediska demokratické a politické kontroly, tak z hlediska hospodářské účinnosti. Nyní potřebujeme nejen přísnou regulaci finančního odvětví, ale také omezení jeho velikosti a významu vzhledem k reálné ekonomice.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Způsob, jakým Evropská centrální banka zareagovala na současnou hospodářskou, finanční a sociální krizi, sehrál důležitou roli zejména z hlediska opatření, která mimo jiné umožnila členským státům zachovat si svou likviditu, poskytovat úvěry firmám a snižovat úrokové sazby.

Domnívám se proto, že strategie pro ukončení krize musí přihlížet k reálné stabilitě na finančních trzích, jinak zakusíme návrat posílenější verze důsledků, které jsme již zažili, ale jejichž dopad tato opatření zmírnila. Navíc jsem přesvědčen, že bychom se měli zamyslet na určitou úpravou Paktu stability a růstu. Cílem by měla být jeho větší pružnost a přizpůsobení výjimečným situacím, jako je situace, kterou v současné době zažíváme.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jak víme, nesou rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) částečně vinu za krizi, kterou prožíváme. Je zajímavé, že v samotné zprávě nechybí kritika činnosti ECB. Jde samozřejmě o případ, kdy konstatuje, že se hospodářským prognózám ECB ani prognózám Mezinárodního měnového fondu a dalších mezinárodních institucí nepodařilo předvídat, jak závažný bude propad v roce 2008. Dále je to tehdy, když „poznamenává, že snížení úrokových sazeb Evropskou centrální bankou nebylo zdaleka tak radikální, jako tomu bylo v případě jiných centrálních bank, včetně americké centrální banky (US Federal Reserve) a centrální banky Spojeného království (Bank of England), a ve srovnání s tím, co tehdy mnozí ekonomičtí analytici očekávali“.

Zpráva však i nadále hájí ECB a její obecné zásady a dokonce si významně protiřečí. Proto jsme hlasovali proti. Existují nicméně i jiné aspekty, které si zaslouží pozornost, zvláště když vyjadřuje „zklamání nad tím, že mimořádné likvidní prostředky, které ECB uvolnila, aby ulevila úvěrové krizi, s níž se potýká průmysl, a zejména pak malé a střední podniky, nepřinesly očekávané výsledky, a že některé banky je místo toho využily ke zlepšení svých marží a na pokrytí finančních ztrát“.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Gratulovat Evropské centrální bance k její práci v roce 2008 je vynucené cvičení, se kterým odmítám být spojován. Banka nepoznala, že přichází velká krize, a příliš nezazářila ani při jejím řešení, které není zdaleka dokonalé. Nemyslím si, že jsme se z této krize poučili: stále věříme hrstce anglosaských ratingových agentur, které dnes nejsou schopné provádět rating států o nic lépe, než byly včera schopné provést rating bank a toxických finančních produktů. Dále chceme „uklidňovat“ zcela iracionální trhy, které zesilují nepřátelské spekulace proti státu, přestože bychom měli spekulace odstraňovat tím, že se vzdáme měnové ortodoxnosti. Jménem „životaschopnosti veřejných financí“ se na úkor potenciálního oživení a kupní síly domácností připravujeme na rychlý návrat ke stejným politikám, které přispěly ke krizi. A především neděláme nic konkrétního pro změnu systému. Právní předpisy, které předstíraně považujete za naléhavé, abyste oklamali veřejné mínění, byly odloženy na dobu po choulostivých volbách pana Browna a paní Merkelové. Neprávem: jejich potenciální nástupci by byli stejně „světově kompatibilní“ jako oni.

Alan Kelly (S&D), písemně. – K této zprávě, není moc co říct, protože za sebe mluví sama.. Je zřejmé, že je více než kdykoli jindy potřeba, aby se finanční instituce zastavily a přehodnotily svůj přístup. V posledních dvou týdnech byli zatčeni dva bývalí vysoce postavení úředníci v největších irských bankách. Jde o dramatické prohlášení, že potřebujeme odpovědné a morální finanční řízení. Chtěl bych podotknout jen jednu věc, a tou je větší potřeba průhlednosti v našich finančních institucích, ať už na regionální, národní nebo evropské úrovni. Tato zpráva vyzývá k větší transparentnosti a jsem si jist, že ji většina poslanců podpoří.

Arlene McCarthy (S&D), písemně. – Já a mí kolegové z labouristické strany výrazně podporujeme práci zpravodaje Edwarda Scicluna. Upozorňuji zvláště na důraz, který tato zpráva přičítá významu hospodářského růstu jako nejlepšímu prostředku k řešení nadměrných schodků. Jedná se o jasnou odpověď těm, kdo obhajují přehnané zaměření na krátkodobé škrtky výdajů, které by mohly ve skutečnosti ohrozit dlouhodobý růst. Schodky se musí v příštích letech, až se hospodářství zotaví z důsledků finanční krize, plynule snižovat, ale posilování naší cesty ven z krize je jedinou účinnou možností, jak zajistit dlouhodobou daňovou udržitelnost a chránit občany.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlasuji proti této zprávě, která slepě prosazuje neoliberalní logiku, jež je odpovědná za hospodářskou, sociální a ekologickou krizi, jejímiž důsledky trpíme my všichni. Dokument, který tu před námi leží, není jen extrémně dogmatický, ale také ukazuje pohrdání národy, zejména obyvateli Řecka. Jak může Parlament hlasovat o tak pobuřujícím textu, který zpochybňuje otázku vstupu Řecka do eurozóny kvůli rozpočtovému schodku, který vytvořily politiky, jež Parlament podporuje? Je zřejmé, že tato Evropa je dalším nepřítelem lidu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Závážná hospodářská krize, kterou souběžně trpí celý svět, je zároveň pociťována velmi ostře i v Evropské unii. Reakce Evropské centrální banky na krizi byla účinná, ačkoli se někdy provinila tím, že jednala se zpožděním nebo nedostatečně důrazně, zejména pokud jde o politiku snižování úrokových sazeb, která byla radikálnější a účinnější ve Spojeném království a v americké Federální rezervní bance.

Musíme se poučit z chyb, abychom se jim mohli vyhnout v budoucnosti. Je třeba zdůraznit, že Lisabonská smlouva učinila z ECB orgán EU. To znamená zvýšení odpovědnosti Evropského parlamentu, neboť se stal orgánem, jehož prostřednictvím je nyní ECB odpovědná evropské veřejnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – (ES) Stejně jako drtivá většina tohoto Parlamentu jsem i já hlasoval ve prospěch této zprávy. Téma nebylo kontroverzní a na plenárním zasedání se neobjevily žádné pozměňovací návrhy, které by mohly rozvrátit základní obsah zprávy.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Výroční zpráva ECB za rok 2008 dobře pojmenovává příčiny a okolnosti krize. Rok 2008, v němž započala ostrá fáze největší hospodářské krize za několik desetiletí, na dlouhou dobu ovlivnil způsob vývoje světového a evropského hospodářství.

Pro Evropskou centrální bankou byly poslední dva roky bezpochyby nejtěžším obdobím v její historii. ECB musela čelit krizi, která těžce zasáhla evropské hospodářství. Rostoucí rozpočtové schodky v členských státech v kombinaci s rostoucím dluhem jsou hlavními makroekonomickými důsledky krize. V souladu s Lisabonskou smlouvou je ECB primárně odpovědná za „stabilitu cen“, tedy za nízkou inflaci. Splnila ECB svou úlohu? Těžko říct. Je pravda, že současná míra inflace je nižší než strop stanovený ECB, ale je třeba zdůraznit, že v prvních měsících krize se v eurozóně vyhoupla na nejvyšší úroveň a později klesla.

Myslím si však, že tuto nestabilitu lze vysvětlit překvapením, které krize vyvolala. Od října roku 2008 již nelze popisovat měnovou politiku ECB jako aktivní a pružnou. ECB přijala jinou strategii pro řešení krize než jiné přední centrální banky po celém světě. Stále čekáme na výsledky toho jejího opatření. Evropa je na cestě ven z krize, ale situace je stále nejistá. Je ECB připravena na možnost další krize, kterou někteří ekonomové předvídají?

Peter Skinner (S&D), písemně. Vítám tuto zprávu svého kolegy Edwarda Scicluna, který předložil promyšlené stanovisko a opravdu tvrdě pracoval na tom, aby bylo usnesení přijato během prvního hlasování. V tomto ohledu je třeba mnohých kompromisů a obvykle to vede k maskování existujících rozdílů. Jsem zvláště znepokojen tím, že v době, kdy se objevují otázky ohledně úlohy Federální rezervní banky Spojených států amerických, v naší rozpravě o ECB podobné otázky chybí. Zejména se to týká relevance dohledu na mikroúrovni a toho, zda je ECB díky své úloze v nedávné krizi automaticky kvalifikovaná zapojit se tak přímo do tohoto snažení, nebo zda to s sebou ponese značné riziko poškození dobré pověsti.

12. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

13. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

14. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

15. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 123 jednacího řádu): viz zápis

16. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

17. Termíny příštích zasedání: viz zápis

18. Přerušování zasedání

(Zasedání skončilo ve 12:55.)